

Úřední věstník

Evropské unie

L 386

Svazek 49

České vydání

Právní předpisy

29. prosince 2006

Obsah

I Akty, jejichž zveřejnění je povinné

- ★ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení nástroje pro financování podpory demokracie a lidských práv ve světě (evropský nástroj pro demokracii a lidská práva) 1
- ★ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1890/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 571/88 o organizaci statistických zjišťování Společenství o struktuře zemědělských podniků, pokud jde o finanční rámec na období 2007–2009 a maximální příspěvek Společenství pro Bulharsko a Rumunsko 12
- ★ Nařízení Rady (ES) č. 1891/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 6/2002 a (ES) č. 40/94, aby bylo zohledněno přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů 14

II Akty, jejichž zveřejnění není povinné

Rada

2006/953/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 27. března 2006 o podpisu a prozatímním uplatňování Dohody mezi Evropským společenstvím a Marockým královstvím o některých aspektech leteckých služeb 17
- Dohoda mezi Evropským Společenstvím a Marockým královstvím o některých aspektech leteckých služeb 18

Cena: 22 EUR

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

2006/954/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 18. prosince 2006, kterým se schvaluje přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatému v Ženevě dne 2. července 1999 28

2006/955/ES, Euratom:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 18. prosince 2006, kterým se mění jednací řád Soudního dvora Evropských společenství, pokud jde o užívání jazyků 44

2006/956/ES, Euratom:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 18. prosince 2006, kterým se mění jednací řád Soudu prvního stupně Evropských společenství, pokud jde o užívání jazyků 45

2006/957/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 18. prosince 2006 o přijetí změny Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství 46

2006/958/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 19. prosince 2006 o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o revizi Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody 50

2006/959/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady a zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, ze dne 4. prosince 2006 o podpisu a prozatímním uplatňování Evropsko-středomořské letecké dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé ⁽¹⁾ 55

Evropsko-středomořská letecká dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé 57

Akty přijaté podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii

- ★ Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie 89

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1889/2006**ze dne 20. prosince 2006****o zřízení nástroje pro financování podpory demokracie a lidských práv ve světě (evropský nástroj pro demokracii a lidská práva)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 179 odst. 1 a čl. 181a odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Navrhuje se nový rámec pro plánování a poskytování pomoci, aby vnější pomoc Společenství byla účinnější a průhlednější. Nařízením Rady (ES) č. 1085/2006 ze dne 17. července 2006 ⁽²⁾ se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (IPA) Společenství pro kandidátské a případné kandidátské země. Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1638/2006 ze dne 24. října 2006 ⁽³⁾ se zřizuje nástroj evropského sousedství a partnerství, který poskytuje přímou podporu evropské politice sousedství EU. Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2006 ze dne 20. prosince 2006 ⁽⁴⁾ se zřizuje nástroj pro financování rozvojové spolupráce a hospodářské spolupráce. Nařízením Rady (ES) č. 1889/2006 ze dne 20. prosince 2006 ⁽⁴⁾ se zřizuje nástroj pro spolupráci s průmyslovými a jinými zeměmi a teritorií s vysokými příjmy. Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1717/2006 ze dne 15. listopadu 2006 ⁽⁵⁾ se zřizuje nástroj stability, který poskytuje pomoc v situacích existujících a vznikajících krize a zvláštních celosvětových a nadregionálních hrozeb. Tímto nařízením se zřizuje evropský nástroj pro financování podpory demokracie a lidských práv ve světě (evropský nástroj pro demokracii a lidská práva), kterým se poskytuje pomoc nezávislá na souhlasu vlád a jiných veřejných orgánů třetích zemí.

(2) Čl. 6 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že Unie je založena na zásadách svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu, zásadách, které jsou společné členským státům.

(3) Podpora, rozvoj a upevnění demokracie a právního státu, dodržování lidských práv a základních svobod představují prvořadý cíl rozvojové politiky Společenství a hospodářské, finanční a technické spolupráce s třetími zeměmi ⁽⁶⁾. Závazek dodržovat, podporovat a chránit demokratické zásady a lidská práva je základním prvkem smluvních vztahů Společenství s třetími zeměmi ⁽⁷⁾.

(4) Tento nástroj pro financování přispívá k dosažení cílů prohlášení o rozvojové politice „Evropský konsensus o rozvoji“ (DPS), společně přijatého Radou a zástupci vlád členských států zasedajícími v Radě, Evropským parlamentem a Komisí dne 20. prosince 2005 ⁽⁸⁾. DPS zdůrazňuje, že „pro odstraňování chudoby a udržitelný rozvoj má základní význam pokrok na poli ochrany lidských práv, řádná správa věcí veřejných a demokratizace“, což přispívá k dosažení rozvojových cílů tisíciletí

(5) Jelikož DPS znovu potvrdil, že podpora rovnosti pohlaví a práv žen je základním lidským právem a otázkou sociální spravedlnosti a zároveň představuje významný nástroj při dosahování rozvojových cílů tisíciletí, při plnění káhirskeho akčního programu a Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen, je výraznou složkou tohoto nařízení otázka rovnosti pohlaví;

(1) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2006 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. prosince 2006.

(2) Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 82.

(3) Úř. věst. L 310, 9.11.2006, s. 1.

(4) Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 1.

(5) Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 1.

(6) Sdělení Komise ze dne 8. května 2001 o úloze Evropské unie při podpoře lidských práv a demokratizace ve třetích zemích.

(7) Sdělení Komise ze dne 23. května 1995 o začlenění dodržování demokratických principů a lidských práv do dohod mezi Společenstvím a třetími zeměmi.

(8) Úř. věst. C 46, 24.2.2006, s. 1.

- (6) Tento nástroj pro financování přispívá k plnění cílů společné zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie, jak je stanovena v čl. 11 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii a utvářena obecnými směry EU, v souvislosti s rozvojem a upevňováním demokracie a právního státu a dodržováním lidských práv a základních svobod;
- (7) Podíl Společenství na rozvoji a upevňování demokracie a právního státu a na dodržování lidských práv a základních svobod je zakotven v obecných zásadách stanovených Mezinárodní listinou lidských práv a v jakémkoliv jiném nástroji pro lidská práva přijatém v rámci OSN i v příslušných regionálních nástrojích pro lidská práva;
- (8) Demokracie a lidská práva jsou neoddělitelně spojeny. Základní svobody projevu a shromažďování jsou předpokladem politického pluralismu a demokratického procesu, zatímco demokratická kontrola a rozdělení moci jsou nezbytné pro udržení nezávislého soudnictví a právního státu, jež jsou naopak nutné pro účinnou ochranu lidských práv;
- (9) Lidská práva jsou posuzována v kontextu univerzálně přijatých mezinárodních norem, ale na demokracii se musí pohlížet také jako na proces, který vychází zevnitř a zahrnuje všechny části společnosti a okruh institucí, zejména národní demokratické parlamenty, které by měly zajistit účast, zastoupení, vnímavost a odpovědnost. Cíl vytvářet a udržet kulturu lidských práv a zajistit, aby demokracie pracovala pro občany, který je v nově vznikajících demokraciích obzvláště náležitý a obtížný, představuje nikdy nekončící úkol, který v první řadě náleží lidem dotčené země, aniž by však byl oslaben závazek mezinárodního společenství;
- (10) Aby se výše uvedené otázky řešily účinně, průhledným způsobem, včas a pružně poté, co pozbude platnosti nařízení Rady (ES) č. 975/1999 ze dne 29. dubna 1999, kterým se stanoví požadavky pro provádění rozvojové spolupráce, která přispívá k obecnému cíli rozvoje a upevnění demokracie a právního státu, jakož i k dodržování lidských práv a základních svobod⁽¹⁾ a nařízení Rady (ES) č. 976/1999 ze dne 29. dubna 1999, kterým se stanoví požadavky pro provádění opatření Společenství jiných než opatření týkajících se rozvojové spolupráce, která v rámci politiky spolupráce Společenství přispívají k obecnému cíli rozvoje a upevnění demokracie a právního státu, jakož i k dodržování lidských práv a základních svobod ve třetích zemích⁽²⁾, která sloužila jako právní základ pro Evropskou iniciativu pro demokracii a lidská práva a která pozbudou platnosti do 31. prosince 2006, jsou zapotřebí zvláštní finanční zdroje a zvláštní nástroj pro financování, aby práce mohla pokračovat nezávislým způsobem a zároveň nadále doplňovala a posilovala související nástroje Společenství pro vnější pomoc, dohodu o partnerství mezi členy skupiny států africké, karibské a tichomořské oblasti na straně jedné a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé⁽³⁾, a humanitární pomoc;
- (11) Pomoc Společenství podle tohoto nařízení má doplnit různé další nástroje pro provádění politik EU v oblasti demokracie a lidských práv, které sahají od politického dialogu a diplomatických nót až po různé nástroje finanční a technické spolupráce, včetně zeměpisných a tematických programů. Doplní také zásahy v krizových situacích podle nástroje stability;
- (12) Zejména nad rámec a jakožto doplněk opatření dohodnutých s partnerskými zeměmi v souvislosti se spoluprací prováděnou v rámci nástroje předvstupní pomoci, nástroje pro evropské sousedství a partnerství, nástroje rozvojové spolupráce a hospodářské spolupráce, dohody z Cotonou se zeměmi AKT, nástroje pro spolupráci s průmyslovými zeměmi a dalšími zeměmi a územími s vysokými příjmy, a nástroje stability poskytuje Společenství pomoc podle tohoto nařízení, která řeší celosvětové, regionální, vnitrostátní i místní otázky lidských práv a demokratizace v partnerství s občanskou společností, chápaných ke spojení všech typů sociálních opatření jednotlivců nebo skupin, které jsou nezávislé na státu a činné v oblasti lidských práv a podpory demokracie;

(1) Úř. věst. L 120, 8.5.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2110/2005 (Úř. věst. L 344, 27.12.2005, s. 1).

(2) Úř. věst. L 120, 8.5.1999, s. 8. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2112/2005 (Úř. věst. L 344, 27.12.2005, s. 23).

(3) Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3; Úř. věst. L 385, 29.12.2004, s. 88.

- (13) Navíc i když cíle demokracie a lidských práv musí být čím dál tím více začleňovány do všech nástrojů pro financování vnější pomoci, pomoc Společenství podle tohoto nařízení bude mít zvláštní doplňující a dodatečnou úlohu, která vyplývá z jeho globální povahy a z nezávislosti akcí na souhlasu vlád a veřejných orgánů třetích zemí. To umožní spolupráci s občanskou společností na citlivých otázkách lidských práv a demokracie, včetně práv přistěhovalců, žadatelů o azyl a vnitřně vysídlených osob a zajistí pružné reagování na měnící se situace nebo podporu inovací. Poskytne Společenství také schopnost formulovat a podporovat zvláštní cíle a opatření na mezinárodní úrovni, která nesouvisí se zeměpisným umístěním ani s existencí krizí, což může vyžadovat nadnárodní přístup nebo operace ve Společenství i v řadě partnerských zemí. Poskytne nezbytný rámec pro činnosti, jakými je například podpora nezávislých volebních pozorovatelských misí EU, které vyžadují soudržnost politik, jednotný systém řízení a společné normy činnosti;
- (14) Rozvoj a upevňování demokracie podle tohoto nařízení by měly zahrnovat demokratické parlamenty a jejich schopnost podporovat a rozvíjet demokratické reformní procesy. Vnitrostátní parlamenty by proto měly být zařazeny mezi subjekty způsobilé k financování podle tohoto nařízení, pokud to bude nutné pro dosažení jeho cílů a pokud navrhovaná opatření nemohou být financována z jiných nástrojů vnější pomoci Společenství;
- (15) „Pokyny pro posílení operační koordinace mezi Společenstvím, zastoupeným Komisí, a členskými státy na poli vnější pomoci“ ze dne 21. ledna 2001 zdůrazňují potřebu zesílené koordinace vnější pomoci EU v oblasti podpory demokratizace a prosazování dodržování lidských práv a základních svobod na celém světě. Komise a členské státy by měly zajistit, aby se jejich příslušná opatření pomoci doplňovala a aby byla koherentní, vzájemně se nepřekrývala a nezdvojovala. Komise a členské státy mají usilovat o užší koordinaci s ostatními dárci. Politika Společenství v oblasti rozvojové spolupráce by měla doplňovat programy prováděné členskými státy;
- (16) Vzhledem k významu a rozsahu působnosti pomoci Společenství při podpoře demokracie a lidských práv je zapotřebí, aby Komise usilovala o pravidelné a časté výměny informací s Evropským parlamentem;
- (17) Komise musí konzultovat se zástupci občanské společnosti i s ostatními dárci a aktéry v co nejranější fázi procesu programování, aby usnadnila jejich příslušné příspěvky a zajistila, že pomocné činnosti se co nejvíce doplňují;
- (18) Společenství musí být schopno rychle reagovat na nepředvídané potřeby a výjimečné situace, aby tak posílilo důvěryhodnost a účinnost působení Společenství v oblasti ochrany lidských práv a demokratických zásad v zemích, v nichž tyto situace nastanou. Proto je nutné, aby Komise mohla rozhodovat o zvláštních opatřeních, která neupravují strategické dokumenty. Tento nástroj pro řízení pomoci odpovídá nástrojům, které jsou zahrnuty do jiných nástrojů pro financování pomoci;
- (19) Společenství by rovněž mělo být schopno pružně a včas reagovat na zvláštní potřeby obránců lidských práv formou opatření ad hoc, pro něž nejsou vypsána výběrová řízení. Subjekty, které nemají právní subjektivitu podle příslušných vnitrostátních právních předpisů, mohou být rovněž způsobilé podle podmínek stanovených finančním nařízením;
- (20) Toto nařízení stanoví na období 2007–2013 finanční krytí, které tvoří pro rozpočtový orgán hlavní referenční hodnotu ve smyslu bodu 37 Interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázi a o řádném finančním řízení ⁽¹⁾;
- (21) Finanční podpora musí být zabezpečena pro Evropské meziuniverzitní centrum pro lidská práva a demokratizaci, které zajišťuje evropský magisterský studijní program v oblasti lidských práv a demokratizace a doktorandský studijní program EU a OSN, i poté, co na konci roku 2006 pozbuje platnosti rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 791/2004/ES ze dne 21. dubna 2004 o zavedení akčního programu Společenství na podporu subjektů činných na evropské úrovni v oblasti vzdělávání a odborného vzdělávání a na podporu určitých činností v této oblasti ⁽²⁾, které sloužilo jako právní základ pro financování;
- (22) Pozorovatelské volební mise Evropské unie přispívají významně a úspěšně k demokratickým procesům ve třetích zemích ⁽³⁾. Podpora demokracie však samotný volební proces přesahuje. Výdaje na volební pozorovatelské mise EU by proto neměly tvořit nepoměrně velkou část celkového objemu finančních prostředků poskytovaných podle tohoto nařízení;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 31

⁽³⁾ Sdělení Komise ze dne 11. dubna 2000 o pomocných a pozorovatelských volebních misích EU.

(23) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾;

(24) V souladu se zásadou přiměřenosti je nutné a vhodné, za účelem dosažení základních cílů tohoto nařízení, stanovit pravidla evropského nástroje pro demokracii a lidská práva. Toto nařízení nestanoví víc, než je nutné k dosažení sledovaného cíle, v souladu s čl. 5 odst. 3 Smlouvy.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

CÍLE A ROZSAH PŮSOBNOSTI

Článek 1

Cíle

1. Toto nařízení zřizuje evropský nástroj pro demokracii a lidská práva, podle kterého Společenství poskytuje pomoc v rámci politiky Společenství v oblasti rozvojové spolupráce a hospodářské, finanční a technické spolupráce s třetími zeměmi, která je v souladu s celkovou zahraniční politikou EU, a přispívá tak k rozvoji a upevňování demokracie, právního státu a dodržování lidských práv a základních svobod.

2. Cílem této pomoci je zejména

- a) zlepšit úctu k lidským právům a základním svobodám a jejich dodržování, jak byly vyhlášeny ve Všeobecné deklaraci lidských práv a v dalších mezinárodních a regionálních nástrojích v oblasti lidských práv, a podporovat a upevňovat demokracii a demokratické reformy ve třetích zemích, zejména formou podpory organizací občanské společnosti, poskytovat podporu a solidaritu obráncům lidských práv a obětem represe a porušování práv a posilovat občanskou společnost působící v oblasti lidských práv a podpory demokracie;
- b) podporovat a upevňovat mezinárodní a regionální rámec ochrany a podpory lidských práv, včetně sledování jejich dodržování, a podpory demokracie a právního státu a v této souvislosti posilovat aktivní úlohu občanské společnosti;

- c) budovat důvěru ve spolehlivost volebních procesů a tuto spolehlivost zvyšovat, zejména prostřednictvím volebních pozorovatelských misí a podporou místních organizací občanské společnosti, které jsou do těchto procesů zapojeny.

Článek 2

Rozsah působnosti

1. S ohledem na články 1 a 3 se pomoc Společenství týká těchto oblastí:

- a) podpora a rozšiřování participační a zastupitelské demokracie, včetně parlamentní demokracie, a procesů demokratizace, zejména prostřednictvím organizací občanské společnosti, mimo jiné při
 - i) podpoře svobody sdružování a shromažďování, neomezeného pohybu osob, svobody přesvědčení a projevu včetně projevu uměleckého a kulturního, nezávislosti sdělovacích prostředků, neomezeného přístupu k informacím a opatření boje proti administrativním překážkám, které brání výkonu těchto svobod, včetně boje proti cenzuře;
 - ii) podpoře právního státu, nezávislosti soudů, podněcování k reformám právních řádů a institucí včetně hodnocení těchto reforem a podpoře přístupu k soudnictví;
 - iii) propagaci a posilování Mezinárodního trestního soudu, mezinárodních trestních soudů ad hoc, procesů přechodného soudnictví a mechanismů pravdy a usmíření;
 - iv) podpoře reforem za účelem dosažení účinné a transparentní demokratické odpovědnosti a dohledu, včetně dohledu nad bezpečnostním sektorem a soudnictvím, a podpoře opatření proti korupci;
 - v) podpoře politického pluralismu a demokratické politické reprezentace a podněcování občanů, zejména okrajových skupin, k účasti na politickém životě v rámci demokratických reformních procesů na místní, regionální a celostátní úrovni;
 - vi) prosazování rovného zastoupení mužů a žen v sociálním, hospodářském a politickém životě a podpoře rovnosti příležitostí a účasti a politické reprezentaci žen;
 - vii) podpoře opatření směřujících k usnadnění pokojného sladení zájmů různých skupin včetně podpory opatření k budování důvěry v oblasti lidských práv a demokratizace;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s.11).

- b) podpora a ochrana lidských práv a základních svobod vyhlášených ve Všeobecné deklaraci lidských práv a v jiných mezinárodních nástrojích, které se týkají občanských, politických, hospodářských, sociálních a kulturních práv, zejména prostřednictvím organizací občanské společnosti, týkající se mimo jiné:
- i) zrušení trestu smrti, předcházení mučení a špatnému zacházení a jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení nebo trestání a rehabilitace obětí mučení;
 - ii) podpory a ochrany obránců lidských práv ve smyslu článku 1 Deklarace OSN o právu a povinnosti jednotlivců, skupin a společenských organizací propagovat a chránit všeobecně uznávaná lidská práva a základní svobody, a poskytování pomoci těmto osobám;
 - iii) boje proti rasismu, xenofobii a diskriminaci z jakéhokoli důvodu, včetně pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického či sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání či přesvědčení, politických nebo jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace;
 - iv) práv původního obyvatelstva a osob patřících k menšinám a etnickým skupinám;
 - v) práv žen, jak byla vyhlášena v Úmluvě o odstranění všech forem diskriminace žen a v dobrovolných protokolech k ní připojených, včetně opatření proti mrzačení ženských pohlavních orgánů, nuceným sňatkům, zločinům ze cti, obchodování se ženami a proti jakýmkoli jiným formám násilí páchaného na ženách;
 - vi) práv dítěte, jak byla vyhlášena v Úmluvě o právech dítěte a v dobrovolných protokolech k ní připojených, včetně boje proti dětské práci, obchodování s dětmi a dětské prostituci a najímání a používání dětských vojáků;
 - vii) práv zdravotně postižených osob;
 - viii) prosazování základních pracovních norem a sociální odpovědnosti podniků;
 - ix) výchovy, vzdělávání a sledování v oblasti lidských práv a demokracie a v oblasti, jíž se týká odst. 1 písm. a) bod vii;
 - x) podpory místních, regionálních, celostátních nebo mezinárodních organizací občanské společnosti působících v oblasti ochrany, podpory nebo obrany lidských práv a podílejících se na opatřeních uvedených v odst. 1 písm. a) bodu vii;
- c) posílení mezinárodního rámce pro ochranu lidských práv, právní stát a podporu demokracie, zejména
- i) poskytováním podpory mezinárodním a regionálním nástrojům, které se týkají lidských práv, spravedlnosti, právního státu a demokracie;
 - ii) podporou spolupráce občanské společnosti s mezinárodními a regionálními mezivládními organizacemi a podporou činností občanské společnosti zaměřených na prosazování mezinárodních a regionálních nástrojů v oblasti lidských práv, spravedlnosti, právního státu a demokracie a sledování jejich provádění;
 - iii) podporou dodržování mezinárodního humanitárního práva;
- d) vybudování důvěry v demokratické volební procesy a zvyšování jejich spolehlivosti a průhlednosti, zejména
- i) prostřednictvím nasazování volebních pozorovatelských misí Evropské unie;
 - ii) prostřednictvím jiných opatření v rámci sledování volebních procesů;
 - iii) přispíváním k rozvoji volebních pozorovatelských kapacit organizací občanské společnosti na regionální a místní úrovni a podporou iniciativ s cílem zlepšit účast ve volebním procesu a jeho sledování;
 - iv) podporou opatření zaměřených na provádění doporučení volebních pozorovatelských misí Evropské unie, zejména prostřednictvím organizací občanské společnosti.
2. Všechna opatření pomoci, na která odkazuje toto nařízení, vezmou v příslušných případech v úvahu podporu a ochranu rovnosti žen a mužů, práv dítěte, práv původního obyvatelstva, práv osob s postižením a zásad, k nimž patří zásady zplnomocnění, účasti, nediskriminace zranitelných skupin a odpovědnosti.
3. Opatření pomoci uvedená v tomto nařízení jsou prováděna na území třetích zemí nebo bezprostředně souvisejí se situacemi, k nimž dochází ve třetích zemích, nebo bezprostředně souvisejí s celosvětovými nebo regionálními činnostmi.

Článek 3

Doplňkovost a soudržnost pomoci Společenství

1. Pomoc Společenství podle tohoto nařízení je v souladu s rámcem politiky Společenství v oblasti rozvojové spolupráce a s celkovou zahraniční politikou Evropské unie a doplňuje pomoc poskytovanou v rámci příslušných nástrojů vnější pomoci Společenství a podle Dohody o partnerství mezi africkými, karibskými a tichomořskými státy na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé. Doplňková pomoc Společenství podle tohoto nařízení se poskytne za účelem posílení činností prováděných v rámci příslušných nástrojů vnější pomoci.
2. Komise zajistí, aby opatření přijatá podle tohoto nařízení byla v souladu s celkovým strategickým rámcem politik Společenství a zejména s cíli výše uvedených nástrojů i s jinými příslušnými opatřeními Společenství.
3. Za účelem zvýšení účinnosti a soudržnosti opatření pomoci Společenství a jednotlivých států Komise zajišťuje úzkou koordinaci vlastních činností a činností členských států, a to jak na úrovni rozhodování, tak i v praxi. Koordinace zahrnuje pravidelné konzultace a časté výměny příslušných informací, a to i s ostatními dárci, v průběhu různých fází cyklu pomoci, zejména na oborové úrovni.
4. Komise informuje Evropský parlament a uskutečňuje s ním pravidelné výměny názorů.
5. Komise usiluje o pravidelné výměny informací s občanskou společností na všech úrovních, a to i ve třetích zemích.

HLAVA II

PROVÁDĚNÍ

Článek 4

Obecný rámec pro provádění

Pomoc Společenství podle tohoto nařízení se provádí prostřednictvím těchto opatření:

- a) strategické dokumenty, popřípadě jejich revize;
- b) roční akční programy;
- c) zvláštní opatření;
- d) opatření ad hoc.

Článek 5

Strategické dokumenty a revize

1. Strategické dokumenty uvádějí strategii Společenství pro pomoc Společenství podle tohoto nařízení, priority Společenství, mezinárodní situaci a činnosti hlavních partnerů. Jsou v souladu s celkovým záměrem, cíli, rozsahem a zásadami tohoto nařízení.
2. Ve strategických dokumentech jsou uvedeny prioritní oblasti pro financování ze strany Společenství, zvláštní cíle, očekávané výsledky a výkonnostní ukazatele. V uvedených dokumentech se také vymezí orientační finanční přiděly, jak celkové, tak i pro každou oblast priority zvlášť; ve vhodných případech se určí rozsahem.
3. Strategické dokumenty a jakékoli jejich revize nebo rozšíření budou přijímány postupem uvedeným v čl. 17 odst. 2. Vztahují se nejdéle na období platnosti tohoto nařízení. Strategické dokumenty jsou přezkoumány v polovině období, v případě nutnosti ad hoc.
4. Komise a členské státy si vyměňují informace a konzultují mezi sebou i s ostatními dárci a aktéry včetně zástupců občanské společnosti v počáteční fázi procesu programování, aby podpořily doplňkovost svých činností spolupráce.

Článek 6

Roční akční programy

1. Bez ohledu na článek 7 Komise přijímá roční akční programy na základě strategických dokumentů a revizí, na které odkazuje článek 5.
2. Roční akční programy specifikují sledované cíle, oblasti pomoci, očekávané výsledky, řídicí postupy a celkovou plánovanou částku financování. Zohlední také zkušenosti získané při poskytování pomoci Společenství v minulosti. Obsahují popis operací, které mají být financovány, informaci o částkách přidělených pro každou operaci a orientační harmonogram provádění. Cíle jsou měřitelné a časově omezené.
3. Roční akční programy a jakékoli jejich revize nebo rozšíření budou přijímány postupem uvedeným v čl. 17 odst. 2. Změny ročních akčních programů, které nepřekročí 20 % celkové částky jim přidělené, přijímá Komise. Uvědomí o tom výbor uvedený v čl. 17 odst. 1.
4. Pokud nebyl roční akční program ještě přijat, může Komise ve výjimečných případech na základě strategických dokumentů uvedených v článku 5 přijmout opatření, která nejsou stanovena v ročním akčním programu, a to za stejných pravidel a stejnými postupy, které se používají pro roční akční programy.

Článek 7

Zvláštní opatření

1. Bez ohledu na článek 5, v případě neočekávané a řádně odůvodněné potřeby nebo výjimečných událostí může Komise přijmout zvláštní opatření, která nejsou stanovena ve strategických dokumentech.

2. Zvláštní opatření specifikují sledované cíle, oblasti činnosti, očekávané výsledky, řídicí postupy a celkovou částku financování. Obsahují popis operací, které mají být financovány, informaci o částkách přidělených pro každou operaci a orientační harmonogram jejich provádění. Jejich součástí je definice druhu výkonnostních ukazatelů, které bude nutné sledovat při provádění zvláštních opatření.

3. Pokud náklady na taková opatření dosáhnou nebo překročí 3 000 000 EUR, přijme je Komise postupem podle čl. 17 odst. 2.

4. U zvláštních opatření, která nedosáhnou 3 000 000 EUR, Komise zašle opatření do 10 pracovních dnů po přijetí rozhodnutí pro informaci členským státům a Evropskému parlamentu.

Článek 8

Podpůrná opatření

1. Financování ze strany Společenství podle tohoto nařízení se může týkat také výdajů spojených s takovými činnostmi, jako jsou příprava, dozor, sledování, provádění auditů a hodnocení, které jsou přímo nezbytné pro provádění tohoto nařízení a pro dosažení jeho cílů, jako například výdaje na studie, schůze, informace, zvyšování povědomí, školení a publikační činnosti, včetně školení a vzdělávacích opatření pro partnery z občanské společnosti, výdaje související s počítačovými sítěmi sloužícími k výměně informací a jakékoli jiné výdaje na administrativní nebo technickou pomoc nutné v souvislosti s řízením programu. Může se také popřípadě týkat výdajů na akce za účelem zdůraznění charakteru Společenství u opatření pomoci a na objasňování cílů a výsledků opatření pomoci vůči veřejnosti dotčených zemí.

2. Financování ze strany Společenství kryje rovněž výdaje na administrativní podporu v delegacích Komise potřebnou k řízení operací financovaných podle tohoto nařízení.

3. Komise přijme podpůrná opatření, na která se nevztahují strategické dokumenty, jak je uvedeno v článku 5, v souladu s čl. 7 odst. 3 a 4.

Článek 9

Opatření ad hoc

1. Bez ohledu na článek 5 může Komise přidělit malé granty ad hoc obráncům lidských práv, kteří reagují na situace, kdy je ochrana naléhavě zapotřebí.

2. O provedených opatřeních ad hoc informuje Komise pravidelně Evropský parlament a členské státy.

Článek 10

Způsobilst

1. Aniž by byl dotčen článek 14, jsou k financování podle tohoto nařízení za účelem provádění opatření pomoci, na která odkazují články 6, 7 a 9, způsobilé tyto subjekty a aktéři působící na nezávislém a odpovědném základě:

- a) organizace občanské společnosti, včetně nevládních neziskových organizací a nezávislých politických nadací, komunitní organizace a neziskové agentury, instituce a organizace v soukromém sektoru a jejich sítě na místní, vnitrostátní, regionální a mezinárodní úrovni;
- b) neziskové agentury, instituce a organizace veřejného sektoru a jejich sítě na místní, vnitrostátní, regionální a mezinárodní úrovni;
- c) národní, regionální a mezinárodní parlamentní orgány, pokud je to nutné pro dosažení cílů tohoto nástroje a pokud nemůže být navrhované opatření financováno z jiného nástroje vnější pomoci Společenství;
- d) mezinárodní a regionální mezivládní organizace;
- e) fyzické osoby, je-li to nutné k dosažení cílů tohoto nařízení.

2. Jiné subjekty nebo aktéři, kteří nejsou uvedeni v odstavci 1, mohou být financováni ve výjimečných a řádně odůvodněných případech, jestliže je to nutné k dosažení cílů tohoto nařízení.

Článek 11

Řídicí postupy

1. Opatření pomoci financovaná podle tohoto nařízení se provádějí v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾ a veškerými jeho revizemi na ústřední úrovni nebo společně s mezinárodními organizacemi v souladu s čl. 53 odst. 1 uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. V případě spolufinancování a v dalších řádně odůvodněných případech Komise může v souladu s článkem 54 nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002 svěřit úkoly veřejné moci, a zejména úkoly plnění rozpočtu, subjektům vyjmenovaným v čl. 54 odst. 2 písm. c) uvedeného nařízení.

Článek 12

Rozpočtové závazky

1. Rozpočtové závazky se přijímají na základě rozhodnutí učiněných Komisí podle článků 6, 7, 8 a 9.

2. Financování ze strany Společenství může mít mj. jednu z těchto právních forem:

- a) grantové dohody, rozhodnutí o grantech nebo dohody o příspěvcích;
- b) dohody podle článku 54 nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002;
- c) zakázky;
- d) pracovní smlouvy.

Článek 13

Typy financování

1. Financování poskytnuté Společenstvím může mít následující formy:

- a) projekty a programy;
- b) granty na financování projektů předložených mezinárodními a regionálními mezivládními organizacemi uvedenými v čl. 10 odst. 1 písm. d);
- c) malé granty pro obránce lidských práv uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. b) bodu ii) k financování naléhavých ochranných opatření podle čl. 9 odst. 1;
- d) granty na podporu provozních nákladů Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva;
- e) granty na podporu provozních nákladů Evropského mezi-univerzitního centra pro lidská práva a demokratizaci, zejména na evropský magisterský studijní program v oblasti lidských práv a demokratizace, doktorandský studijní program EU a OSN, které jsou plně přístupné státním příslušníkům třetích zemí, i na jiné vzdělávací, odborné vzdělávací a výzkumné činnosti, které podporují lidská práva a demokratizaci;

f) příspěvky mezinárodním fondům, zejména spravovaným mezinárodními nebo regionálními organizacemi;

g) lidské a materiální zdroje pro účinné provádění volebních pozorovatelských misí Evropské unie;

h) veřejné zakázky, jak jsou definovány v článku 88 nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002.

2. Opatření financovaná podle tohoto nařízení mohou být předmětem spolufinancování zejména od:

- a) členských států a jejich místních orgánů, zejména jejich veřejných a polostátních institucí;
- b) jiných dárcovských zemí, a zejména jejich veřejných a polostátních institucí;
- c) mezinárodních a regionálních mezivládních organizací;
- d) společností, firem, jiných soukromých organizací a podniků, odborů, odborových federací a jiných nestátních subjektů.

3. V případě paralelního spolufinancování je projekt nebo program rozdělen do několika zřetelně odlišitelných složek, z nichž každá je financována jiným partnerem, který poskytuje spolufinancování takovým způsobem, že konečné použití finančních prostředků lze vždy identifikovat. V případě společného spolufinancování sdílejí partneři, kteří zajišťují spolufinancování, celkové náklady na projekt nebo program a zdroje se sloučí takovým způsobem, že není možné identifikovat zdroj finančních prostředků pro danou činnost provedenou jako součást projektu nebo programu.

4. V případě společného spolufinancování může Komise obdržet a spravovat finanční prostředky jménem orgánů uvedených v odst. 2 písm. a), b) a c) za účelem provádění společných opatření. S takovými peněžními prostředky se zachází jako s účelově vázaným příjmem podle článku 18 nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002.

5. V případě spolufinancování a v jiných řádně odůvodněných případech Komise může svěřit úkoly veřejné moci, a zejména úkoly plnění rozpočtu, subjektům vyjmenovaným v čl. 54 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 1605/2002.

6. Pomoc Společenství se nepoužije k placení daní, cel nebo poplatků v zemích, které jsou příjemci pomoci.

Článek 14

Pravidla účasti a původu

1. Účast na zadávání veřejných zakázek nebo poskytování grantů financovaných v rámci tohoto nařízení je otevřena všem fyzickým osobám, které jsou státními příslušníky členského státu Společenství, přistupující nebo oficiální kandidátské země uznané Evropským společenstvím nebo členského státu Evropského hospodářského prostoru, nebo právníckým osobám, které jsou usazeny v těchto státech.

Účast na zadávání veřejných zakázek nebo poskytování grantů financovaných v rámci tohoto nařízení je také otevřena všem fyzickým osobám, které jsou státními příslušníky rozvojové země uvedené na seznamu Výboru pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), nebo právníckým osobám usazeným v této zemi a dále fyzickým nebo právníckým osobám již uvedeným jako způsobilé na základě tohoto nařízení. Komise zveřejní a aktualizuje seznam rozvojových zemí stanovený Výborem pro rozvojovou pomoc OECD v souladu s pravidelnými přezkumy tohoto seznamu a informuje o tom Radu.

2. Účast na zadávání veřejných zakázek nebo poskytování grantů financovaných v rámci tohoto nařízení je také otevřena všem fyzickým osobám, které jsou státními příslušníky jiné země než uvedené v odstavci 1, nebo právníckým osobám, které jsou usazeny v této zemi, pokud byl ustaven reciproční přístup k jejich vnější pomoci. Reciproční přístup se poskytuje, přiznává-li země za stejných podmínek způsobilost členským státům a dotýčné přijímající zemi.

Reciproční přístup se stanoví na základě zvláštního rozhodnutí týkajícího se dané země nebo dané regionální skupiny zemí. Toto rozhodnutí se přijme postupem podle čl. 17 odst. 2 a je v platnosti minimálně jeden rok.

3. Účast na zadávání zakázek nebo poskytování grantů financovaných v rámci tohoto nařízení je umožněna mezinárodními organizacím.

4. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nedotýkají účasti kategorií organizací způsobilých na základě povahy nebo umístění cílů akce, která má být uskutečněna.

5. Odborníci mohou být státními příslušníky kterékoli země. Tímto článkem nejsou dotčeny kvalitativní a finanční požadavky stanovené v pravidlech Společenství pro zadávání veřejných zakázek.

6. Jestliže se opatření financovaná podle tohoto nařízení provádějí na ústřední úrovni nebo nepřímo pověřením specializovaných orgánů Společenství, mezinárodních nebo vnitrostátních veřejných subjektů nebo subjektů soukromého práva pověřených

veřejnou službou v souladu s čl. 54 odst. 2 písm. c) nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002, je účast na postupech zadávání veřejných zakázek a poskytování grantů řídicího subjektu otevřena fyzickým osobám, které jsou státními příslušníky zemí, jež mají přístup k zakázkám a grantům Společenství v souladu se zásadami stanovenými v odstavci 1 tohoto článku, a jakékoliv jiné země způsobilé podle pravidel a postupů řídicího subjektu, a právníckým osobám, které jsou v uvedených zemích usazené.

7. Pokud se pomoc Společenství vztahuje na operaci uskutečňovanou prostřednictvím mezinárodní organizace, je účast na příslušných postupech pro zadávání zakázek otevřena všem fyzickým osobám a právníckým osobám způsobilým podle tohoto článku, jakož i všem fyzickým osobám a právníckým osobám způsobilým podle pravidel dané organizace, přičemž se dbá na zaručení rovného zacházení se všemi dárci. Stejná pravidla se použijí na dodávky, materiál a odborníky.

8. Pokud se financování Společenství vztahuje na operaci spolufinancovanou se třetí zemí, s výhradou reciprocity, s regionální organizací nebo s členským státem, je účast na příslušných postupech pro zadávání zakázek otevřena všem fyzickým osobám a právníckým osobám způsobilým podle tohoto článku, jakož i všem fyzickým osobám a právníckým osobám způsobilým podle předpisů takové třetí země, regionální organizace nebo členského státu. Stejná pravidla se použijí na dodávky, materiál a odborníky.

9. Všechny dodávky a materiály zakoupené podle smlouvy financované v rámci tohoto nařízení musejí pocházet ze Společenství nebo ze způsobilé země vymezené v odstavcích 1 a 2. Pro účely tohoto nařízení je „původ“ definován v příslušných právních předpisech Společenství o pravidlech původu pro celní účely.

10. Komise může navíc v řádně odůvodněných případech povolit účast fyzických a právnických osob ze zemí, které mají se sousedními zeměmi tradiční hospodářské, obchodní nebo zeměpisné vazby, nebo z třetích zemí a nákup a použití dodávek a materiálů jiného původu.

11. Výjimky lze odůvodnit nedostupností zboží a služeb na trzích dotčených zemí, krajní nouzí nebo v případě, že by pravidla způsobilosti znemožňovala či nadměrně komplikovala uskutečnění projektu, programu nebo akce.

12. Účastníci řízení, kterým byly zadány zakázky, dodržují mezinárodně dohodnuté základní pracovní normy, např. základní pracovní normy Mezinárodní organizace práce, úmluvy o svobodě sdružování a kolektivním vyjednávání, o odstranění nucené a povinné práce, o odstranění diskriminace v zaměstnání a povolání a o zákazu dětské práce.

Článek 15

Ochrana finančních zájmů Společenství

1. Veškeré dohody vyplývající z tohoto nařízení obsahují ustanovení zajišťující ochranu finančních zájmů Společenství, zejména s ohledem na podvody, korupci a jakékoli další nesrovnalosti, podle nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽¹⁾, nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem⁽²⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)⁽³⁾.

2. Dohody a zakázky výslovně zmocňují Komisi a Účetní dvůr ke kontrole všech dokladů a ke kontrole na místě všech dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi prostředky Společenství. Kromě toho také výslovně oprávnějí Komisi k provádění kontrol a inspekcí na místě stanovených v nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96.

Článek 16

Hodnocení

1. Komise pravidelně sleduje a přezkoumává své programy a vyhodnocuje efektivitu, soudržnost a důslednost programování, případně pomocí nezávislých vnějších hodnocení, aby se přesvědčila, zda jsou plněny cíle, a mohla zformulovat doporučení pro zlepšení dalších operací. Bude se brát patřičný ohled na návrhy Evropského parlamentu a Rady na nezávislé vnější hodnocení.

2. Komise pošle své hodnotící zprávy pro informaci výboru uvedenému v čl. 17 odst. 1 a Evropskému parlamentu. Členské státy mohou požadovat projednání konkrétních hodnocení ve výboru uvedeném v čl. 17 odst. 1. Výsledky poskytují zpětnou vazbu v souvislosti s návrhem programu a přidělením zdrojů.

3. Komise v hodnotící fázi pomoci Společenství stanovené podle tohoto nařízení sdruží všechny příslušné zainteresované strany. Podporují se společná hodnocení s členskými státy, mezinárodními organizacemi nebo jinými orgány.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro demokracii a lidská práva (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí. Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je 30 dní.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 18

Výroční zpráva

1. Komise prověří pokrok dosažený při zavádění opatření pomoci realizovaných podle tohoto nařízení a předloží Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o provádění a výsledcích a pokud možno o hlavních výstupech a dopadech pomoci. Zpráva je nedílnou součástí Výroční zprávy o provádění rozvojové politiky Evropského společenství a o provádění vnější pomoci a Výroční zprávy EU o lidských právech.

2. Výroční zpráva obsahuje informace vztahující se k předšlému roku týkající se financovaných opatření, výsledků sledování a hodnocení, zapojení příslušných partnerů a plnění rozpočtových závazků a plateb podle celosvětových a regionálních opatření a opatření v jednotlivých zemích a podle jednotlivých odvětví spolupráce. Posoudí výsledky pomoci při plnění cílů tohoto nařízení, pokud možno pomocí specifických a měřitelných ukazatelů.

Článek 19

Finanční krytí

Finanční krytí pro provádění tohoto nařízení činí pro období 2007–2013 1 104 000 000 EUR. Roční prostředky schvaluje rozpočtový orgán v rámci finančního rámce 2007–2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

Článek 20

Přezkum

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2010 zprávu o vyhodnocení provádění tohoto nařízení v prvních třech letech, popřípadě s legislativním návrhem, který zavede potřebné úpravy tohoto nařízení.

Článek 21

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem následujícím po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu, 20. prosince 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
J. KORKEAOJA

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1890/2006

ze dne 20. prosince 2006

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 571/88 o organizaci statistických zjišťování Společenství o struktuře zemědělských podniků, pokud jde o finanční rámec na období 2007–2009 a maximální příspěvek Společenství pro Bulharsko a Rumunsko

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 285 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na akt o přistoupení Bulharska a Rumunska, a zejména na článek 56 tohoto aktu,

s ohledem na návrh Komise,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Rady (EHS) č. 571/88 ⁽²⁾ stanoví, že členským státům bude jako příspěvek do určité maximální výše na jedno zjišťování uhrazena část vynaložených výdajů.

(2) Aby bylo možné provádět statistická zjišťování o struktuře zemědělských podniků, budou od členských států a Společenství vyžadovány značné finanční prostředky, aby byly splněny požadavky orgánů Společenství na informace.

(3) S ohledem na přistoupení Bulharska a Rumunska a na provádění statistických zjišťování o struktuře zemědělských podniků v těchto nových členských státech v roce 2007 je vhodné stanovit maximální příspěvek Společenství na jedno statistické zjišťování; tato úprava je nutná kvůli přistoupení a v aktu o přistoupení nebyla stanovena.

(4) Toto nařízení stanoví pro zbývajících období trvání programu finanční krytí, které je pro rozpočtový orgán hlavní referenční hodnotou při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 37 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ⁽³⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízením (EHS) č. 571/88 se mění takto:

1. V čl. 14 odst. 1 se v prvním pododstavci doplňují nové odrážky, které znějí:

„— 2 000 000 EUR pro Bulharsko,

— 2 000 000 EUR pro Rumunsko.“

2. V čl. 14 odst. 1 se třetí, čtvrtý a pátý pododstavce nahrazují tímto:

„Finanční krytí pro provádění tohoto programu se včetně položek nezbytných pro řízení projektu Eurofarm stanoví na 20 400 000 EUR na období 2007–2009.

Roční položky jsou rozpočtovým orgánem schvalovány v mezích finančního rámce.“

⁽¹⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. prosince 2006.

⁽²⁾ Úř. věst. L 56, 2.3.1988, s. 1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 204/2006 (Úř. věst. L 34, 7.2.2006, s. 3).

⁽³⁾ Úř. věst. C 172, 18.6.1999, s. 1. Rozhodnutí 2005/708/ES Evropského parlamentu a Rady (Úř. věst. L 269, 14.10.2005, s. 24)

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Ustanovení čl. 1 odst. 1 se použije ode dne 1. ledna 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
J. KORKEAOJA

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1891/2006

ze dne 18. prosince 2006,

kterým se mění nařízení (ES) č. 6/2002 a (ES) č. 40/94, aby bylo zohledněno přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 308 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství⁽¹⁾ vytvořilo systém (průmyslových) vzorů Společenství, na jehož základě mohou podniky nabýt v jediném řízení (průmyslové) vzory Společenství, kterým je poskytnuta jednotná ochrana a které mají účinky na celém území Společenství.

(2) Po přípravných pracích zahájených a provedených Světovou organizací duševního vlastnictví (WIPO) za účasti členských států, které jsou členy Haagské unie, členských států, které nejsou členy Haagské unie, a Evropského společenství přijala diplomatická konference, svolaná za tím účelem do Ženevy, dne 2. července 1999 Ženevský akt Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů (dále jen „Ženevský akt“).

(3) Rada schválila rozhodnutím⁹⁵⁴ přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů⁽²⁾ a zmocnila předsedu Rady k uložení listiny o přistoupení u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) ke dni, k němuž Rada přijme opatření nezbytná k tomu, aby bylo přistoupení Společenství k Ženevskému aktu zohledněno. Uvedená opatření jsou obsahem tohoto nařízení.

(4) Náležitá opatření by se měla začlenit do nařízení (ES) č. 6/2002 vložením nové hlavy „Mezinárodní zápis (průmyslových) vzorů“.

(5) Pravidla a postupy pro mezinárodní zápis s určením Společenství by se měly v zásadě shodovat s pravidly a postupy pro přihlášky (průmyslových) vzorů Společenství. Podle této zásady by měl mezinárodní zápis s určením Společenství před tím, než nabude stejného účinku jako zapsaný (průmyslový) vzor Společenství, podléhat průzkumu, pokud jde o důvody pro odmítnutí účinků. Mezinárodní zápis, který má stejný účinek jako zapsaný (průmyslový) vzor Společenství, by rovněž měl podléhat stejným pravidlům pro prohlášení neplatnosti jako (průmyslový) vzor Společenství.

(6) Nařízení (ES) č. 6/2002 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(7) Přistoupením Společenství k Ženevskému aktu se vytvoří nový zdroj příjmů pro Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory). Nařízením Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství⁽³⁾ by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 134 nařízení (ES) č. 40/94 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Aniž jsou dotčeny ostatní druhy příjmů, zahrnují příjmy úřadu výnos z poplatků vybíraných podle poplatkového řádu, výnos z poplatků za mezinárodní zápis s určením Evropského společenství vybíraných podle Madridského protokolu uvedeného v článku 140 tohoto nařízení a jiné platby ve prospěch smluvních stran Madridského protokolu, výnos z poplatků za mezinárodní zápis s určením Evropského společenství vybíraných podle Ženevského aktu uvedeného v článku 106c nařízení (ES) č. 6/2002 a jiné platby ve prospěch smluvních stran Ženevského aktu, a případně i dotaci poskytovanou ze zvláštního okruhu souhrnného rozpočtu Evropských společenství z oddílu Komise.“

(1) Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s.1. Nařízením naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 2005.

(2) Viz s. 28 v tomto čísle Úředního věstníku.

(3) Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s.1. Nařízením naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 2005.

Článek 2

Nařízení (ES) č. 6/2002 se mění takto:

1. V čl. 25 odst. 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) pokud je (průmyslový) vzor Společenství ve střetu se starším (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti po dni podání přihlášky, nebo v případě uplatnění práva přednosti po dni vzniku práva přednosti (průmyslového) vzoru Společenství, a který je chráněn ode dne předcházejícího uvedenému dni

i) zapsaným (průmyslovým) vzorem Společenství nebo přihláškou k zápisu takového vzoru,

nebo

ii) zapsaným právem k (průmyslovému) vzoru členského státu nebo přihláškou k zápisu takového práva,

nebo

iii) právem k (průmyslovému) vzoru zapsaným podle Ženevského aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatého v Ženevě dne 2. července 1999 (dále jen „Ženevský akt“), který byl schválen rozhodnutím Rady 2006/954/ES a který má účinek ve Společenství, nebo přihláškou k zápisu takového práva.“

2. Za hlavu XI se vkládá nová hlava, která zní:

„HLAVA XIa:

MEZINÁRODNÍ ZÁPIS (PRŮMYSLVÝCH) VZORŮ

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 106a

Uplatňování ustanovení

1. Není-li v této hlavě stanoveno jinak, použije se toto nařízení a jakákoliv nařízení provádějící toto nařízení a přijatá podle článku 109 obdobně na zápis průmyslových vzorů v mezinárodním rejstříku vedeném Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví (dále jen „mezinárodní zápis“ a „mezinárodní úřad“) s určením Společenství, podle Ženevského aktu.

2. Jakýkoliv záznam mezinárodního zápisu s určením Společenství v mezinárodním rejstříku má stejný účinek, jako by byl učiněn v rejstříku (průmyslových) vzorů Společenství vedeném úřadem, a jakékoliv zveřejnění mezinárodního zápisu s určením Společenství ve Věstníku mezinárodního úřadu má stejný účinek jako zveřejnění ve Věstníku (průmyslových) vzorů Společenství.

Oddíl 2

Mezinárodní zápisy s určením společenství

Článek 106b

Postup pro podání mezinárodní přihlášky

Mezinárodní přihlášky podle čl. 4 odst. 1 Ženevského aktu se podávají přímo u mezinárodního úřadu.

Článek 106c

Určovací poplatky

Předepsané poplatky za určení uvedené v čl. 7 odst. 1 Ženevského aktu se nahrazují individuálním určovacím poplatkem.

Článek 106d

Účinky mezinárodního zápisu s určením Evropského společenství

1. Mezinárodní zápis s určením Společenství má počínaje dnem zápisu podle čl. 10 odst. 2 Ženevského aktu stejný účinek jako přihláška zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství.

2. Nebylo-li oznámeno odmítnutí účinků zápisu nebo bylo-li toto odmítnutí zrušeno, má mezinárodní zápis (průmyslového) vzoru s určením Společenství, počínaje dnem uvedeným v odstavci 1, stejný účinek jako zápis (průmyslového) vzoru zapsaného jako (průmyslový) vzor Společenství.

3. Úřad poskytuje informace o mezinárodních zápisech uvedených v odstavci 2 v souladu s podmínkami stanovenými v prováděcím nařízení.

Článek 106e

Odmítnutí účinků zápisu

1. Úřad oznámí mezinárodnímu úřadu odmítnutí účinků zápisu do šesti měsíců ode dne zveřejnění mezinárodního zápisu, pokud při průzkumu mezinárodního zápisu zjistí, že (průmyslový) vzor, o jehož ochranu je žádáno, neodpovídá definici podle čl. 3 písm. a) nebo je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy.

V oznámení se uvedou důvody, pro které se účinky zápisu odmítají.

2. Účinky mezinárodního zápisu ve Společenství lze odmítnout teprve poté, co byla majiteli poskytnuta možnost zříci se účinnosti mezinárodního zápisu ve Společenství, nebo předložit vyjádření.

3. Podmínky průzkumu důvodů zamítnutí se stanoví v prováděcím nařízení.

Článek 106f

Prohlášení neplatnosti účinků mezinárodního zápisu

1. Účinky mezinárodního zápisu ve Společenství mohou být prohlášeny za částečně nebo zcela neplatné postupem uvedeným v hlavách VI a VII nebo soudem pro (průmyslové) vzory Společenství na základě protinávrhu v řízení pro porušení práv.

2. Pokud se úřad dozví o prohlášení neplatnosti účinků mezinárodního zápisu (průmyslového) voru, oznámí to mezinárodnímu úřadu.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem, kdy vstoupí v platnost pro Evropské společenství Ženevský akt.

Den vstupu tohoto nařízení v platnost bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2006.

*Za Radu
předseda
J.-E. ENESTAM*

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ RADY**ze dne 27. března 2006****o podpisu a prozatímním uplatňování Dohody mezi Evropským společenstvím a Marockým královstvím o některých aspektech leteckých služeb**

(2006/953/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem první větou této smlouvy,

Podpis Dohody mezi Evropským společenstvím a Marockým královstvím o některých aspektech leteckých služeb se schvaluje jménem Společenství s výhradou rozhodnutí Rady o uzavření uvedené dohody.

s ohledem na návrh Komise,

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

vzhledem k těmto důvodům:

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu či osoby zmocněné podepsat dohodu jménem Společenství s výhradou jejího uzavření.

Článek 3

(1) Rada dne 5. června 2003 pověřila Komisi, aby zahájila jednání se třetími zeměmi o nahrazení některých ustanovení stávajících dvoustranných dohod dohodou Společenství.

Než dohoda vstoupí v platnost, je uplatňována prozatímně od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy si strany vzájemně oznámí dokončení postupů nutných pro tento účel.

Článek 4

(2) Komise jménem Společenství sjednala dohodu s Marockým královstvím o některých aspektech leteckých služeb (dále jen „dohoda“) v souladu s mechanismy a směrnici uvedenými v příloze rozhodnutí Rady, kterým se Komise zmocňuje, aby zahájila jednání se třetími zeměmi o nahrazení některých ustanovení stávajících dvoustranných dohod dohodou Společenství.

Předseda Rady je oprávněn učinit oznámení stanovené v čl. 8 odst. 2 dohody.

(3) Dohoda by měla být podepsána a prozatímně uplatňována s výhradou pozdějšího uzavření,

V Bruselu dne 27. března 2006.

Za Radu
předseda
M. GORBACH

DOHODA**mezi Evropským Společenstvím a Marockým královstvím o některých aspektech leteckých služeb**

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

na jedné straně a

MAROCKÉ KRÁLOVSTVÍ

na straně druhé

(dále jen „strany“),

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že mezi několika členskými státy Evropského společenství a Marockým královstvím byly uzavřeny dvoustranné dohody o leteckých službách, které obsahují ustanovení, jež jsou v rozporu s právem Evropského společenství,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že Evropské společenství má výlučnou pravomoc ohledně řady aspektů, které mohou být obsaženy v dvoustranných dohodách o leteckých službách uzavřených mezi členskými státy Evropského společenství a třetími zeměmi,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že podle práva Evropského společenství mají letečtí dopravci Společenství usazení v členském státě právo na nediskriminační přístup na letecké trasy mezi členskými státy Evropského společenství a třetími zeměmi,

s ohledem na dohody mezi Evropským společenstvím a některými třetími zeměmi, podle nichž mají státní příslušníci těchto třetích zemí možnost nabýt vlastnictví leteckých dopravců, kterým byly vydány licence v souladu s právem Evropského společenství,

uznávajíCE, že ustanovení dvoustranných dohod o leteckých službách mezi členskými státy Evropského společenství a Marockým královstvím, která jsou v rozporu s právem Evropského společenství, musí být plně uvedena do souladu s tímto právem, aby se vytvořil řádný právní základ pro letecké služby mezi Evropským společenstvím a Marockým královstvím a aby se zachovala nepřetržitost těchto leteckých služeb,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že záměrem Evropského společenství v rámci těchto jednání není ovlivnit celkový objem letecké dopravy mezi Evropským společenstvím a Marockým královstvím, narušit rovnováhu mezi leteckými dopravci Společenství a leteckými dopravci Marockého království ani vyjednávat o změnách ustanovení stávajících dvoustranných dohod o leteckých službách, která se týkají přepravních práv,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 2**Určení členským státem****Článek 1****Obecná ustanovení**

1. Pro účely této dohody se „členskými státy“ rozumějí členské státy Evropského společenství.

2. Ve všech dohodách uvedených v příloze I se odkazy na státní příslušníky členského státu, který je stranou dané dohody, považují za odkazy na státní příslušníky členských států Evropského společenství.

3. Ve všech dohodách uvedených v příloze I se odkazy na letecké dopravce nebo letecké dopravní společnosti členského státu, který je stranou dané dohody, považují za odkazy na letecké dopravce nebo letecké dopravní společnosti určené daným členským státem.

1. Odstavce 2 a 3 tohoto článku nahrazují odpovídající ustanovení článků uvedených v příloze II bodech a) a b) týkající se určení leteckého dopravce příslušným členským státem, jeho oprávnění a povolení vydaných Marockým královstvím a zamítnutí, zrušení, dočasného odnětí anebo omezení oprávnění nebo povolení leteckého dopravce.

2. Po obdržení určení členským státem udělí Marocké království odpovídající oprávnění a povolení s minimálním procesním zpožděním za předpokladu, že

i) letecký dopravce je usazen podle Smlouvy o založení Evropského společenství na území určujícího členského státu a má platnou provozní licenci v souladu s právem Evropského společenství,

- ii) členský stát odpovědný za vydání jeho osvědčení provozovatele letecké dopravy (AOC) vykonává a udržuje účinnou regulativní kontrolu leteckého dopravce a v určení je zřetelně označen příslušný letecký úřad,

a

- iii) letecký dopravce je a zůstává být vlastněn přímo nebo prostřednictvím většinového vlastnictví členskými státy nebo státními příslušníky členských států nebo jinými státy uvedenými v příloze III nebo státními příslušníky těchto jiných států a je stále skutečně kontrolován těmito státy nebo státními příslušníky.

3. Marocké království může zamítnout, zrušit, dočasně odejmout anebo omezit oprávnění nebo povolení leteckého dopravce určeného členským státem v případech, kdy

- i) letecký dopravce není usazen podle Smlouvy o založení Evropského společenství na území určujícího členského státu nebo nemá platnou provozní licenci v souladu s právem Evropského společenství,
- ii) členský stát odpovědný za vydání jeho osvědčení provozovatele letecké dopravy (AOC) nevykonává nebo neudržuje účinnou regulativní kontrolu leteckého dopravce nebo v určení není zřetelně označen příslušný letecký úřad,

nebo

- iii) letecký dopravce není vlastněn přímo nebo prostřednictvím většinového vlastnictví nebo není skutečně kontrolován členskými státy nebo státními příslušníky členských států nebo jinými státy uvedenými v příloze III nebo státními příslušníky těchto jiných států.

Při výkonu svého práva podle tohoto odstavce nediskriminuje Marocké království letecké dopravce Společenství z důvodu státní příslušnosti.

4. Odstavce 5 a 6 tohoto článku nahrazují odpovídající ustanovení článků uvedených v příloze II bodech a) a b) týkající se určení leteckého dopravce Marockým královstvím, jeho oprávnění a povolení vydaných příslušným členským státem a zamítnutí, zrušení, dočasného odnětí anebo omezení oprávnění nebo povolení leteckého dopravce.

5. Po obdržení určení Marockým královstvím udělí členský stát odpovídající oprávnění a povolení s minimálním procesním zpožděním za předpokladu, že

- i) letecký dopravce je usazen na území Marockého království a má platnou provozní licenci nebo jiný rovnocenný doklad v souladu s marockým právem,

- ii) Marocké království vykonává a udržuje účinnou regulativní kontrolu leteckého dopravce,

a

- iii) letecký dopravce je a zůstává být vlastněn přímo nebo prostřednictvím většinového vlastnictví Marockým královstvím nebo jeho státními příslušníky nebo členskými státy nebo jejich státními příslušníky a je stále skutečně kontrolován Marockým královstvím nebo jeho státními příslušníky nebo členskými státy nebo jejich státními příslušníky, pokud použitelná dohoda uvedená v příloze I neobsahuje v této souvislosti příznivější ustanovení.

6. Příslušný členský stát může zamítnout, zrušit, dočasně odejmout anebo omezit oprávnění nebo povolení leteckého dopravce určeného Marockým královstvím v případech, kdy

- i) letecký dopravce není usazen na území Marockého království nebo nemá platnou provozní licenci v souladu s marockým právem,
- ii) Marocké království nevykonává nebo neudržuje účinnou regulativní kontrolu leteckého dopravce,

nebo

- iii) letecký dopravce není vlastněn a skutečně kontrolován přímo nebo prostřednictvím většinového vlastnictví Marockým královstvím nebo jeho státními příslušníky nebo členskými státy nebo jejich státními příslušníky, pokud použitelná dohoda uvedená v příloze I neobsahuje v této souvislosti příznivější ustanovení.

Článek 3

Práva v souvislosti s regulativní kontrolou

1. Odstavec 2 tohoto článku doplňuje články uvedené v příloze II bodě c).

2. Pokud členský stát určil leteckého dopravce, jehož regulativní kontrolu vykonává a udržuje jiný členský stát, uplatňují se práva Marockého království podle bezpečnostních ustanovení dohody mezi členským státem, který určil leteckého dopravce, a Marockým královstvím rovněž na přijímání, vykonávání nebo udržování bezpečnostních standardů tímto jiným členským státem a na oprávnění k provozu tohoto leteckého dopravce.

Článek 4

Zdanění leteckých pohonných hmot

1. Odstavec 2 tohoto článku doplňuje odpovídající ustanovení článků uvedených v příloze II bodě d).

2. Bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení, která jsou s tímto v rozporu, nebrání nic, co je stanoveno v dohodách uvedených v příloze II bodě d), členskému státu v uložení daní, dávek, cel či různých poplatků na pohonné hmoty dodané na jeho území pro použití v letadle určeného leteckého dopravce Marockého království, který poskytuje služby mezi místem na území tohoto členského státu a jiným místem na území tohoto členského státu nebo na území jiného členského státu.

Článek 5

Tarify za přepravu v rámci Evropského společenství

1. Odstavec 2 tohoto článku doplňuje články uvedené v příloze II bodě e).

2. Tarify za přepravu uskutečněnou zcela v rámci Evropského společenství, které jsou účtovány leteckým dopravcem nebo dopravci určenými Marockým královstvím podle dohody uvedené v příloze I a obsahující ustanovení uvedené v příloze II bodě e), podléhají právu Evropského společenství.

3. Tarify za přepravu uskutečněnou zcela v Maroku, které jsou účtovány leteckým dopravcem nebo dopravci určenými členskými státy podle dohody uvedené v příloze I a obsahující ustanovení uvedené v příloze II bodě e), podléhají marockému právu.

Článek 6

Přílohy dohody

Přílohy této dohody tvoří její nedílnou součást.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

V Bruselu ve dvou vyhotoveních dne 23. března v jazyce anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a arabském.

Článek 7

Revize nebo změna

Strany mohou tuto dohodu kdykoli po vzájemné dohodě revidovat nebo změnit.

Článek 8

Vstup v platnost a prozatímní uplatňování

1. Tato dohoda vstupuje v platnost poté, co si strany navzájem písemně oznámí, že byly dokončeny jejich vnitřní postupy potřebné pro vstup dohody v platnost.

2. Bez ohledu na odstavec 1 strany souhlasí s prozatímním uplatňováním této dohody od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy si strany vzájemně oznámí dokončení postupů nutných pro tento účel.

3. Dohody a jiná ujednání mezi členskými státy a Marockým královstvím, které ke dni podpisu této dohody ještě nevstoupily v platnost a nejsou prozatímně uplatňovány, jsou uvedeny v příloze I bodě b). Tato dohoda se vztahuje na všechny takové dohody a ujednání po jejich vstupu v platnost nebo začátku prozatímního uplatňování.

Článek 9

Ukončení platnosti

1. V případě ukončení platnosti některé dohody uvedené v příloze I současně končí platnost všech ustanovení této dohody, která se týkají dotyčné dohody.

2. V případě ukončení platnosti všech dohod uvedených v příloze I současně končí platnost této dohody.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapens vägnar

عن المجموعة الأوروبية

Por el Reino de Marruecos
Za Marocké království
For Kongeriget Marokko
Für das Königreich Marokko
Maroko Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο του Μαρόκου
For the Kingdom of Morocco
Pour le Royaume du Maroc
Per il Regno del Marocco
Marokas Karalistes vārdā
Maroko Karalystės vardu
A Marokkói Királyság részéről
Ghar-Renju tal-Marokk
Voor het Koninkrijk Marokko
W imieniu Królestwa Marokańskiego
Pelo Reino de Marrocos
Za Marocké kráľovstvo
Za Kraljevino Maroko
Marokon kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

PŘÍLOHA I

- a) Dvoustranné dohody o leteckých službách mezi Marockým královstvím a členskými státy Evropského společenství, které jsou ke dni podpisu této dohody uzavřené, podepsané nebo prozatímně uplatňované
- Dohoda mezi vládou Belgického království a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, podepsaná v Rabatu dne 20. ledna 1958 (dále jen „marocko-belgická dohoda“),
doplněná výměnou nót ze dne 20. ledna 1958,
naposledy pozměněná memorandem o porozumění podepsaným v Rabatu dne 11. června 2002
 - Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, podepsaná v Rabatu dne 8. května 1961, k níž vydala Česká republika prohlášení o nástupnictví (dále jen „marocko-česká dohoda“)
 - Dohoda mezi vládou Dánského království a vládou Marockého království o leteckých službách, podepsaná v Rabatu dne 14. listopadu 1977 (dále jen „marocko-dánská dohoda“),
doplněná výměnou nót ze dne 14. listopadu 1977
 - Dohoda mezi Spolkovou republikou Německo a Marockým královstvím o letecké dopravě, podepsaná v Bonnu dne 12. října 1961 (dále jen „marocko-německá dohoda“),
ve znění memoranda o porozumění podepsaného v Bonnu dne 12. prosince 1991,
ve znění výměny nót ze dne 9. dubna 1977 a 16. února 1998,
naposledy pozměněná memorandem o porozumění podepsaným v Rabatu dne 15. července 1998
 - Dohoda mezi vládou Řecké republiky a vládou Marockého království o letecké dopravě, podepsaná v Aténách dne 6. října 1998 (dále jen „marocko-řecká dohoda“),
ve znění memoranda o porozumění podepsaným v Aténách dne 6. října 1998.
 - Dohoda mezi vládou Španělska a vládou Marockého království o letecké dopravě, podepsaná v Madridu dne 7. července 1970 (dále jen „marocko-španělská dohoda“),
naposledy doplněná výměnou dopisů ze dnů 12. a 25. srpna 2003
 - Dohoda mezi vládou Francouzské republiky a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, podepsaná v Rabatu 25. října 1957 (dále jen „marocko-francouzská dohoda“)
 - Dohoda mezi vládou Italské republiky a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, podepsaná v Římě dne 8. července 1967 (dále jen „marocko-italská dohoda“),
ve znění memoranda o porozumění podepsaného v Římě dne 13. července 2000,
naposledy pozměněná výměnou nót ze dnů 17. října 2001 a 3. ledna 2002
 - Dohoda mezi vládou Lotyšské republiky a vládou Marockého království o letecké dopravě, podepsaná ve Varšavě dne 19. května 1999 (dále jen „marocko-lotyšská dohoda“)
 - Dohoda mezi vládou Lucemburského velkovévodství a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, podepsaná v Bonnu dne 5. července 1961 (dále jen „marocko-lucemburská dohoda“);
 - Dohoda mezi Maďarskou lidovou republikou a Marockým královstvím o letecké dopravě, podepsaná v Rabatu dne 21. března 1967 (dále jen „marocko-maďarská dohoda“)

- Dohoda mezi vládou Republiky Malta a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, podepsaná v Rabatu dne 26. května 1983 (dále jen „marocko-maltská dohoda“)
 - Dohoda mezi vládou Jeho Veličenstva královny Nizozemska a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, podepsaná v Rabatu dne 20. května 1959 (dále jen „marocko-nizozemská dohoda“)
 - Dohoda mezi spolkovou vládou Rakouska a vládou Marockého království o letecké dopravě, podepsaná v Rabatu dne 27. února 2002 (dále jen „marocko-rakouská dohoda“)
 - Dohoda mezi vládou Polské lidové republiky a vládou Marockého království o letecké dopravě, podepsaná v Rabatu dne 29. listopadu 1969 (dále jen „marocko-polská dohoda“)
 - Dohoda mezi Portugalskem a Marockým královstvím o letecké dopravě, podepsaná v Rabatu dne 3. dubna 1958 (dále jen „marocko-portugalská dohoda“),
doplněná protokolem podepsaným v Lisabonu dne 19. prosince 1975,
naposledy doplněná protokolem podepsaným v Lisabonu dne 17. listopadu 2003
 - Dohoda mezi vládou Švédského království a vládou Marockého království o letecké dopravě, podepsaná v Rabatu dne 14. listopadu 1977 (dále jen „marocko-švédská dohoda“),
doplněná výměnou nót ze dne 14. listopadu 1977
 - Dohoda mezi vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a vládou Marockého království o leteckých službách, podepsaná v Londýně dne 22. října 1965 (dále jen „marocko-britská dohoda“),
ve znění výměny nót ze dne 10. a 14. října 1968,
ve znění protokolu podepsaného v Londýně dne 14. března 1997,
ve znění protokolu podepsaného v Rabatu dne 17. října 1997
- b) Dohody o leteckých službách a jiná ujednání parafovaná nebo podepsaná mezi Marockým královstvím a členskými státy Evropského společenství, které ke dni podpisu této dohody ještě nevstoupily v platnost a nejsou prozatímne uplatňovány
- Dohoda mezi vládou Nizozemského království a vládou Marockého království o leteckých službách, připojená jako příloha 1 k memorandu o porozumění podepsanému v Haagu dne 20. června 2001 (dále jen „parafovaná marocko-nizozemská dohoda“).
-

PŘÍLOHA II

Seznam článků dohod uvedených v příloze I, na které se odkazuje v článcích 2 až 5 této dohody

a) Určení členským státem:

- článek 18 marocko-belgické dohody
- článek 13 marocko-české dohody
- článek 3 marocko-dánské dohody
- článek 3 marocko-německé dohody
- článek 3 marocko-řecké dohody
- článek 3 marocko-španělské dohody
- článek 12 marocko-francouzské dohody
- článek 14 marocko-italské dohody
- článek 3 marocko-lotyšské dohody
- článek 14 marocko-lucemburské dohody
- článek 3 marocko-maďarské dohody
- článek 16 marocko-maltské dohody
- článek 17 marocko-nizozemské dohody
- článek 3 parafované marocko-nizozemské dohody
- článek 3 marocko-rakouské dohody
- článek 7 marocko-polské dohody
- článek 13 marocko-portugalské dohody
- článek 3 marocko-švédské dohody
- článek 3 marocko-britské dohody

b) Zamítnutí, zrušení, dočasné odnětí anebo omezení oprávnění nebo povolení:

- článek 5 marocko-belgické dohody
- článek 7 marocko-české dohody
- článek 4 marocko-dánské dohody
- článek 4 marocko-německé dohody
- článek 4 marocko-řecké dohody
- článek 4 marocko-španělské dohody
- článek 6 marocko-francouzské dohody
- článek 7 marocko-italské dohody
- článek 4 marocko-lotyšské dohody
- článek 7 marocko-lucemburské dohody
- článek 8 marocko-maďarské dohody
- článek 9 marocko-maltské dohody

- článek 4 marocko-nizozemské dohody
- článek 4 parafované marocko-nizozemské dohody
- článek 4 marocko-rakouské dohody
- článek 8 marocko-polské dohody
- článek 6 marocko-portugalské dohody
- článek 4 marocko-švédské dohody
- článek 4 marocko-britské dohody

c) Regulativní kontrola:

- článek 9a marocko-německé dohody
- článek 7 marocko-řecké dohody
- článek 5a marocko-italské dohody
- článek 5 marocko-lucemburské dohody
- článek 6 marocko-maďarské dohody
- článek 17 parafované marocko-nizozemské dohody

d) Zdanění leteckých pohonných hmot:

- článek 7 marocko-belgické dohody
- článek 3 marocko-české dohody
- článek 6 marocko-dánské dohody
- článek 6 marocko-německé dohody
- článek 10 marocko-řecké dohody
- článek 5 marocko-španělské dohody
- článek 3 marocko-francouzské dohody
- článek 3 marocko-italské dohody
- článek 14 marocko-lotyšské dohody
- článek 3 marocko-lucemburské dohody
- článek 4 marocko-maďarské dohody
- článek 3 marocko-maltské dohody
- článek 6 marocko-nizozemské dohody
- článek 10 parafované marocko-nizozemské dohody
- článek 9 marocko-rakouské dohody
- článek 3 marocko-polské dohody
- článek 3 marocko-portugalské dohody
- článek 6 marocko-švédské dohody
- článek 5 marocko-britské dohody

- e) Tarify za přepravu v rámci Evropského společenství:
- článek 19 marocko-belgické dohody
 - článek 19 marocko-české dohody
 - článek 9 marocko-dánské dohody
 - článek 9 marocko-německé dohody
 - článek 13 marocko-řecké dohody
 - článek 11 marocko-španělské dohody
 - článek 17 marocko-francouzské dohody
 - článek 20 marocko-italské dohody
 - článek 10 marocko-lotyšské dohody
 - článek 20 marocko-lucemburské dohody
 - článek 17 marocko-maďarské dohody
 - článek 19 marocko-maltské dohody
 - článek 18 marocko-nizozemské dohody
 - článek 6 parafované marocko-nizozemské dohody
 - článek 13 marocko-rakouské dohody
 - článek 19 marocko-polské dohody
 - článek 18 marocko-portugalské dohody
 - článek 9 marocko-švédské dohody
 - článek 9 marocko-britské dohody
-

PŘÍLOHA III

Seznam jiných států uvedených v článku 2 této dohody

- a) Islandská republika (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru)
 - b) Lichtenštejnské knížectví (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru)
 - c) Norské království (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru)
 - d) Švýcarská konfederace (v rámci dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě)
-

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 18. prosince 2006,

kterým se schvaluje přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatému v Ženevě dne 2. července 1999

(2006/954/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 308 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem druhou větou a odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Cílem nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství⁽¹⁾, založeného na článku 308 Smlouvy, je vytvořit trh, který řádně funguje a nabízí podmínky obdobné těm, které existují na trhu vnitrostátním. Pro vytvoření takového trhu a jeho trvalého přiblížování jednotnému trhu vytvořilo uvedené nařízení systém (průmyslových) vzorů Společenství, na jehož základě mohou podniky nabýt v jediném řízení (průmyslové) vzory Společenství, kterým je poskytována jednotná ochrana a které mají účinky na celém území Společenství.

(2) Po přípravných pracích zahájených a provedených Světovou organizací duševního vlastnictví za účasti členských států, které jsou členy Haagské unie, členských států, které nejsou členy Haagské unie, a Evropského společenství, přijala diplomatická konference svolaná za tímto účelem do Ženevy dne 2. července 1999 Ženevský akt Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů (dále jen „Ženevský akt“).

(3) Ženevský akt byl přijat s cílem zavést určité inovace do systému pro mezinárodní ukládání průmyslových vzorů stanoveného v Londýnském aktu, který byl přijat dne 2. června 1934, a v Haagském aktu, který byl přijat dne 28. listopadu 1960.

(4) Cílem Ženevského aktu je rozšířit Haagský systém mezinárodního zápisu o nové členy a zvýšit přitažlivost systému pro přihlašovatele. Ve srovnání s Londýnským aktem a Haagským aktem je jednou z hlavních inovací skutečnost, že se stranou Ženevského aktu může stát mezivládní organizace, která provozuje úřad oprávněný udělovat ochranu (průmyslovým) vzorům s účinkem na území dané organizace.

(5) Možnost, aby se mezivládní organizace, která provozuje regionální úřad pro zápis (průmyslových) vzorů, mohla stát stranou Ženevského aktu, byla zavedena zejména proto, aby umožnila Evropskému společenství přistoupit k tomuto aktu, a tím k Haagské unii.

(6) Ženevský akt vstoupil v platnost dne 23. prosince 2003 a nabyl účinku dne 1. dubna 2004. Od 1. ledna 2003 přijímá Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) přihlášky k zápisu (průmyslových) vzorů Společenství, přičemž první den podání byl stanoven na 1. dubna 2003.

(7) Systém průmyslových vzorů Společenství a systém mezinárodního zápisu zavedený Ženevským aktem se vzájemně doplňují. Systém (průmyslových) vzorů Společenství zajišťuje úplný a jednotný systém regionálního zápisu (průmyslových) vzorů, který pokrývá celé území Společenství. Haagská dohoda je smlouvou, která soustředí postupy pro získání ochrany (průmyslových) vzorů na území určených smluvních stran.

(8) Vytvoření vazby mezi systémem (průmyslových) vzorů Společenství a systémem mezinárodního zápisu podle Ženevského aktu by umožnilo původcům (průmyslových) vzorů nabýt prostřednictvím jedné mezinárodní přihlášky ochrany svých (průmyslových) vzorů ve Společenství podle systému (průmyslových) vzorů Společenství a na území Ženevského aktu uvnitř i vně rámce Společenství.

(9) Kromě toho vytvoření vazby mezi systémem (průmyslových) vzorů Společenství a systémem mezinárodního zápisu podle Ženevského aktu podpoří harmonický rozvoj hospodářských činností, vyloučí narušování hospodářské soutěže, bude účinné z hlediska nákladů a zvýší úroveň integrace a fungování vnitřního trhu. Proto je třeba, aby Společenství k Ženevskému aktu přistoupilo, a zvýšilo tak přitažlivost systému (průmyslových) vzorů Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1. Nařízení ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

(10) Komise by měla být po přistoupení Společenství k Ženevskému aktu oprávněna zastupovat Společenství ve shromáždění Haagské unie.

(11) Toto rozhodnutí se nedotýká práva členských států na účast ve shromáždění Haagské unie, pokud jde o jejich vnitrostátní (průmyslové) vzory,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Ženevský akt Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatý v Ženevě dne 2. července 1999 (dále jen „Ženevský akt“), se schvaluje jménem Společenství ve vztahu k záležitostem spadajícím do jeho pravomoci.

Znění Ženevského aktu se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

1. Předseda Rady je oprávněn uložit listinu o přistoupení u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví ke dni, k němuž Rada a Komise přijmou opatření nezbytná k vytvoření vazby mezi právem týkajícím se (průmyslových) vzorů Společenství a Ženevským aktem.

2. Spolu s listinou o přistoupení budou uložena prohlášení, která se připojují k tomuto rozhodnutí.

Článek 3

1. Komise je oprávněna zastupovat Evropské společenství na zasedáních shromáždění Haagské unie konaných pod záštitou Světové organizace duševního vlastnictví.

2. Komise jedná jménem Společenství ve shromáždění Haagské unie ve všech otázkách v pravomoci Společenství související s (průmyslovými) vzory Společenství v souladu s těmito ustanoveními:

- a) postoj, který může Společenství ve shromáždění přijmout, připravuje příslušná pracovní skupina Rady, nebo není-li to možné, je takový postoj připraven na zasedáních ad hoc svolaných v průběhu pracovních aktivit v rámci Světové organizace duševního vlastnictví;
- b) pokud rozhodnutí vyžaduje změnu nařízení (ES) č. 6/2002 nebo jiného aktu Rady vyžadující jednomyslnost, přijímá postoj Společenství Rada na návrh Komise jednomyslně;
- c) pokud jde o jiná rozhodnutí, která se dotýkají právních předpisů v oblasti (průmyslových) vzorů Společenství, přijímá postoj Společenství Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou.

V Bruselu dne 18. prosince 2006

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
J.-E. ENESTAM

PŘÍLOHA

Ženevský akt ze dne 2. července 1999

OBSAH

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

- Článek 1: Zkrácené výrazy
Článek 2: Použitelnost jiné ochrany udělované právem smluvních stran a některými mezinárodními smlouvami

KAPITOLA I

MEZINÁRODNÍ PŘIHLÁŠKA A MEZINÁRODNÍ ZÁPIS

- Článek 3: Právo podat mezinárodní přihlášku
Článek 4: Postup podání mezinárodní přihlášky
Článek 5: Obsah mezinárodní přihlášky
Článek 6: Právo přednosti
Článek 7: Určovací poplatky
Článek 8: Odstranění nedostatků
Článek 9: Den podání mezinárodní přihlášky
Článek 10: Mezinárodní zápis, den mezinárodního zápisu, zveřejnění a utajené kopie mezinárodního zápisu
Článek 11: Odklad zveřejnění
Článek 12: Odmítnutí
Článek 13: Zvláštní požadavky na jednotnost vzoru
Článek 14: Účinky mezinárodního zápisu
Článek 15: Prohlášení neplatnosti
Článek 16: Zaznamenávání změn a jiných záležitostí týkajících se mezinárodních zápisů
Článek 17: Počáteční období a obnova mezinárodního zápisu a trvání ochrany
Článek 18: Informace o zveřejněných mezinárodních zápisech

KAPITOLA II

ADMINISTRATIVNÍ USTANOVENÍ

- Článek 19: Společný úřad více států
Článek 20: Členství v Haagské unii
Článek 21: Shromáždění
Článek 22: Mezinárodní úřad
Článek 23: Financování
Článek 24: Prováděcí řád

KAPITOLA III

REVIZE A ZMĚNY

- Článek 25: Revize tohoto aktu
Článek 26: Změna určitých článků shromážděním

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27:	Strany tohoto aktu
Článek 28:	Den nabytí účinku ratifikace a přistoupení
Článek 29:	Zákaz výhrad
Článek 30:	Prohlášení učiněná smluvními stranami
Článek 31:	Použitelnost aktů z roku 1934 a z roku 1960
Článek 32:	Vypovězení tohoto aktu
Článek 33:	Jazyky tohoto aktu; podpis
Článek 34:	Depozitář

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Zkrácené výrazy

Pro účely tohoto aktu:

i) „Haagská dohoda“ znamená Haagskou dohodu o mezinárodním ukládání průmyslových vzorů, od nynějška přejmenovanou na Haagskou dohodu o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů; ii) „tento akt“ znamená Haagskou dohodu založenou na tomto aktu; iii) „prováděcí řád“ znamená prováděcí řád podle tohoto aktu; iv) „předepsaný“ znamená předepsaný prováděcím řádem; v) „Pařížská úmluva“ znamená Pařížskou úmluvu na ochranu průmyslového vlastnictví, podepsanou 20. března 1 883 v Paříži, v revidovaném a pozměněném znění; vi) „mezinárodní zápis“ znamená mezinárodní zápis průmyslového vzoru provedený podle tohoto aktu; vii) „mezinárodní přihláška“ znamená žádost o mezinárodní zápis; viii) „mezinárodní rejstřík“ znamená oficiální soubor údajů týkajících se zápisů vedený u mezinárodního úřadu, jejichž záznam vyžaduje nebo umožňuje tento akt nebo prováděcí řád, bez ohledu na médium, na kterém jsou tyto údaje uloženy; ix) „osoba“ znamená fyzickou osobu nebo právnickou osobu; x) „přihlašovatel“ znamená osobu, jejímž jménem je podána mezinárodní přihláška; xi) „vlastník“ je osoba, na jejíž jméno je mezinárodní zápis u mezinárodního úřadu registrován;	xii) „mezivládní organizace“ znamená mezivládní organizaci způsobilou stát se stranou tohoto aktu v souladu s čl. 27 odst. 1 bodem ii); xiii) „smluvní strana“ znamená jakýkoli stát nebo mezivládní organizaci, který je stranou tohoto aktu; xiv) „smluvní strana přihlašovatele“ znamená smluvní stranu nebo jednu ze smluvních stran, od nichž přihlašovatel odvozuje své oprávnění k podání mezinárodní přihlášky na základě splnění nejméně jedné podmínky článku 3 ve vztahu k této smluvní straně; existují-li dvě nebo více smluvních stran, ze kterých může přihlašovatel podle článku 3 odvozovat své oprávnění k podání mezinárodní přihlášky, znamená „smluvní strana přihlašovatele“ tu z těchto stran, která je označena jako taková v mezinárodní přihlášce; xv) „území smluvní strany“ znamená v případě, že smluvní stranou je stát, území tohoto státu a v případě, že smluvní stranou je mezivládní organizace, území, na které se vztahuje ustavující smlouva této mezivládní organizace; xvi) „úřad“ znamená agenturu pověřenou smluvní stranou k udělování ochrany průmyslovým vzorům s účinky na území smluvní strany; xvii) „průzkumový úřad“ znamená úřad, který z moci úřední provádí průzkum u něj podaných přihlášek pro ochranu průmyslových vzorů, aby přinejmenším zjistil, zda splňují podmínku novosti; xviii) „určení“ znamená žádost, aby měl mezinárodní zápis účinek ve smluvní straně; znamená rovněž zaznamenání této žádosti do mezinárodního rejstříku; xix) „určená smluvní strana“ a „určený úřad“ znamená smluvní stranu a úřad smluvní strany, jichž se určení týká; xx) „akt z roku 1934“ znamená akt Haagské dohody podepsaný v Londýně dne 2. června 1934; xxi) „akt z roku 1960“ znamená akt Haagské dohody podepsaný v Haagu dne 28. listopadu 1960;

xxii) „dodatečný akt z roku 1961“ znamená akt podepsaný v Monaku dne 18. listopadu 1961, kterým se doplňuje akt z roku 1934;

xxiii) „doplňkový akt z roku 1967“ znamená doplňkový akt k Haagské dohodě podepsaný ve Stockholmu dne 14. července 1967, v platném znění;

xxiv) „unie“ znamená Haagskou unii založenou Haagskou dohodou dne 6. listopadu 1925 a upravenou akty z roku 1934 a z roku 1960, dodatečným aktem z roku 1961, doplňkovým aktem z roku 1967 a tímto aktem;

xxv) „shromáždění“ znamená shromáždění uvedené v čl. 21 odst. 1 písm. a) nebo jakýkoli orgán nahrazující toto shromáždění;

xxvi) „organizace“ znamená Světovou organizaci duševního vlastnictví;

xxvii) „generální ředitel“ znamená generálního ředitele organizace;

xxviii) „mezinárodní úřad“ znamená mezinárodní úřad organizace;

xxix) „ratifikační listina“ je pojímána jako zahrnující listiny o přijetí a schválení.

Článek 2

Použitelnost jiné ochrany udělované právem smluvních stran a některými mezinárodními smlouvami

(1) [Právo smluvních stran a některé mezinárodní smlouvy] Ustanoveními tohoto aktu není dotčeno použití jakékoli další ochrany, kterou může udělovat právo smluvní strany, ani jimi není nijak dotčena ochrana udělovaná uměleckým dílům a dílům užitého umění mezinárodními smlouvami a dohodami o autorských právech ani ochrana udělovaná průmyslovým vzorům podle Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, která je přílohou k Dohodě o zřízení Světové obchodní organizace.

(2) [Povinnost řídit se Pařížskou úmluvou] Každá smluvní strana se musí řídit ustanoveními Pařížské úmluvy, která se týkají průmyslových vzorů.

KAPITOLA I

MEZINÁRODNÍ PŘIHLÁŠKA A MEZINÁRODNÍ ZÁPIS

Článek 3

Právo podat mezinárodní přihlášku

Každý státní příslušník státu, který je smluvní stranou, nebo členského státu mezivládní organizace, jež je smluvní stranou, nebo osoba, která má bydliště, místo obvyklého pobytu nebo skutečnou a výkonnou průmyslovou nebo obchodní provozovnu na území smluvní strany, je oprávněna podat mezinárodní přihlášku.

Článek 4

Postup podání mezinárodní přihlášky

(1) [Přímé nebo nepřímé podání]

a) Mezinárodní přihlášku může přihlašovatel podat podle své volby buď přímo u mezinárodního úřadu, nebo prostřednictvím úřadu smluvní strany přihlašovatele.

b) Bez ohledu na písmeno a) může každá smluvní strana prohlášením oznámit generálnímu řediteli, že mezinárodní přihlášku nelze podat prostřednictvím jejího úřadu.

(2) [Poplatek za postoupení v případě nepřímého podání] Úřad každé smluvní strany může požadovat, aby mu přihlašovatel uhradil poplatek za postoupení za kteroukoli mezinárodní přihlášku podanou prostřednictvím tohoto úřadu.

Článek 5

Obsah mezinárodní přihlášky

(1) [Povinný obsah mezinárodní přihlášky] Mezinárodní přihláška musí být v předepsaném jazyce nebo v jednom z předepsaných jazyků a musí obsahovat nebo k ní musí být přiloženy

i) žádost o mezinárodní zápis podle tohoto aktu;

ii) předepsané údaje týkající se přihlašovatele;

iii) předepsaný počet vyhotovení vyobrazení nebo, podle volby přihlašovatele, více různých vyobrazení průmyslového vzoru, který je předmětem mezinárodní přihlášky, předložených předepsaným způsobem; pokud je ovšem průmyslový vzor dvojrozměrný a je podána žádost o odklad zveřejnění podle odstavce 5, může být k mezinárodní přihlášce místo vyobrazení přiložen předepsaný počet vzorků průmyslového vzoru;

iv) předepsané označení výrobku nebo výrobků, které představují průmyslový vzor nebo ve vztahu k nimž má být průmyslový vzor užíván;

v) označení určených smluvních stran;

vi) předepsané poplatky;

vii) ostatní předepsané náležitosti.

(2) [Další povinný obsah mezinárodní přihlášky]

a) Každá smluvní strana, jejíž úřad je průzkumovým úřadem a jejíž právo v době, kdy se stala stranou tohoto aktu, vyžaduje, aby přihláška pro udělení ochrany průmyslového vzoru obsahovala kteroukoli z položek uvedených v písmenu b) za účelem uznání dne podání podle dotyčného práva, může tyto položky prohlášením oznámit generálnímu řediteli.

- b) Položky, které mohou být oznámeny podle písmene a), jsou tyto:
- i) údaj o totožnosti původce průmyslového vzoru, který je předmětem přihlášky;
 - ii) stručný popis vyobrazení nebo charakteristických znaků průmyslového vzoru, který je předmětem přihlášky;
 - iii) nárok.
- c) Pokud mezinárodní přihláška obsahuje určení smluvní strany, která učinila oznámení podle písmene a), musí rovněž obsahovat v předepsané podobě veškeré položky, které byly oznámeny.

(3) *[Další možný obsah mezinárodní přihlášky]* Mezinárodní přihláška může obsahovat další položky, které jsou popsány v prováděcím řádu, nebo takové položky mohou být přiloženy.

(4) *[Více průmyslových vzorů v téže mezinárodní přihlášce]* Podle předepsaných podmínek může mezinárodní přihláška obsahovat dva nebo více průmyslových vzorů.

(5) *[Žádost o odklad zveřejnění]* Mezinárodní přihláška může obsahovat žádost o odklad zveřejnění.

Článek 6

Právo přednosti

- (1) *[Uplatnění práva přednosti]*
- a) Mezinárodní přihláška může obsahovat prohlášení, kterým se uplatňuje podle článku 4 Pařížské úmluvy právo přednosti z jedné nebo více starších přihlášek podaných v kterékoli nebo pro kteroukoli zemi, která je stranou Pařížské úmluvy, nebo kteréhokoli člena Světové obchodní organizace.
 - b) Prováděcí řád může stanovit, že prohlášení podle písmene a) může být učiněno po podání mezinárodní přihlášky. V tom případě stanoví prováděcí řád nejzazší lhůtu, kdy může být prohlášení učiněno.

(2) *[Mezinárodní přihláška sloužící jako podklad pro uplatnění práva přednosti]* Mezinárodní přihláška je ode dne podání, bez ohledu na její další osud, rovnocenná řádnému podání ve smyslu článku 4 Pařížské úmluvy.

Článek 7

Určovací poplatky

(1) *[Předepsaný určovací poplatek]* Předepsané poplatky zahrnují s výhradou odstavce 2 určovací poplatek pro každou určenou smluvní stranu.

(2) *[Individuální určovací poplatek]* Každá smluvní strana, jejíž úřad je průzkumovým úřadem, a každá smluvní strana, která je mezivládní organizací, může prohlášením oznámit generálnímu řediteli, že v souvislosti s kteroukoli mezinárodní přihláškou, ve které je určena, a v souvislosti s obnovou kteréhokoli mezinárodního zápisu vyplývajícího z takové mezinárodní přihlášky bude předepsaný určovací poplatek podle odstavce 1 nahrazen individuálním určovacím poplatkem, jehož výše je uvedena v prohlášení a může být změněna v dalších prohlášeních. Uvedenou výši poplatku může tato smluvní strana stanovit pro počáteční dobu ochrany a pro každou dobu obnovy, nebo pro maximální dobu ochrany povolenou touto smluvní stranou. Nesmí však být vyšší než ekvivalent částky, kterou by byl úřad smluvní strany oprávněn obdržet od přihlašovatele za udělení ochrany na totéž období pro týž počet průmyslových vzorů, přičemž tato částka se snižuje o úspory vyplývající z mezinárodního řízení.

(3) *[Převod určovacích poplatků]* Určovací poplatky uvedené v odstavci 1 a 2 převede mezinárodní úřad smluvními stranám, ve vztahu k nimž byly tyto poplatky placeny.

Článek 8

Odstranění nedostatků

(1) *[Průzkum mezinárodní přihlášky]* Pokud mezinárodní úřad zjistí, že mezinárodní přihláška ke dni obdržení mezinárodním úřadem nesplňuje požadavky tohoto aktu a prováděcího řádu, vyzve přihlašovatele, aby nedostatky v předepsané lhůtě odstranil.

(2) *[Neodstraněné nedostatky]*

- a) Pokud přihlašovatel nevyhoví výzvě v předepsané lhůtě, považuje se mezinárodní přihláška s výhradou písmene b) za vzatou zpět.
- b) V případě nedostatku vztahujícího se k čl. 5 odst. 2 nebo ke zvláštnímu požadavku oznámenému smluvní stranou generálnímu řediteli v souladu s prováděcím řádem, pokud přihlašovatel nevyhoví výzvě ve stanovené lhůtě, považuje se mezinárodní přihláška za přihlášku, která neobsahuje určení této smluvní strany.

Článek 9

Den podání mezinárodní přihlášky

(1) *[Mezinárodní přihláška podaná přímo]* Pokud je mezinárodní přihláška podána přímo u mezinárodního úřadu, je s výhradou odstavce 3 dnem podání den, kdy mezinárodní úřad mezinárodní přihlášku obdrží.

(2) *[Mezinárodní přihláška podaná nepřímo]* Pokud je mezinárodní přihláška podána prostřednictvím úřadu smluvní strany přihlašovatele, je den podání stanoven tak, jak je předepsáno.

(3) [Mezinárodní přihláška s určitými nedostatky] Pokud má mezinárodní přihláška ke dni obdržení mezinárodním úřadem nedostatek, který je předepsán jako nedostatek způsobující posunutí dne podání mezinárodní přihlášky, je dnem podání den, kdy mezinárodní úřad obdrží odstranění tohoto nedostatku.

Článek 10 ⁽¹⁾

Mezinárodní zápis, den mezinárodního zápisu, zveřejnění a utajené kopie mezinárodního zápisu

(1) [Mezinárodní zápis] Mezinárodní úřad zapíše každý průmyslový vzor, který je předmětem mezinárodní přihlášky, ihned po obdržení mezinárodní přihlášky, nebo pokud je vyžádáno odstranění nedostatku podle článku 8, ihned po obdržení požadovaného odstranění nedostatku. Zápis se provede bez ohledu na to, zda je či není zveřejnění odloženo podle článku 11.

(2) [Den mezinárodního zápisu]

a) S výhradou písmene b) je dnem mezinárodního zápisu den podání mezinárodní přihlášky.

b) Pokud má mezinárodní přihláška ke dni obdržení mezinárodním úřadem nedostatek vztahující se k čl. 5 odst. 2, je dnem mezinárodního zápisu den, kdy mezinárodní úřad obdrží odstranění tohoto nedostatku, nebo den podání mezinárodní přihlášky, podle toho, co nastane později.

(3) [Zveřejnění]

a) Mezinárodní úřad zveřejňuje mezinárodní zápis. Toto zveřejnění se považuje za dostatečné zveřejnění ve všech smluvních stranách a od vlastníka se nemůže požadovat žádné další zveřejnění.

b) Mezinárodní úřad zašle kopii zveřejnění mezinárodního zápisu všem určeným úřadům.

(4) [Zabezpečení utajení před zveřejněním] S výhradou odstavce 5 a čl. 11 odst. 4 písm. b) utají mezinárodní úřad každou mezinárodní přihlášku a každý mezinárodní zápis až do doby zveřejnění.

(5) [Utajené kopie]

a) Mezinárodní úřad zašle ihned po provedení zápisu kopii mezinárodního zápisu společně se všemi příslušnými vyjádřeními, dokumenty nebo vzorky připojenými k mezinárodní přihlášce každému úřadu, který oznámil mezinárodnímu úřadu, že si přeje, aby mu byla zaslána kopie, a který byl určen v mezinárodní přihlášce.

b) Do zveřejnění mezinárodního zápisu mezinárodním úřadem drží úřad v tajnosti každý mezinárodní zápis, jehož kopie mu byla zaslána mezinárodním úřadem, a může použít tuto kopii jen pro účely průzkumu mezinárodního zápisu a přihlášek pro ochranu průmyslových vzorů podaných ve smluvní straně nebo pro smluvní stranu, pro kterou je úřad příslušný. Nesmí zejména vyrazit obsah žádného mezinárodního zápisu žádné osobě mimo úřad s výjimkou vlastníka daného mezinárodního zápisu, kromě pro účely správního nebo soudního řízení zahrnujícího spor o oprávnění k podání mezinárodní přihlášky, na níž je mezinárodní zápis založen. V případě takového správního nebo soudního řízení může být obsah mezinárodního zápisu zpřístupněn pouze důvěrně stranám řízení, které jsou povinny utajení zachovat.

Článek 11

Odklad zveřejnění

(1) [Právo smluvních stran týkající se odkladu zveřejnění]

a) Pokud právo smluvní strany umožňuje odklad zveřejnění průmyslového vzoru na dobu kratší, než je předepsaná doba, oznámí smluvní strana přípustnou dobu odkladu prohlášením generálními řediteli.

b) Pokud právo smluvní strany neumožňuje odklad zveřejnění průmyslového vzoru, oznámí to smluvní strana prohlášením generálnímu řediteli.

(2) [Odklad zveřejnění] Pokud mezinárodní přihláška obsahuje žádost o odklad zveřejnění, zveřejnění se uskuteční,

i) pokud žádná ze smluvních stran určených v mezinárodní přihlášce neucinila prohlášení podle odstavce 1, při uplynutí předepsané lhůty,

nebo

ii) pokud některá ze smluvních stran určených v mezinárodní přihlášce učinila prohlášení podle odst. 1 písm. a), při uplynutí lhůty oznámené v uvedeném prohlášení, nebo pokud takové prohlášení učinila více než jedna určená smluvní strana, při uplynutí nejkratší lhůty oznámené v prohlášeních.

(3) [Nakládání se žádostmi o odklad v případě, že odklad není podle platného práva možný] Pokud je požádáno o odklad a některá ze smluvních stran označených v mezinárodní přihlášce učinila podle odst. 1 písm. b) prohlášení, že odklad není podle jejího práva možný,

i) s výhradou bodu ii) vyrozumí mezinárodní úřad patřičně přihlašovatele; pokud během předepsané lhůty přihlašovatel nezveřejní písemně zpět u mezinárodního úřadu určení dané smluvní strany, mezinárodní úřad k žádosti o odklad zveřejnění nepřihlíží;

⁽¹⁾ Při přijímání článku 10 měla diplomatická konference za to, že nic v tomto článku nebrání přihlašovatel ani vlastníku ani osobě, jež má souhlas přihlašovatele nebo vlastníka, v přístupu k mezinárodní přihlášce nebo k mezinárodnímu zápisu.

- ii) pokud mezinárodní přihláška místo vyobrazení průmyslového vzoru obsahuje vzorky průmyslového vzoru, nepřihlíží mezinárodní úřad k určení dané smluvní strany a vyrozumí příslušně přihlašovatele.

(4) [Žádost o dřívější zveřejnění nebo o zvláštní přístup k mezinárodnímu zápisu]

- a) Kdykoli během doby odkladu podle odstavce 2 může vlastník požádat o zveřejnění kteréhokoli nebo všech průmyslových vzorů, které jsou předmětem mezinárodního zápisu. V tom případě se lhůta odkladu pro tento průmyslový vzor nebo vzory považuje za uplynulou ke dni, kdy mezinárodní úřad tuto žádost obdrží.
- b) Vlastník může rovněž kdykoli během doby odkladu podle odstavce 2 požádat mezinárodní úřad, aby poskytl třetí osobě označené vlastníkem výpis z kteréhokoli nebo ze všech průmyslových vzorů, které jsou předmětem mezinárodního zápisu, nebo aby jí k nim umožnil přístup.

(5) [Vzdání se a omezení]

- a) Pokud se vlastník kdykoli během doby odkladu podle odstavce 2 vzdá účinnosti mezinárodního zápisu pro všechny určené smluvní strany, nebudou průmyslový vzor nebo průmyslové vzory, které jsou předmětem mezinárodního zápisu, zveřejněny.
- b) Pokud vlastník kdykoli po dobu odkladu podle odstavce 2 omezí mezinárodní zápis pro všechny určené smluvní strany na jeden průmyslový vzor nebo na některé průmyslové vzory, které jsou předmětem mezinárodního zápisu, nebudou ostatní průmyslové vzory, které jsou předmětem mezinárodního zápisu, zveřejněny.

(6) [Zveřejnění a dodání vyobrazení]

- a) Při uplynutí doby odkladu platné podle tohoto článku zveřejní mezinárodní úřad po zaplacení předepsaných poplatků mezinárodní zápis. Pokud nejsou poplatky uhrazeny tak, jak je předepsáno, mezinárodní zápis se zruší a zveřejnění se neuskuteční.
- b) Pokud byl k mezinárodní přihlášce připojen vzorek nebo více vzorků průmyslového vzoru podle čl. 5 odst. 1 bodu iii), předloží vlastník mezinárodnímu úřadu v předepsané lhůtě předepsaný počet vyhotovení vyobrazení každého průmyslového vzoru, který je předmětem této přihlášky. Pokud tak vlastník neučiní, mezinárodní zápis se zruší a zveřejnění se neuskuteční.

Článek 12

Odmítnutí

(1) [Právo na odmítnutí] Úřad kterékoli určené smluvní strany může, pokud nejsou splněny podmínky pro udělení ochrany podle práva této smluvní strany ve vztahu k některému průmyslovému vzoru nebo ke všem průmyslovým vzorům, které jsou předmětem mezinárodní přihlášky, odmítnout částečně nebo úplně účinky mezinárodního zápisu na území dané smluvní strany za předpokladu, že žádný úřad nemůže částečně nebo úplně odmítnout účinky žádného mezinárodního zápisu na základě toho, že požadavky vztahující se k formě nebo k obsahu mezinárodní přihlášky podle tohoto aktu nebo prováděcího řádu nebo k nim dodatečně či od nich odlišné nejsou podle práva dotčené smluvní strany splněny.

(2) [Oznámení odmítnutí]

- a) Odmítnutí účinků mezinárodního zápisu oznamuje úřad mezinárodnímu úřadu v oznámení o odmítnutí v předepsané lhůtě.
- b) V každém oznámení o odmítnutí musí být uvedeny důvody, pro které se účinky mezinárodního zápisu odmítají.

(3) [Předání oznámení o odmítnutí; opravné prostředky]

- a) Mezinárodní úřad bez prodlení předá vlastníku kopii oznámení o odmítnutí.
- b) Vlastník požívá stejných opravných prostředků, jako by průmyslový vzor, který je předmětem mezinárodního zápisu, byl předmětem přihlášky pro udělení ochrany podle práva platného pro úřad, který oznámil odmítnutí. Opravné prostředky spočívají přinejmenším v možnosti nového průzkumu nebo přezkumu odmítnutí nebo odvolání proti odmítnutí.

(4) ⁽¹⁾ [Zpětvzetí odmítnutí] Každé odmítnutí může být kdykoli částečně nebo úplně vzato zpět úřadem, který je oznámil.

Článek 13

Zvláštní požadavky na jednotnost vzoru

(1) [Oznámení zvláštních požadavků] Kterákoli smluvní strana, jejíž právo v době přístupu k tomuto aktu vyžaduje, aby vzory, které jsou předmětem téže přihlášky, vyhovovaly požadavku na jednotnost vzoru, jednotnost výroby nebo jednotnost použití, nebo aby patřily k témuž souboru nebo sadě daného druhu zboží, anebo aby jedna přihláška mohla nárokovat pouze jeden nezávislý a jednoznačný vzor, to může prohlášením oznámit generálnímu řediteli. Tímto prohlášením však není dotčeno právo přihlašovatele zahrnout dva nebo více průmyslových vzorů do mezinárodní přihlášky v souladu s čl. 5 odst. 4, a to i v případech, že je v přihlášce určena smluvní strana, která učinila prohlášení.

⁽¹⁾ Při přijímání čl. 12 odst. 4, čl. 14 odst. 2 písm. b) a pravidla 18(4) měla diplomatická konference za to, že zpětvzetí nebo odmítnutí úřadem, který učinil oznámení o odmítnutí, se může uskutečnit formou vyjádření v tom smyslu, že se dotčený úřad rozhodl přijmout účinek mezinárodního zápisu v souvislosti s průmyslovými vzory nebo některými z průmyslových vzorů, jichž se oznámení o odmítnutí týká. Dále se mělo za to, že úřad může ve lhůtě stanovené pro učinění oznámení o odmítnutí zaslat vyjádření v tom smyslu, že se rozhodl přijmout účinek mezinárodního zápisu i v případech, kdy takové oznámení o odmítnutí neučinil.

(2) [Účinek prohlášení] Každé takové prohlášení umožňuje úřadu smluvní strany, který je učinil, odmítnout účinky mezinárodního zápisu podle čl. 12 odst. 1, dokud není požadavku této smluvní strany vyhověno.

(3) [Další poplatky za rozdělení zápisu] Pokud je po oznámení odmítnutí podle odstavce 2 mezinárodní zápis před dotčeným úřadem rozdělen, aby byl překonán důvod pro odmítnutí uvedený v oznámení, je úřad oprávněn účtovat poplatek za každou dodatečnou mezinárodní přihlášku, která by byla nezbytná k tomu, aby byl překonán důvod pro odmítnutí.

Článek 14

Účinky mezinárodního zápisu

(1) [Účinek jako přihláška podle platného práva] Mezinárodní zápis má ode dne mezinárodního zápisu v každé určené smluvní straně nejméně takový účinek jako řádně podaná přihláška pro udělení ochrany průmyslového vzoru podle práva dané smluvní strany.

(2) [Účinek jako udělení ochrany podle platného práva]

a) V každé určené smluvní straně, jejíž úřad neoznámil odmítnutí v souladu s článkem 12, má mezinárodní zápis též účinek jako udělení ochrany průmyslovému vzoru podle práva této smluvní strany nejpozději ode dne uplynutí lhůty pro oznámení odmítnutí, nebo pokud smluvní strana učinila příslušné prohlášení podle prováděcího řádu, nejpozději v době stanovené v tomto prohlášení.

b) ⁽¹⁾ Pokud úřad určené smluvní strany oznámil odmítnutí a následně vzal odmítnutí částečně nebo úplně zpět, má mezinárodní zápis podle rozsahu odmítnutí vzatého zpět též účinek v této smluvní straně jako udělení ochrany průmyslového vzoru podle práva této smluvní strany nejpozději ode dne, kdy bylo odmítnutí vzato zpět.

c) Účinek daný mezinárodním zápisu podle tohoto odstavce se vztahuje na průmyslový vzor nebo vzory, které jsou předmětem tohoto zápisu, tak, jak jej obdržel určený úřad od mezinárodního úřadu, nebo tak, jak byl změněn v řízení před tímto úřadem.

(3) [Prohlášení o účinku určené smluvní strany přihlašovatele]

a) Každá smluvní strana, jejíž úřad je průzkumovým úřadem, může prohlášením oznámit generálnímu řediteli, že pokud je smluvní stranou přihlašovatele, nemá určené této smluvní strany v mezinárodním zápisu žádný účinek.

b) Pokud je smluvní strana, která učinila prohlášení podle písmene a), označena v mezinárodní přihlášce jako smluvní strana přihlašovatele i jako určená smluvní strana, mezinárodní úřad k určení této smluvní strany nepřihlíží.

Článek 15

Prohlášení neplatnosti

(1) [Požadavek na možnost obrany] Účinky mezinárodního zápisu nesmějí oprávněné orgány určené smluvní strany na území této smluvní strany prohlásit za částečně nebo úplně neplatné, aniž by vlastníku byla včas poskytnuta možnost bránit svá práva.

(2) [Oznámení o prohlášení neplatnosti] Úřad smluvní strany, na jejímž území byly účinky mezinárodního zápisu prohlášeny za neplatné, oznámí tuto skutečnost, pokud si je prohlášení neplatnosti vědom, mezinárodnímu úřadu.

Článek 16

Zaznamenávání změn a jiných záležitostí týkajících se mezinárodních zápisů

(1) [Zaznamenávání změn a jiných záležitostí] Mezinárodní úřad zaznamenává v mezinárodním rejstříku

i) každou změnu vlastnictví mezinárodního zápisu týkající se kterékoli nebo všech určených smluvních stran a kteréhokoli nebo všech průmyslových vzorů, které jsou předmětem mezinárodního zápisu, za předpokladu, že nový vlastník je oprávněn podat mezinárodní přihlášku podle článku 3,

ii) každou změnu jména nebo adresy vlastníka,

iii) ustanovení zástupce přihlašovatele nebo vlastníka a každý jiný důležitý údaj týkající se tohoto zástupce,

iv) každé vzdání se účinnosti mezinárodního zápisu vlastníkem týkající se kterékoli nebo všech určených smluvních stran,

v) každé omezení mezinárodního zápisu vlastníkem týkající se kterékoli nebo všech určených smluvních stran na jeden nebo na některé průmyslové vzory, které jsou předmětem mezinárodního zápisu,

vi) každé prohlášení účinků mezinárodního zápisu za neplatné na území určené smluvní strany příslušnými orgány této smluvní strany, pokud jde o některý nebo o všechny průmyslové vzory, které jsou předmětem mezinárodního zápisu,

vii) všechny další důležité skutečnosti uvedené v prováděcím řádu, které se týkají práv spojených s některým nebo se všemi průmyslovými vzory, které jsou předmětem mezinárodního zápisu.

⁽¹⁾ Viz poznámka pod čarou k čl. 12 odst. 4.

(2) [Účinek záznamu v mezinárodním rejstříku] Každý záznam podle bodů i), ii), iv), v), vi) a vii) odstavce 1 má stejný účinek, jako kdyby byl pořízen v rejstříku úřadu každé z dotčených smluvních stran, kromě případu, kdy smluvní strana oznámí prohlášením generálnímu řediteli, že záznam podle odst. 1 bodu i) nemá v této smluvní straně tento účinek, dokud úřad této smluvní strany neobdrží vyjádření nebo dokumenty uvedené v takovém prohlášení.

(3) [Poplatky] Za každý záznam podle odstavce 1 může být vybírán poplatek.

(4) [Zveřejnění] Mezinárodní úřad zveřejní oznámení o každém záznamu učiněném podle odstavce 1. Zašle kopii zveřejněného oznámení úřadu každé dotčené smluvní strany.

Článek 17

Počáteční období a obnova mezinárodního zápisu a trvání ochrany

(1) [Počáteční období mezinárodního zápisu] Mezinárodní zápis má účinek po počáteční dobu pěti let ode dne mezinárodního zápisu.

(2) [Obnova mezinárodního zápisu] Mezinárodní zápis může být obnoven na dodatečná pětiletá období v souladu s předepsaným postupem a po zaplacení předepsaných poplatků.

(3) [Trvání ochrany v určených smluvních stranách]

a) Za předpokladu, že je mezinárodní zápis obnoven. a s výhradou písmene b) je doba trvání ochrany v každé z určených smluvních stran patnáct let ode dne mezinárodního zápisu.

b) Pokud právo určené smluvní strany stanoví trvání ochrany delší než patnáct let pro průmyslový vzor, jemuž byla podle tohoto práva udělena ochrana, odpovídá trvání ochrany za předpokladu, že je mezinárodní zápis obnoven, době, kterou stanoví právo této smluvní strany.

c) Každá smluvní strana oznámí prohlášením generálnímu řediteli maximální dobu trvání ochrany poskytované podle svého práva.

(4) [Možnost omezené obnovy] Obnova mezinárodního zápisu může být provedena pro kteroukoli nebo pro všechny určené smluvní strany a pro kterýkoli nebo pro všechny průmyslové vzory, které jsou předmětem mezinárodního zápisu.

(5) [Záznam a zveřejnění obnovy] Mezinárodní úřad zaznamená obnovu v mezinárodním rejstříku a zveřejní o tom oznámení. Zašle kopii zveřejněného oznámení úřadu každé dotčené smluvní strany.

Článek 18

Informace o zveřejněných mezinárodních zápisech

(1) [Přístup k informacím] Mezinárodní úřad poskytne výpisy z mezinárodního rejstříku nebo informace o obsahu mezinárodního rejstříku týkající se kteréhokoli zveřejněného mezinárodního zápisu každé osobě, která o to požádá, po zaplacení předepsaného poplatku.

(2) [Výjimka z ověřování] Výpisy z mezinárodního rejstříku poskytnuté mezinárodním úřadem jsou osvobozeny od požadavků na ověřování v každé ze smluvních stran.

KAPITOLA II

ADMINISTRATIVNÍ USTANOVENÍ

Článek 19

Společný úřad více států

(1) [Oznámení o společném úřadu] Pokud několik států, které mají v úmyslu stát se stranou tohoto aktu, sjednotí své vnitrostátní právní předpisy týkající se průmyslových vzorů nebo pokud se několik smluvních států tohoto aktu na provedení takového sjednocení dohodne, mohou oznámit generálnímu řediteli,

i) že společný úřad nahradí národní úřad každého z nich,

a

ii) že všechna jejich území, na která se vztahují jednotné právní předpisy, budou považována za jedinou smluvní stranu pro účely článků 1, 3 až 18 a 31 tohoto aktu.

(2) [Lhůta, ve které je třeba učinit oznámení] Oznámení podle odstavce 1 je třeba učinit

i) v případě států, které mají v úmyslu stát se stranou tohoto aktu, v okamžiku uložení listin podle čl. 27 odst. 2;

ii) v případě smluvních států tohoto aktu kdykoli po sjednocení jejich vnitrostátních právních předpisů.

(3) [Den nabytí účinku oznámení] Oznámení podle odstavců 1 a 2 nabývá účinku

i) v případě států, které mají v úmyslu stát se stranou tohoto aktu, v okamžiku, kdy se pro NĚ tento akt stane závazným;

ii) v případě smluvních států tohoto aktu tři měsíce ode dne jeho sdělení generálním ředitelem ostatním smluvním stranám nebo v kterýkoli pozdější den uvedený v oznámení.

Článek 20

Členství v Haagské unii

Smluvní strany jsou členy též unie jako státy, které jsou stranami aktu z roku 1934 nebo aktu z roku 1960.

Článek 21

Shromáždění

(1) [Složení]

- a) Smluvní strany jsou členy téhož shromáždění jako státy vázané článkem 2 doplňkového aktu z roku 1967.
- b) Každý člen shromáždění je ve shromáždění zastoupen jedním delegátem, kterému mohou být nápomocni zástupci, poradci a odborníci, a každý delegát může zastupovat pouze jednu smluvní stranu.
- c) Členové unie, kteří nejsou členy shromáždění, se mohou účastnit zasedání shromáždění jako pozorovatelé.

(2) [Úkoly]

a) Shromáždění

- i) se zabývá veškerými záležitostmi týkajícími se udržování a rozvoje unie a prováděním tohoto aktu;
- ii) vykonává práva a plní úkoly, které jsou mu zvláště uděleny nebo stanoveny podle tohoto aktu nebo podle doplňkového aktu z roku 1967;
- iii) dává generálnímu řediteli pokyny týkající se příprav na revizní konference a rozhoduje o svolání těchto konferencí;
- iv) mění prováděcí řád;
- v) přezkoumává a schvaluje zprávy a činnost generálního ředitele týkající se unie a uděluje generálnímu řediteli veškeré nezbytné pokyny týkající se záležitostí v pravomoci unie;
- vi) stanoví program a přijímá dvouletý rozpočet unie a schvaluje její konečnou účetní závěrku;
- vii) přijímá finanční řád unie;
- viii) zřizuje výbory a pracovní skupiny, které považuje za vhodné k dosažení cílů unie;
- ix) s výhradou odst. 1 písm. c) stanoví, které státy, mezivládní organizace a nevládní organizace se mohou zúčastnit jeho zasedání jako pozorovatelé;

- x) vyvíjí další vhodnou činnost na podporu cílů unie a vykonává další náležité funkce podle tohoto aktu.

- b) O záležitostech, které jsou rovněž v zájmu jiných unií spravovaných organizací, rozhoduje shromáždění poté, co vyslechne rady koordinačního výboru organizace.

(3) [Kvórum]

- a) Polovina členů shromáždění, kteří jsou státy a mají právo hlasovat o dané záležitosti, tvoří kvórum pro účely hlasování o dané záležitosti.

- b) Bez ohledu na písmeno a), pokud je na kterémkoli zasedání počet členů shromáždění, kteří jsou státy, mají právo hlasovat o dané záležitosti a jsou zastoupeny, menší než jedna polovina, ale tvoří alespoň jednu třetinu členů shromáždění, kteří jsou státy a mají právo hlasovat o dané záležitosti, může shromáždění rozhodovat, ale s výjimkou rozhodnutí týkajících se jeho vlastních postupů nabývají tato rozhodnutí účinku pouze v případě, že jsou splněny dále uvedené podmínky. Mezinárodní úřad sdělí tato rozhodnutí členům shromáždění, kteří jsou státy, mají právo hlasovat o dané záležitosti a nebyli zastoupeni, a vyzve je, aby písemně vyjádřili svůj hlas nebo zdržení se hlasování do tří měsíců ode dne sdělení. Pokud po uplynutí této lhůty počet členů, kteří takto vyjádřili svůj hlas nebo zdržení se hlasování, dosáhne počtu členů, kteří chyběli pro dosažení kvóra na samotném zasedání, nabývají taková rozhodnutí účinku, pokud je zároveň stále získána požadovaná většina.

(4) [Přijímání rozhodnutí ve shromáždění]

- a) Shromáždění se snaží přijímat rozhodnutí konsensem.

- b) Pokud nemůže být rozhodnutí dosaženo konsensem, záležitost se rozhodne hlasováním. V tom případě

- i) každá smluvní strana, která je státem, má jeden hlas a hlasuje pouze svým jménem,

a

- ii) každá smluvní strana, která je mezivládní organizací, může hlasovat místo svých členských států počtem hlasů rovnajícím se počtu jejích členských států, které jsou stranou tohoto aktu, a žádá taková mezivládní organizace se neúčastní hlasování, pokud kterýkoli z jejích členských států uplatňuje své hlasovací právo, a naopak.

- c) V záležitostech týkajících se pouze států vázaných článkem 2 doplňkového aktu z roku 1967 nemají smluvní strany, které nejsou uvedeným článkem vázány, právo hlasovat, zatímco v záležitostech týkajících se pouze smluvních stran mají pouze smluvní strany právo hlasovat.

- (5) [Většiny]
- a) S výhradou čl. 24 odst. 2 a čl. 26. odst. 2 vyžadují rozhodnutí shromáždění dvě třetiny odevzdaných hlasů.
- b) Zdržení se hlasování se nepovažuje za hlasování.
- (6) [Zasedání]
- a) Shromáždění se schází jednou za dva kalendářní roky na řádném zasedání na základě svolání generálního ředitele a pokud nenastanou mimořádné okolnosti, v téže době a na tomtéž místě jako valné shromáždění organizace.
- b) Shromáždění se schází na mimořádném zasedání na základě svolání generálního ředitele, a to buď na žádost jedné čtvrtiny členů shromáždění, nebo z podnětu generálního ředitele.
- c) Program jednání každého zasedání připravuje generální ředitel.
- (7) [Jednací řád] Shromáždění přijímá svůj jednací řád.
- b) Generální ředitel nebo pracovník ustanovený generálním ředitelem je z moci úřední tajemníkem shromáždění, výborů, pracovních skupin a ostatních setkání uvedených v písmenu a).
- (5) [Konference]
- a) Mezinárodní úřad činí v souladu s pokyny shromáždění přípravné práce pro všechny revizní konference.
- b) Mezinárodní úřad může uvedené přípravné práce konzultovat s mezivládními organizacemi a s mezinárodními a vnitrostátními nevládními organizacemi.
- c) Generální ředitel a osoby ustanovené generálním ředitelem se účastní, bez práva hlasovat, rozprav revizních konferencí.
- (6) [Ostatní úkoly] Mezinárodní úřad vykonává všechny ostatní úlohy svěřené mu v souvislosti s tímto aktem.

Článek 23

Financování

- Článek 22
- Mezinárodní úřad**
- (1) [Administrativní úkoly]
- a) Mezinárodní úřad provádí mezinárodní zápis a s ním související povinnosti a všechny ostatní administrativní úkoly týkající se unie.
- b) Mezinárodní úřad zejména připravuje setkání a zabezpečuje sekretariát shromáždění a odborných výborů a pracovních skupin ustavených shromážděním.
- (2) [Generální ředitel] Generální ředitel je výkonným vedoucím unie a zastupuje unii.
- (3) [Jiná setkání než zasedání shromáždění] Generální ředitel svolává všechny výbory a pracovní skupiny ustavené shromážděním a všechna ostatní setkání projednávající záležitosti týkající se unie.
- (4) [Úloha mezinárodního úřadu na shromáždění a na jiných setkáních]
- a) Generální ředitel a osoby ustanovené generálním ředitelem se účastní, bez práva hlasovat, všech zasedání shromáždění, výborů a pracovních skupin ustavených shromážděním a všech ostatních setkání svolaných generálním ředitelem pod záštitou unie.
- (1) [Rozpočet]
- a) Unie má rozpočet.
- b) Rozpočet unie zahrnuje vlastní příjmy a výdaje unie a příspěvek do rozpočtu výdajů společných pro unie spravované organizací.
- c) Za výdaje společné pro unie se považují výdaje přičitatelné nejen unii, ale i jedné nebo více uniím spravovaným organizací. Podíl unie na těchto společných výdajích je v poměru k zájmu, který na nich unie má.
- (2) [Koordínace s rozpočty ostatních unií] Rozpočet unie se sestavuje s patřičným ohledem na požadavky koordinace s rozpočty ostatních unií spravovaných organizací.
- (3) [Zdroje financování rozpočtu] Rozpočet unie je financován z těchto zdrojů:
- i) poplatky za mezinárodní zápisy;
- ii) poplatky za ostatní služby poskytované mezinárodním úřadem ve vztahu k unii;
- iii) prodej nebo honoráře za publikace mezinárodního úřadu týkající se unie;
- iv) dary, odkazy a subvence;
- v) nájemné, úroky a ostatní různé příjmy.

(4) [Stanovení poplatků; výše rozpočtu]

- a) Výše poplatků uvedených v odst. 3 bodě i) stanoví shromáždění na návrh generálního ředitele. Poplatky uvedené v odst. 3 bodě ii) stanoví generální ředitel a uplatňují se dočasně s tím, že je schválí shromáždění na svém následujícím zasedání.
- b) Výše poplatků uvedených v odst. 3 bodě i) se stanoví tak, aby příjmy unie z poplatků a ostatních zdrojů přinejmenším pokryly veškeré výdaje mezinárodního úřadu týkající se unie.
- c) Pokud není rozpočet přijat před začátkem nového rozpočtového období, odpovídá jeho výše předešlému roku, jak je stanoveno ve finančním řádu.

(5) [Fond provozního kapitálu] Unie má fond provozního kapitálu, který je tvořen přebytkovými příjmy, a pokud tyto přebytkové příjmy nestačí, jednorázovou platbou od každého člena unie. Pokud se fond stane nedostatečným, rozhodne shromáždění o jeho zvýšení. Poměr a termíny platby stanoví shromáždění na návrh generálního ředitele.

(6) [Zálohy od hostitelského státu]

- a) Ve smlouvě o ústředí uzavřené se státem, na jehož území má organizace ústředí, bude stanoveno, že kdykoli je fond provozního kapitálu nedostatečný, poskytne tento stát zálohy. Výše těchto záloh a podmínky, za nichž jsou poskytnuty, jsou vždy předmětem jednotlivých zvláštních smluv mezi tímto státem a organizací.
- b) Stát uvedený v písmenu a) i organizace mají právo vypovědět závazek o poskytnutí záloh písemným oznámením. Vypověď nabývá účinku tři roky po skončení roku, kdy byla oznámena.

(7) [Revize účtů] Revizi účtů vykonává jeden nebo více členských států unie nebo externí auditoři, jak je stanoveno ve finančním řádu. Auditory s jejich souhlasem ustanovuje shromáždění.

Článek 24

Prováděcí řád

(1) [Obsah] Prováděcí řád stanoví podrobnosti provádění tohoto aktu. Obsahuje zejména ustanovení týkající se

- i) záležitostí, jejichž předepsání tento akt výslovně stanoví;
- ii) dalších podrobností týkajících se provádění nebo podrobností užitých pro provádění tohoto aktu;
- iii) veškerých administrativních požadavků, záležitostí nebo postupů.

(2) [Změny určitých ustanovení prováděcího řádu]

- a) Prováděcí řád může stanovit, že určitá ustanovení prováděcího řádu mohou být změněna pouze jednohlasně nebo pouze čtyřpětinovou většinou.
- b) K tomu, aby se v budoucnosti na změny určitého ustanovení prováděcího řádu neuplatňoval požadavek jednohlasnosti nebo čtyřpětinové většiny, je vyžadována jednohlasnost.
- c) K tomu, aby se v budoucnosti na změny určitého ustanovení prováděcího řádu uplatňoval požadavek jednohlasnosti nebo čtyřpětinové většiny, je vyžadována čtyřpětinová většina.

(3) [Rozpor mezi tímto aktem a prováděcím řádem] V případě rozporu mezi ustanoveními tohoto aktu a prováděcího řádu platí ustanovení aktu.

KAPITOLA III

REVIZE A ZMĚNY

Článek 25

Revize tohoto aktu

(1) [Revizní konference] Tento akt může být revidován konferencí smluvních stran.

(2) [Revize nebo změny určitých článků] Články 21, 22, 23 a 26 mohou být změněny buď revizní konferencí, nebo shromážděním podle článku 26.

Článek 26

Změna určitých článků shromážděním

(1) [Návrhy na změny]

- a) Návrhy na změny článků 21, 22, 23 a tohoto článku shromážděním může podat kterákoli smluvní strana nebo generální ředitel.
- b) Tyto návrhy sdělí generální ředitel smluvním stranám nejméně šest měsíců před jejich projednáváním ve shromáždění.

(2) [Většina] Přijetí jakékoli změny článků uvedených v odstavci 1 vyžaduje tříčtvrtinovou většinu, kromě přijetí změny článku 21 nebo tohoto odstavce, která vyžaduje čtyřpětinovou většinu.

- (3) [Vstup v platnost]
- a) Kromě případů, kdy se použije písmeno b), vstupují všechny změny článků uvedených v odstavci 1 v platnost jeden měsíc poté, co generální ředitel obdrží písemná oznámení o přijetí podle příslušných ústavních postupů od tří čtvrtin těch smluvních stran, které byly členy shromáždění v okamžiku přijetí změny a měly právo o této změně hlasovat.
- b) Každá změna čl. 21 odst. 3 nebo odst. 4 nebo tohoto písmene vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud do šesti měsíců od jejího přijetí ve shromáždění neoznámí žádná smluvní strana generálnímu řediteli, že tuto změnu nepřijímá.
- c) Každá změna, která vstupuje v platnost v souladu s tímto odstavcem, je závazná pro státy a mezivládní organizace, které jsou smluvními stranami v okamžiku, kdy změna vstupuje v platnost, nebo které se stanou smluvními stranami později.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27

Strany tohoto aktu

- (1) [Způsobilost] S výhradou odstavců 2 a 3 a článku 28
- i) může každý členský stát organizace připojit svůj podpis a stát se stranou tohoto aktu;
- ii) může každá mezivládní organizace, která má úřad, kde lze získat ochranu průmyslových vzorů s účinkem na území, na které se vztahuje ustavující smlouva této mezivládní organizace, připojit svůj podpis a stát se stranou tohoto aktu, pokud je alespoň jeden z členských států mezivládní organizace členem organizace a pokud uvedený úřad není předmětem oznámení podle článku 19.

- (2) [Ratifikace nebo přistoupení] Každý stát nebo mezivládní organizace uvedený v odstavci 1 může uložit

- i) ratifikační listinu, pokud tento akt podepsal,
- nebo
- ii) listinu o přistoupení, pokud tento akt nepodepsal.

- (3) [Den nabytí účinku uložení]

- a) S výhradou písmen b) až d) je nabývá uložení ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení účinku dnem, kdy je listina uložena.

- b) Dnem nabytí účinku uložení ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení kteréhokoli státu, v němž může být ochrana průmyslových vzorů získána pouze prostřednictvím úřadu mezivládní organizace, jíž je daný stát členem, je den, kdy je uložena listina této mezivládní organizace, pokud je tento den pozdější než den, kdy byla uložena listina daného státu.
- c) Dnem nabytí účinku uložení ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení obsahující oznámení podle článku 19 nebo tímto oznámením doprovázené je den, kdy je uložena poslední z listin členských států skupiny států, které uvedené oznámení učinily.
- d) Každá ratifikační listina nebo listina o přistoupení státu může obsahovat prohlášení nebo jím být doprovázena, že podmínkou, aby byla listina považována za uloženou, je skutečnost, že listina jiného státu nebo mezivládní organizace, nebo listiny dvou jiných států, nebo listiny jednoho jiného státu a jedné mezivládní organizace, jmenovitě označených a způsobilých stát se stranou tohoto aktu, byly rovněž uloženy. Listina obsahující takové prohlášení nebo jím doprovázená se považuje za uloženou dnem, kdy je splněna podmínka uvedená v prohlášení. Pokud však listina uvedená v prohlášení sama obsahuje prohlášení téhož druhu nebo jím je doprovázena, je listina považována za uloženou dnem, kdy je splněna podmínka uvedená v tomto posledně zmíněném prohlášení.
- e) Každé prohlášení podle písmene d) může být kdykoli úplně nebo částečně vzato zpět. Zpětvzetí nabývá účinku dnem, kdy generální ředitel obdrží oznámení o zpětvzetí.

Článek 28

Den nabytí účinku ratifikace a přistoupení

- (1) [Listiny, které se berou v úvahu] Pro účely tohoto článku se přihlíží pouze k ratifikačním listinám nebo listinám o přistoupení, které uložily státy nebo mezivládní organizace podle čl. 27 odst. 1 a které mají den nabytí účinku podle čl. 27 odst. 3.

- (2) [Vstup tohoto aktu v platnost] Tento akt vstupuje v platnost tři měsíce poté, co šest států uloží své ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení, za předpokladu, že podle nejnovějších ročních statistik mezinárodního úřadu nejméně tři z nich splní alespoň jednu z těchto podmínek:

- i) nejméně 3 000 přihlášek pro ochranu průmyslových vzorů podaných v dotčené zemi nebo pro dotčenou zemi,

nebo

- ii) nejméně 1 000 přihlášek pro ochranu průmyslových vzorů podaných v dotčené zemi nebo pro dotčenou zemi občany jiných států, než je tento stát.

(3) [Vstup ratifikace a přistoupení v platnost]

- a) Každý stát nebo mezivládní organizace, který uložil své ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení tři nebo více měsíců před vstupem tohoto aktu v platnost, je vázán tímto aktem ode dne jeho vstupu v platnost.
- b) Pro každý jiný stát nebo mezivládní organizaci se tento akt stává závazným tři měsíce poté, co uloží ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení, nebo kterýkoli pozdější den uvedený ve zmíněné listině.

Článek 29

Zákaz výhrad

Výhrady k tomuto aktu nejsou povoleny.

Článek 30

Prohlášení učiněná smluvními stranami

(1) [Lhůta, kdy mohou být učiněna prohlášení] Jakékoli prohlášení podle čl. 4 odst. 1 písm. b), čl. 5 odst. 2 písm. a), čl. 7 odst. 2, čl. 11 odst. 1, čl. 13 odst. 1, čl. 14 odst. 3, čl. 16 odst. 2 nebo čl. 17 odst. 3 písm. c) může být učiněno

- i) v okamžiku uložení listiny podle čl. 27 odst. 2, takže nabude účinku dnem, kdy se stát nebo mezivládní organizace, který učinil prohlášení, stane vázán tímto aktem,

nebo

- ii) po uložení listiny podle čl. 27 odst. 2, takže k nabytí účinku dojde tři měsíce poté, co je obdrží generální ředitel, nebo kdykoli později, jak je uvedeno v prohlášení, ale bude se uplatňovat pouze na kterýkoli mezinárodní zápis, jehož den je totožný nebo pozdější než den nabytí účinku prohlášení.

(2) [Prohlášení států majících společný úřad] Bez ohledu na odstavec 1 nabývá každé prohlášení podle odstavce 1, které učinil stát, který společně s jiným státem nebo s jinými státy oznámil generálnímu řediteli podle čl. 19 odst. 1 nahrazení národních úřadů společným úřadem, účinku pouze tehdy, pokud tento jiný stát nebo tyto jiné státy učiní odpovídající prohlášení.

(3) [Zpětvzetí prohlášení] Každé prohlášení podle odstavce 1 může být kdykoli vzato zpět oznámením adresovaným generálnímu řediteli. Zpětvzetí nabývá účinku tři měsíce poté, co generální ředitel obdrží oznámení, nebo ke kterémukoli pozdějšímu dni uvedenému v oznámení. V případě prohlášení podle čl. 7 odst. 2 nejsou zpětvzetím dotčeny mezinárodní přihlášky podané dříve, než uvedené zpětvzetí nabylo účinku.

Článek 31

Použitelnost aktů z roku 1934 a z roku 1960

(1) [Vztahy mezi státy, které jsou stranami tohoto aktu i aktu z roku 1934 nebo z roku 1960] Pouze tento akt je použitelný pro vzájemné vztahy smluvních států jak tohoto aktu, tak aktů z roku 1934 a z roku 1960. Tyto státy však ve svých vzájemných vztazích použijí akt z roku 1934, popřípadě akt z roku 1960, na průmyslové vzory uložené u mezinárodního úřadu přede dnem, od kterého je na jejich vzájemné vztahy použitelný tento akt.

(2) [Vztahy mezi státy, které jsou stranami tohoto aktu i aktu z roku 1934 nebo z roku 1960, a států, které jsou stranami aktu z roku 1934 nebo z roku 1960, ale nejsou stranou tohoto aktu]

- a) Každý stát, který je stranou tohoto aktu i aktu z roku 1934, používá ve vztazích ke státům, které jsou stranami aktu z roku 1934, ale nejsou stranami aktu z roku 1960 ani tohoto aktu, nadále akt z roku 1934.

- b) Každý stát, který je stranou tohoto aktu i aktu z roku 1960, používá ve vztazích ke státům, které jsou stranami aktu z roku 1960, ale nejsou stranami tohoto aktu, nadále akt z roku 1960.

Článek 32

Vypovězení tohoto aktu

(1) [Oznámení] Každá smluvní strana může vypovědět tento akt oznámením zasláným generálnímu řediteli.

(2) [Den nabytí účinku] Výpověď nabývá účinku jeden rok poté, co generální ředitel obdrží oznámení, nebo ke kterémukoli pozdějšímu dni uvedenému v oznámení. Není jí dotčeno uplatnění tohoto aktu na jakoukoli mezinárodní přihlášku v řízení ani na jakýkoli platný mezinárodní zápis vzhledem k vypovídající smluvní straně v okamžiku nabytí účinku výpovědi.

Článek 33

Jazyky tohoto aktu; podpis

(1) [Originální znění; úřední znění]

- a) Tento akt je podepsán v jediném prvpise v jazyce anglickém, arabském, čínském, francouzském, ruském a španělském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

- b) Úřední znění vyhotoví generální ředitel po konzultaci se zúčastněnými vládami i v takových jiných jazycích, které shromáždění stanoví.

(2) [Lhůta pro podpis] Tento akt zůstane otevřený k podpisu v ústředí organizace po dobu jednoho roku od přijetí.

Článek 34

Depozitář

Depozitářem tohoto aktu je generální ředitel.

PROHLÁŠENÍ

o přímém podání

Předseda Rady připojí při uložení této listiny o přistoupení u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví k listině o přistoupení toto prohlášení:

„Evropské společenství prohlašuje, že mezinárodní přihlášky nelze podat prostřednictvím jeho úřadu.“

PROHLÁŠENÍ

o systému individuálních poplatků

Předseda Rady připojí při uložení této listiny o přistoupení u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví k listině o přistoupení toto prohlášení:

„Evropské společenství prohlašuje, že v souvislosti s každou mezinárodní přihláškou, v níž je určeno, a v souvislosti s obnovou jakéhokoli mezinárodního zápisu vyplývající z této mezinárodní přihlášky se předepsaný určovací poplatek uvedený v čl. 7 odst. 1 Ženevského aktu nahrazuje individuálním určovacím poplatkem ve výši

— 62 € na průmyslový vzor ve fázi podání mezinárodní přihlášky;

— 31 € na průmyslový vzor ve fázi obnovy.“

PROHLÁŠENÍ

o trvání ochrany v Evropském společenství

Předseda Rady připojí při uložení této listiny o přistoupení u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví k listině o přistoupení toto prohlášení:

„Evropské společenství prohlašuje, že maximální doba trvání ochrany stanovená jeho právními předpisy je 25 let.“

ROZHODNUTÍ RADY**ze dne 18. prosince 2006,****kterým se mění jednací řád Soudního dvora Evropských společností, pokud jde o užívání jazyků**

(2006/955/ES, Euratom)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

s ohledem na článek 64 Protokolu o statutu Soudního dvora,

v souladu s postupem stanoveným v čl. 245 druhém pododstavci Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 160 druhém pododstavci Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

s ohledem na žádost Soudního dvora,

s ohledem na stanovisko Komise ze dne 12. prosince 2006,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 2006,

vzhledem k tomu, že s přistoupením Bulharské republiky a Rumunska se bulharština a rumunština stávají úředními jazyky Evropské unie a že je třeba tyto jazyky zahrnout mezi jednací jazyky stanovené jednacím řádem,

Jednací řád Soudního dvora Evropských společností ze dne 19. června 1991 (Úř. věst. L 176, 4.7.1991, s. 7, opraveno v Úř. věst. L 383, 29.12.1992, s. 117), pozměněný dne 21. února 1995 (Úř. věst. L 44, 28.2.1995, s. 61), 11. března 1997 (Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 1, opraveno v Úř. věst. L 351, 23.12.1997, s. 72), 16. května 2000 (Úř. věst. L 122, 24.5.2000, s. 43), 28. listopadu 2000 (Úř. věst. L 322, 19.12.2000, s. 1), 3. dubna 2001 (Úř. věst. L 119, 27.4.2001, s. 1), 17. září 2002 (Úř. věst. L 272, 10.10.2002, s. 24, opraveno v Úř. věst. L 281, 19.10.2002, s. 24), 8. dubna 2003 (Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 17), 19. dubna 2004 (Úř. věst. L 132, 29.4.2004, s. 2), 20. dubna 2004 (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 107), 12. července 2005 (Úř. věst. L 203, 4.8.2005, s. 19) a 18. října 2005 (Úř. věst. L 288, 29.10.2005, s. 51), se mění takto:

V článku 29 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Jednacími jazyky jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, irština, italština, litevština, lotyšština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugálština, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vstupu v platnost Smlouvy o přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii.

Znění jednacího řádu Soudního dvora v jazycích bulharském a rumunském budou přijata po vstupu smlouvy uvedené v prvním pododstavci v platnost.

V Bruselu dne 18. prosince 2006.

Za Radu
předseda
J.-E. ENESTAM

ROZHODNUTÍ RADY**ze dne 18. prosince 2006,****kterým se mění jednací řád Soudu prvního stupně Evropských společenství, pokud jde o užívání jazyků**

(2006/956/ES, Euratom)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

s ohledem na článek 64 Protokolu o statutu Soudního dvora,

v souladu s postupem stanoveným v čl. 245 druhém pododstavci Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 160 druhém pododstavci Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

s ohledem na žádost Soudního dvora,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 2006,

s ohledem na stanovisko Komise ze dne 12. prosince 2006,

vzhledem k tomu, že s přistoupením Bulharské republiky a Rumunska se bulharština a rumunština stávají úředními jazyky Evropské unie a že je třeba tyto jazyky zahrnout mezi jednací jazyky stanovené jednacím řádem,

Jednací řád Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 2. května 1991 (Úř. věst. L 136, 30.5.1991, s. 1), pozměněný dne 15. září 1994 (Úř. věst. L 249, 24.9.1994, s. 17), 17. února 1995 (Úř. věst. L 44, 28.2.1995, s. 64), 6. července 1995 (Úř. věst. L 172, 22.7.1995, s. 3), 12. března 1997 (Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 6), 17. května 1999 (Úř. věst. L 135, 29.5.1999, s. 92), 6. prosince 2000 (Úř. věst. L 322, 19.12.2000, s. 4), 21. května 2003 (Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 22), 19. dubna 2004 (Úř. věst. L 132, 29.4.2004, s. 3), 21. dubna 2004 (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 108) a 12. října 2005 (Úř. věst. L 298, 15.11.2005, s. 1), se mění takto:

V článku 35 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Jednacími jazyky jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, irština, italština, litevština, lotyština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalská, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vstupu v platnost Smlouvy o přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii.

Znění jednacího řádu Soudu prvního stupně v jazycích bulharském a rumunském budou přijata po vstupu smlouvy uvedené v prvním pododstavci v platnost.

V Bruselu dne 18. prosince 2006.

Za Radu
předseda
J.-E. ENESTAM

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 18. prosince 2006

o přijetí změny Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství

(2006/957/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem první větou a čl. 300 odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Cílem úmluvy Evropské hospodářské komise OSN (EHK OSN) o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“) je zajistit práva veřejnosti, přičemž stranám a veřejným orgánům ukládá povinnosti ohledně přístupu k informacím a účasti veřejnosti a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí.

(2) Evropské společenství spolu s členskými státy je v souladu se Smlouvou, a zejména s čl. 175 odst. 1 této smlouvy, oprávněno uzavírat mezinárodní dohody, které přispívají k dosahování cílů uvedených v čl. 174 odst. 1 Smlouvy a provádět závazky z nich vyplývající.

(3) Společenství podepsalo Aarhuskou úmluvu dne 25. června 1998. Úmluva vstoupila v platnost dne 30. října 2001. Společenství úmluvu schválilo dne 17. února 2005 v souladu s rozhodnutím Rady 2005/370/ES⁽¹⁾.

(4) Na druhém zasedání stran konaném v květnu roku 2005 bylo dosaženo shody o změně Aarhuské úmluvy, kterou se upřesňuje povinnosti uložené stranám s ohledem na účast veřejnosti na rozhodování o geneticky modifikovaných organismech (GMO). Příslušné právní předpisy Společenství, které upravují oblast GMO, a zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí⁽²⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech⁽³⁾, obsahují ustanovení o účasti veřejnosti na rozhodování o GMO, která jsou v souladu se změnou Aarhuské úmluvy.

(5) Změna Aarhuské úmluvy byla stranám postoupena k ratifikaci, přijetí nebo schválení od 27. září 2005. Evropské společenství a jeho členské státy by měly učinit nezbytné kroky s cílem umožnit, pokud možno současně, uložení ratifikačních listin, listin o přijetí či schválení.

(6) Změna Aarhuské úmluvy by měla být schválena.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Změna Aarhuské úmluvy týkající se účasti veřejnosti na rozhodování o geneticky modifikovaných organismech se jménem Společenství schvaluje.

Znění změny Aarhuské úmluvy je připojeno k tomuto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1830/2003 (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 24).

⁽³⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1.

Článek 2

1. Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné uložit listinu o schválení změny u generálního tajemníka Organizace spojených národů v souladu s článkem 14 Aarhuské úmluvy.

2. Evropské společenství a členské státy, které jsou stranami Aarhuské úmluvy, usilují o co nejrychlejší uložení ratifikačních listin, listin o přijetí či schválení změny, nejpozději však do 1. února 2008.

Článek 3

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne 18. prosince 2006.

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
J.-E. ENESTAM

PŘÍLOHA

Změna úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí

Čl. 6 odst. 11

Stávající text se nahrazuje takto:

„11. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 5, ustanovení tohoto článku neplatí pro rozhodování o tom, zda povolit záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a jejich uvádění na trh.“

Článek 6a

Za článek 6 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 6a

Účast veřejnosti na rozhodování o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a jejich uvádění na trh

1. V souladu s podmínkami stanovenými v příloze Ia zabezpečí každá strana včasné a účinné informování a účast veřejnosti před tím, než rozhodne o tom, zda povolit záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a jejich uvádění na trh.
2. Požadavky stanovené stranami podle odstavce 1 tohoto článku by měly doplňovat a vzájemně podporovat ustanovení jejich vnitrostátního rámce pro oblast biologické bezpečnosti v souladu s cíli Cartagenského protokolu o biologické bezpečnosti.“

Příloha Ia

Za přílohu I se vkládá nová příloha, která zní:

„Příloha Ia

Podmínky uvedené v článku 6a

1. Každá strana stanoví ve svém regulačním rámci pravidla pro účinné informování a účast veřejnosti u rozhodnutí, na něž se vztahuje článek 6a, včetně přiměřené časové lhůty, jež veřejnosti poskytne dostatečnou příležitost vyjádřit k navrhovaným rozhodnutím svůj názor.
2. Ve svém regulačním rámci může strana případně stanovit výjimky z postupu účasti veřejnosti stanoveného v této příloze:
 - a) v případě záměrného uvolňování geneticky modifikovaného organismu (GMO) do životního prostředí z důvodu jiného, než je jeho uvádění na trh, pokud:
 - i) bylo toto uvolnění za srovnatelných biogeografických podmínek již schváleno v mezích regulačního rámce dotčené strany;
 - a
 - ii) byly v minulosti získány dostatečné zkušenosti s uvolňováním daného GMO ve srovnatelných ekosystémech.

- b) v případě uvádění GMO na trh, pokud:
 - i) již bylo schváleno v mezích regulačního rámce dotčené strany;
 - nebo
 - ii) je určeno pro výzkum nebo sbírky kultur.
 - 3. Aniž jsou dotčeny platné právní předpisy týkající se důvěrnosti podle článku 4, v souladu se svou vnitrostátní úpravou oblasti biologické bezpečnosti, zpřístupní každá strana veřejnosti přiměřené, včasné a účinné shrnutí oznámení předloženého za účelem získání povolení k záměrnému uvolnění GMO do životního prostředí či jeho uvedení na trh na svém území, jakož i případnou hodnotící zprávu.
 - 4. Strany v žádném případě nesmějí považovat za důvěrné tyto informace:
 - a) obecný popis dotyčného geneticky modifikovaného organismu nebo organismů, jméno a adresa žadatele o povolení k záměrnému uvolnění, zamýšlené využití a případně místo uvolnění;
 - b) metody a plány sledování dotyčného geneticky modifikovaného organismu nebo organismů a havarijní plány;
 - c) posouzení rizik pro životní prostředí.
 - 5. Každá strana zajistí transparentnost rozhodovacích postupů a zpřístupní veřejnosti příslušné procedurální informace. Mezi tyto informace mohou patřit například:
 - i) povaha možných rozhodnutí;
 - ii) veřejný orgán odpovědný za vydání rozhodnutí;
 - iii) pravidla pro účast veřejnosti stanovená podle odstavce 1;
 - iv) určení veřejného orgánu, od něhož lze získat relevantní informace;
 - v) určení veřejného orgánu, jemuž lze podávat připomínky, a lhůty předávání těchto připomínek.
 - 6. Ustanovení podle odstavce 1 umožňují veřejnosti předložit jakýmkoli vhodným způsobem jakékoli připomínky, informace, analýzy či názory, které považuje za relevantní pro navrhované záměrné uvolnění, včetně uvedení na trh.
 - 7. Každá strana usiluje o zajištění toho, aby byl při rozhodování o tom, zda povolit záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí, včetně jejich uvádění na trh, brán náležitý ohled na výsledek postupu účasti veřejnosti podle odstavce 1.
 - 8. Strany stanoví, aby poté, co veřejný orgán přijme rozhodnutí podle ustanovení této přílohy, byly znění rozhodnutí, jakož i důvody a úvahy, na nichž je rozhodnutí založeno, zpřístupněny veřejnosti.“
-

ROZHODNUTÍ RADY**ze dne 19. prosince 2006****o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o revizi Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody**

(2006/958/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 133 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním
pododstavcem první větou této Smlouvy,

Článek 2

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmoc-
něné podepsat dohodu zavazující Společenství.

- (1) Komise sjednala jménem Společenství se Švýcarskou kon-
federací dohodu o revizi Dohody mezi Evropským spole-
čenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání
posuzování shody.

Článek 3

- (2) Tato dohoda by měla být schválena,

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmoc-
něné předat jménem Evropského společenství diplomatickou
nótu podle článku 2 dohody.

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

V Bruselu dne 19. prosince 2006.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfede-
rací o revizi Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcar-
skou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody se
schvaluje jménem Společenství.

Za Radu
předseda
J. KORKEAOJA

PŘEKLAD**Dohoda o revizi dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody**

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ A ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE,

dále jen „strany“,

které uzavřely dohodu o vzájemném uznávání posuzování shody

(dále jen „dohoda“),

VZHLEDEM k tomu, že dohoda vstoupila v platnost dne 1. června 2002,

VZHLEDEM k tomu, že je nutné zjednodušit fungování dohody,

VZHLEDEM k tomu, že dohoda v článcích 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11 odkazuje na subjekty posuzování shody uvedené v příloze 1,

VZHLEDEM k tomu, že dohoda v článku 2 odkazuje na definice obsažené v pokynu ISO/IEC Guide 2 (vydání z roku 1996) a v evropské normě EN 45020 (vydání z roku 1993),

VZHLEDEM k tomu, že dohoda v článku 4 omezuje svou použitelnost na výrobky pocházející ze stran v souladu s nepreferenčními pravidly původu,

VZHLEDEM k tomu, že dohoda v článku 6 odkazuje na postup podle článku 11,

VZHLEDEM k tomu, že dohoda v článku 8 odkazuje na předsedu výboru,

VZHLEDEM k tomu, že dohoda v článku 9 odkazuje na koordinační a srovnávací činnosti mezi subjekty posuzování shody uznanými v souladu s dohodou,

VZHLEDEM k tomu, že dohoda v článku 10 zřizuje výbor, který rozhoduje o zařazování subjektů posuzování shody do přílohy 1 a o jejich vyřazování z přílohy 1,

VZHLEDEM k tomu, že dohoda v článku 11 stanoví postup pro zařazování subjektů posuzování shody do přílohy 1 a o jejich vyřazování z přílohy 1,

VZHLEDEM k tomu, že dohoda v článku 12 stanoví závazky v oblasti výměny informací,

BEROUCÉ v úvahu, že ke zohlednění změn provedených v článku 11 dohody by měla být slova „subjekty posuzování shody uvedené v příloze 1“ v článcích 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11 zrušena a nahrazena odkazem na „uznané subjekty posuzování shody“,

BEROUCÉ v úvahu, že by odkaz na konkrétní vydání pokynů ISO/IEC v článku 2 měl být zrušen a nahrazen obecným odkazem na definice stanovené v ISO a IEC, aby nebylo nutno měnit uvedenou dohodu v případě, kdy jsou prováděny změny v definicích v těchto pokynech,

BEROUCÉ v úvahu, že odkaz na definice stanovené v evropské normě 45020 (vydání z roku 1993) již neplatí, a měl by být proto v článku 2 zrušen,

BEROUCÉ v úvahu, že pro usnadnění obchodu mezi stranami a zjednodušení fungování uvedené dohody by mělo být omezení použitelnosti dohody na produkty pocházející ze zemí uvedených stran v článku 4 zrušeno,

BEROUCÉ v úvahu, že pro zjednodušení uvedené dohody by měla být některá ustanovení článku 6 zrušena, aby bylo zabráněno zdvojení s odpovídajícími ustanoveními článku 11,

BEROUCÉ v úvahu, že odkaz na předsedu výboru v článku 8 by měl být zrušen, aby bylo zohledněno, že výboru společně předsedají obě strany,

BEROUCÉ v úvahu, že pro usnadnění obchodu mezi stranami a zajištění průhlednosti fungování uvedené dohody by měla být do článku 8 zařazena povinnost uvádět případná pozastavení činnosti uznaných subjektů posuzování shody uvedených v seznamu uznaných subjektů posuzování shody,

BEROUCÉ v úvahu, že pro usnadnění fungování uvedené dohody by měla být do článku 9 zahrnuta nutnost vynaložení nejvyššího úsilí orgány, které provádějí jmenování, k zajištění toho, aby subjekty posuzování shody vhodným způsobem spolupracovaly,

BEROUCÉ v úvahu, že pro zjednodušení fungování uvedené dohody by měla být nutnost vydávání rozhodnutí výboru týkajících se uznání nebo zrušení uznání subjektů posuzování shody v článku 10 omezena na případy, které byly zpočtybně druhou stranou,

BEROUCÉ v úvahu, že pro zjednodušení fungování uvedené dohody by měl být v článku 11 zaveden jednodušší postup pro uznání, zrušení uznání, změnu rozsahu a pozastavení činnosti subjektů posuzování shody,

BEROUCÉ v úvahu, že pro zvýšení průhlednosti by měla být do článku 12 zahrnuta povinnost písemně oznamovat změny týkající se odpovídajících právních a správních předpisů i orgánů, které provádějí jmenování, a příslušných orgánů,

SE DOHODLY REVIDOVAT DOHODU TAKTO:

4. Článek 5 se nahrazuje tímto:

Článek 1

Změny v dohodě

1. Článek 1 se mění takto:

- i) v odstavci 1 se slova „subjekty uvedenými v příloze 1“ nahrazují slovy „subjekty uznanými v souladu s postupy této dohody (dále jen „uznané subjekty posuzování shody“)“,
- ii) v odstavci 2 se slova „subjekty uvedenými v příloze 1“ nahrazují slovy „uznanými subjekty posuzování shody“.

2. V článku 2 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„Pro stanovení významu obecných pojmů pro posuzování shody použitých v této dohodě lze použít definice stanovené v ISO a IEC.“

3. Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Původ

Tato dohoda se vztahuje na produkty v oblasti její působnosti bez ohledu na jejich původ.“

„Článek 5

Uznané subjekty posuzování shody

Strany se dohodly, že subjekty posuzování shody uznané postupem podle článku 11 splňují podmínky způsobilosti pro posuzování shody.“

5. Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Orgány, které provádějí jmenování

1. Strany se zavazují zajistit, aby měly jejich orgány, které provádějí jmenování, potřebnou pravomoc ke jmenování nebo zrušení jmenování a k pozastavení nebo odvolání pozastavení činnosti subjektů posuzování shody ve své pravomoci.

2. Při jmenování subjektů posuzování shody dodržují orgány, které provádějí jmenování, obecné zásady pro jmenování stanovené v příloze 2, s výhradou oddílu IV přílohy 1. Stejně zásady dodržují tyto orgány při zrušení jmenování a pozastavení a odvolání pozastavení činnosti.“

6. Článek 7 se mění takto:

V odstavci 1 se slova „subjekty posuzování shody v jejich pravomoci, které jsou uvedeny v příloze 1,“ nahrazují slovy „uznané subjekty posuzování shody v jejich pravomoci“.

7. Článek 8 se mění takto:

- i) v odst. 1 prvním pododstavci se slova „uvedených v příloze 1“ nahrazují slovy „uznaných subjektů posuzování shody“,
- ii) v odst. 1 druhém pododstavci se zrušují slova „a předsedovi výboru“,
- iii) v odstavci 4 se doplňuje nová věta, která zní: „Toto pozastavení se uvede ve společném seznamu uznaných subjektů posuzování shody uvedeném v příloze 1.“

8. Článek 9 se mění takto:

- i) v odstavci 2 se slova „subjekty posuzování shody v jejich pravomoci uvedené v příloze 1“ nahrazují slovy „uznané subjekty posuzování shody v jejich pravomoci“,
- ii) v odstavci 3 se slova „Subjekty posuzování shody uvedené v příloze 1“ nahrazují slovy „Uznané subjekty posuzování shody“ a doplňuje se nová věta, která zní: „Orgány, které provádějí jmenování, vynaloží nejvyšší úsilí, aby zajistily, že subjekty posuzování shody vhodným způsobem spolupracují.“

9. V článku 10 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Výbor může projednávat všechny otázky týkající se této dohody. Zejména je příslušný:

- a) vypracovávat postupy pro provádění ověření podle článku 7;
- b) vypracovávat postupy pro provádění ověření podle článku 8;
- c) rozhodovat o uznání subjektů posuzování shody zpochybněných podle článku 8;
- d) rozhodovat o zrušení uznání uznaných subjektů posuzování shody zpochybněných podle článku 8;

- e) posuzovat všechny právní a správní předpisy oznámené jednou stranou druhé straně podle článku 12 z hlediska jejich vlivu na dohodu a měnit odpovídající oddíly přílohy 1.“

10. Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Uznání, zrušení uznání, změna rozsahu a pozastavení činnosti subjektů posuzování shody

1. K uznávání subjektů posuzování shody ve vztahu k požadavkům stanoveným v odpovídajících kapitolách přílohy 1 se použije tento postup:

- a) Strana, která si přeje, aby byl určitý subjekt uznán za subjekt posuzování shody, oznámí písemně svůj návrh v tomto smyslu druhé straně a svou žádost doplní vhodnými informacemi.
- b) Pokud druhá strana s návrhem souhlasí nebo nevznesne žádné námitky do 60 dní od oznámení návrhu, považuje se subjekt posuzování shody za uznaný v souladu s podmínkami článku 5.
- c) Pokud druhá strana vznesne písemně námitky v rámci lhůty 60 dnů, použije se článek 8.

2. Každá ze stran může zrušit nebo pozastavit či odvolat pozastavení uznání určitého subjektu posuzování shody ve své pravomoci. Dotyčná strana musí okamžitě oznámit písemně druhé straně své rozhodnutí spolu s datem tohoto rozhodnutí. Zrušení, pozastavení nebo odvolání pozastavení uznání nabývá účinku k uvedenému datu. Toto zrušení nebo pozastavení bude vyznačeno ve společném seznamu subjektů posuzování shody uvedeném v příloze 1.

3. Každá ze stran může navrhnout, aby byl pozměněn rozsah činnosti uznaného subjektu posuzování shody v její pravomoci. Na rozšíření a omezení rozsahu se použijí postupy stanovené v čl. 11 odst. 1 a v čl. 11 odst. 2.

4. Za výjimečných okolností může jedna strana zpochybnit technickou způsobilost určitého uznaného subjektu posuzování shody v pravomoci druhé strany. V tom případě se použije článek 8.

5. Zprávy, certifikáty, povolení a značky shody vydané určitým subjektem posuzování shody po datu, kdy bylo jeho uznání zrušeno nebo pozastaveno, strany nemusí uznat. Zprávy, certifikáty, povolení a značky shody vydané určitým subjektem posuzování shody před datem, kdy bylo jeho uznání zrušeno nebo pozastaveno, strany i nadále uznávají, pokud příslušný orgán, který provádí jmenování, neomezí nebo nezruší jejich platnost. Strana, v jejíž pravomoci tento příslušný orgán, který provádí jmenování, působí, oznámí písemně druhé straně všechny změny týkající se omezení nebo zrušení platnosti.“

11. Článek 12 se mění takto:

- i) v odstavci 2 se slova „a oznámí“ nahrazují slovy „a písemně oznámí“,
- ii) za odstavec 2 se vkládá nový odstavec 2a, který zní: „Každá strana oznámí písemně změny ve svých orgánech, které provádějí jmenování, a příslušných orgánech druhé straně.“

Článek 2

Vstup v platnost

Tato dohoda bude ratifikována nebo schválena stranami v souladu s jejich vlastními postupy. Dohoda vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce po dni, kdy si strany vzájemně vymění diplomatické nóty potvrzující ukončení příslušných postupů pro přijetí této dohody.

Článek 3

Jazyky

1. Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazycích anglickém, dánském, finském, francouzském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

2. Tato dohoda a dohoda mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání v souvislosti s posuzováním shody bude co nejdříve přeložena do jazyka českého, estonského, litevského, lotyšského, maďarského, maltského, polského, slovenského a slovinského. Výbor je oprávněn schválit tato jazyková znění. Po schválení budou mít znění v těchto jazycích stejnou platnost jako znění v jazycích uvedených v odstavci 1.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní a řádně zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

**ROZHODNUTÍ RADY A ZÁSTUPCŮ VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ, ZASEDAJÍCÍCH V RADĚ,
ze dne 4. prosince 2006**

**o podpisu a prozatímním uplatňování Evropsko-středomořské letecké dohody mezi Evropským
společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé**

(Text s významem pro EHP)

(2006/959/EC)

RADA EVROPSKÉ UNIE A ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ,
ZASEDAJÍCÍ V RADĚ,

ROZHODLY TAKTO:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 80 odst. 2 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním
pododstavcem první větou a čl. 300 odst. 4 této smlouvy,

Článek 1

Podpis a prozatímní uplatňování

s ohledem na návrh Komise

1. Podepsání Evropsko-středomořské **letecké** dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé (dále jen „dohoda“) se jménem Společenství schvaluje, s výhradou uzavření této dohody.

vzhledem k těmto důvodům:

2. Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu či osoby zmocněné podepsat dohodu jménem Společenství s výhradou jejího uzavření.

(1) Rada pověřila Komisi zahájením jednání s Marockým královstvím o sjednání Evropsko-středomořské **letecké** dohody;

3. Než dohoda vstoupí v platnost, je uplatňována prozatímně v souladu s čl. 30 odst. 1.

(2) Komise sjednala jménem Společenství a členských států evropsko-středomořskou **leteckou** dohodu s Marockým královstvím (dále jen „dohoda“) v souladu s rozhodnutím Rady pověřujícím Komisi zahájením jednání.

4. Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

(3) Dohoda byla parafována v Marrákeši dne 14. prosince 2005.

Článek 2

Smíšený výbor

(4) S výhradou možného uzavření dohody k pozdějšímu datu je třeba, aby Komise a členské státy dohodu sjednanou Komisí podepsaly a prozatímně uplatňovaly.

1. Společenství a členské státy jsou ve smíšeném výboru zřízeném článkem 22 dohody zastoupeny prostřednictvím zástupců Komise a členských států.

(5) Je třeba stanovit procesní úpravu pro účast Společenství a členských států ve smíšeném výboru zřízeném článkem 22 dohody a v rozhodčím řízení stanoveném v článku 23 dohody, jakož i pro provádění některých ustanovení dohody, včetně těch, které se týkají přijetí ochranných opatření, udělování a rušení provozních práv a některých záležitostí v oblasti bezpečnosti a ochrany,

2. Postoj, který Společenství a členské státy zaujmou ve smíšeném výboru ke změně příloh dohody, kromě přílohy I (*Dohodnuté služby a určené trasy*) a přílohy IV (*Přechodná ustanovení*), a ke všem záležitostem v oblasti působnosti článku 7 nebo 8 dohody přijímá Komise po konzultaci zvláštního výboru složeného ze zástupců členských států jmenovaných Radou.

3. U jiných rozhodnutí smíšeného výboru o otázkách spadajících do pravomoci Společenství přijímá postoj Společenství a jeho členských států Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

4. U jiných rozhodnutí smíšeného výboru o otázkách spadajících do pravomoci členských států přijímá příslušný postoj Rada jednomyslně na návrh Komise nebo členských států.

5. Postoj Společenství a členských států ve smíšeném výboru předkládá Komise, vyjma postojů v oblastech spadajících do výlučné pravomoci členských států, které předkládá předsednictví Rady nebo, pokud tak Rada rozhodne, Komise.

Článek 3

Rozhodčí řízení

1. Komise zastupuje Společenství a členské státy v rozhodčích řízeních podle článku 23 dohody.

2. Rozhodnutí omezit, pozastavit nebo odvolat uplatňování práv a privilegií podle čl. 23 odst. 6 dohody přijímá Rada na základě návrhu Komise. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

3. O dalších příslušných krocích, které je třeba podniknout podle článku 23 dohody v záležitostech v pravomoci Společenství, rozhoduje Komise s pomocí zvláštního výboru složeného ze zástupců členských států jmenovaných Radou.

Článek 4

Ochranná opatření

1. Komise, které je nápomocen zvláštní výbor složený ze zástupců členských států jmenovaných Radou, rozhoduje o

přijetí ochranných opatření podle článku 24 dohody z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu.

2. Požádá-li členský stát Komisi, aby použila ochranná opatření, dodá Komisi na podporu své žádosti informace nezbytné pro odůvodnění žádosti. Komise o této žádosti rozhodne do jednoho měsíce nebo v naléhavých případech do 10 pracovních dnů a uvědomí Radu a členské státy o svém rozhodnutí. Každý členský stát může Radě předložit rozhodnutí Komise do 10 pracovních dnů od jeho oznámení. Rada může přijmout jiné rozhodnutí do jednoho měsíce ode dne, kdy jí byla záležitost předána. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.

Článek 5

Informování Komise

1. Členské státy neprodleně uvědomí Komisi o jakémkoliv rozhodnutí zamítnout, zrušit, pozastavit nebo omezit oprávnění k provozu leteckého dopravce z Maroka, které přijaly podle článku 3 nebo 4 dohody.

2. Členské státy neprodleně uvědomí Komisi o všech žádostech či oznámeních, které učinily či přijaly podle článku 14 dohody.

3. Členské státy neprodleně uvědomí Komisi o všech žádostech či oznámeních, které učinily či přijaly podle článku 15 dohody.

V Bruselu dne 4. prosince 2006

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
M. PEKKARINEN

EVROPSKO-STŘEDOMOŘSKÁ LETECKÁ DOHODA**o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé**

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,

ČESKÁ REPUBLIKA,

DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO,

ESTONSKÁ REPUBLIKA,

ŘECKÁ REPUBLIKA,

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA,

IRSKO,

ITALSKÁ REPUBLIKA,

KYPERSKÁ REPUBLIKA,

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

LITEVSKÁ REPUBLIKA,

LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ,

MAĎARSKÁ REPUBLIKA,

MALTA,

NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

RAKOUSKÁ REPUBLIKA,

POLSKÁ REPUBLIKA,

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,

REPUBLIKA SLOVINSKO,

SLOVENSKÁ REPUBLIKA,

FINSKÁ REPUBLIKA,

ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA,

smluvní strany Smlouvy o založení Evropského společenství, dále jen „členské státy ES“ a

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ, dále jen „Společenství“,

na jedné straně a

MAROCKÉ KRÁLOVSTVÍ, dále jen „Maroko“,

na straně druhé,

PŘEJÍCE SI podporovat mezinárodní letecký systém založený na spravedlivé hospodářské soutěži mezi leteckými dopravci na trhu s minimálními zásahy státu a regulací;

PŘEJÍCE SI usnadnit rozšíření příležitostí v mezinárodní letecké dopravě, a to i prostřednictvím rozvoje sítí letecké dopravy s cílem uspokojit potřeby výhodných služeb letecké dopravy u cestujících a zasilatelů;

PŘEJÍCE SI umožnit leteckým dopravcům nabízet cestujícím i zasilatelům konkurenceschopné ceny a služby na otevřených trzích;

PŘEJÍCE SI, aby všechna odvětví letecké dopravy, včetně zaměstnanců leteckých dopravců, požívala výhod liberalizované dohody;

PŘEJÍCE SI zajistit nejvyšší stupeň bezpečnosti a ochrany v mezinárodní letecké dopravě a znovu zdůrazňující své vážné obavy z činů či hrozeb namířených proti ochraně letadla, které ohrožují bezpečnost osob či majetku, mají negativní vliv na provoz letecké dopravy a podkopávají důvěru veřejnosti v bezpečnost civilního letectví;

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ Úmluvu o mezinárodním civilním letectví otevřenou k podpisu v Chicagu dne 7. prosince 1944;

PŘEJÍCE SI zajistit rovné podmínky pro letecké dopravce;

UZNÁVAJÍCE, že vládní subvence mohou nepříznivě ovlivnit hospodářskou soutěž mezi leteckými dopravci a ohrozit základní cíle této dohody;

POTVRZUJÍCE význam ochrany životního prostředí při rozvoji a provádění politiky mezinárodního letectví a uznávající práva svrchovaných států přijímat k tomuto účelu odpovídající opatření;

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ význam ochrany spotřebitelů, včetně ochrany poskytované Úmluvou o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě uzavřené v Montrealu dne 28. května 1999, pokud jsou obě strany stranami této úmluvy;

HODLAJÍCE vycházet z rámce stávajících dohod v oblasti letecké dopravy s cílem otevřít přístup na trhy a maximalizovat výhody pro spotřebitele, letecké dopravce, pracovní síly a společnosti na obou stranách;

DOMNÍVAJÍCE SE, že dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Marokem na straně druhé může být důležitá v evropsko-středomořských vztazích v oblasti letectví v zájmu plné podpory výhod liberalizace v tomto klíčovém hospodářském odvětví;

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že cílem dohody je, aby byla uplatňována postupně, ale jednotně, a aby vhodný mechanismus zajišťoval stále užší harmonizaci s právními předpisy Společenství,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Definice

Není-li stanoveno jinak, pro účely této dohody se rozumí:

- 1) pojmy „dohodnutá služba“ a „určená trasa“ mezinárodní letecká doprava podle článku 2 a přílohy I této dohody;
- 2) „dohodou“ tato dohoda, její přílohy a všechny její změny;
- 3) „leteckou dopravou“ přeprava cestujících, zavazadel, nákladu a pošty uskutečněná letadlem odděleně nebo v kombinaci, poskytovaná veřejnosti za úplatu nebo nájemné, která, aby se zamezilo pochybnostem, zahrnuje pravidelnou i nepravidelnou (charterovou) leteckou dopravu a služby výlučně nákladní dopravy;
- 4) „dohodou o přidružení“ Evropsko-středomořská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé uzavřená v Bruselu dne 26. února 1996;
- 5) „provozní licencí Společenství“ provozní licence ve vztahu k leteckým dopravcům usazeným v Evropském společenství udělovaná a ponechávaná v platnosti v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 2407/92 ze dne 23. července 1992 o vydávání licencí leteckým dopravcům;
- 6) „úmluvou“ Úmluva o mezinárodním civilním letectví otevřená k podpisu v Chicagu dne 7. prosince 1944 a zahrnuje:
 - a) všechny změny, které vstoupily v platnost podle čl. 94 písm. a) úmluvy a byly ratifikovány Marokem i dotčeným členským státem nebo dotčenými členskými státy Evropského společenství,
 - b) všechny přílohy nebo jejich změny přijaté podle článku 90 úmluvy, pokud je tato příloha či změna kdykoliv účinná pro Maroko i dotčený členský stát nebo dotčené členské státy Evropského společenství;
 - 7) „úplnými náklady“ náklady na poskytování služby plus přiměřený poplatek za administrativní režijní náklady a případně všechny příslušné poplatky související s náklady na ochranu životního prostředí a uplatňované bez ohledu na státní příslušnost;
 - 8) „stranami“ na jedné straně Společenství či členské státy, nebo Společenství a jeho členské státy v souladu s jejich příslušnými pravomocemi a na straně druhé Maroko;
 - 9) „státními příslušníky“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba marocké státní příslušnosti za marockou stranu nebo se státní příslušností členského státu za evropskou stranu, pokud je právnická osoba vždy pod účinnou kontrolou, ať už přímou nebo prostřednictvím většinové účasti, fyzických či právnických osob marocké státní příslušnosti za marockou stranu nebo fyzických či právnických osob se státní příslušností členského státu nebo se státní příslušností jedné ze třetích zemí uvedených v příloze V za evropskou stranu;
 - 10) „subvencemi“ jakýkoliv finanční příspěvek poskytnutý orgány či regionální organizací nebo jinou veřejnou organizací, tj. v případech, kdy:
 - a) postup vlády, regionálního orgánu či jiné veřejné organizace zahrnuje přímý převod finančních prostředků, například ve formě dotací, půjček nebo účasti na základním kapitálu, nebo potenciální přímý převod finančních prostředků ve prospěch podniku nebo převzetí jeho závazků, například formou úvěrových záruk;
 - b) částky představující příjmy vlády nebo regionálního orgánu či jiné veřejné organizace, jež jsou za běžných okolností splatné, jsou prominuty nebo nejsou vybírány;
 - c) vláda nebo regionální orgán či jiná veřejná organizace poskytuje zboží nebo služby kromě obecné infrastruktury nebo nakupuje zboží či služby;

d) vláda, regionální orgán či jiná veřejná organizace provádí platby ve prospěch mechanismu financování nebo pověří soukromý subjekt prováděním jedné nebo více druhů činností popsanych v písmenech a), b) a c) nebo tomuto soukromému subjektu nařídí provádění těchto činností, které by za běžných okolností prováděla vláda a které se v praxi v podstatě neliší od postupů obvykle prováděných vládami;

a kdy je tím poskytnuta výhoda.

11) „mezinárodní leteckou dopravou“ letecká doprava, která prochází leteckým prostorem nad územím více než jednoho státu;

12) „cenou“ tarify uplatňované leteckými dopravci nebo jejich zástupci za přepravu cestujících, zavazadel nebo nákladu (kromě pošty) leteckou dopravou, včetně případné povrchové dopravy ve spojení s mezinárodní leteckou dopravou, a podmínky, jimž jejich uplatňování podléhá;

13) „poplatkem za užívání“ poplatek uložený leteckému dopravci za použití letištních zařízení a služeb, letištních zařízení pro ochranu životního prostředí, leteckých navigačních a bezpečnostních zařízení a služeb, včetně souvisejících služeb a zařízení;

14) pojmem „SESAR“ technické provádění jednotného evropského nebe, které umožňuje koordinovaný a synchronizovaný výzkum, rozvoj a rozmístění nových generací systémů řízení leteckého provozu;

15) „územím“ pro Marocké království pevnina (kontinentální a ostrovní), vnitřní vody a teritoriální vody spadající pod jeho svrchovanost nebo jurisdikci a pro Evropské společenství pevnina (kontinentální a ostrovní), vnitřní vody a teritoriální vody, na něž se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství za podmínek stanovených uvedenou smlouvou a jakýmkoliv nástrojem, který ji nahrazuje; tato dohoda se použije pro letiště Gibraltar, aniž jsou dotčeny příslušné právní postupy Španělského království a Spojeného království ve sporu o suverenitu nad územím, kde se letiště nachází, a pokud jde o trvalý pozastavení leteckých opatření EU pro letiště Gibraltar platných dne 18. září 2006 mezi členskými státy v souladu s prohlášením ministrů o letišti Gibraltar, dohodnutým dne 18. září 2006 v Cordobě;

a

16) „příslušnými orgány“ vládní organizace či subjekty uvedené v příloze III. Všechny změny vnitrostátních právních předpisů ohledně statusu příslušných orgánů oznámí dotčená strana druhé straně.

HLAVA I

HOSPODÁŘSKÁ USTANOVENÍ

Článek 2

Provozní práva

1. Není-li stanoveno jinak v příloze I, udělí každá strana druhé straně následující práva pro výkon mezinárodní letecké dopravy leteckými dopravci druhé strany:

a) právo létat bez přistání nad jejím územím;

b) právo vykonat zastávky na jejím území za neobchodním účelem, tj. za účelem jiným než nastoupení nebo vystoupení cestujících, naložení nebo vyložení zavazadel, nákladu nebo pošty v letecké dopravě;

c) právo vykonat zastávky na jejím území při provozu dohodnuté služby na určené trase za účelem nastoupení nebo vystoupení cestujících, naložení nebo vyložení nákladu nebo pošty, odděleně nebo v kombinaci, v mezinárodní dopravě,

a

d) práva jinak stanovená v této dohodě.

2. O žádném ustanovení této dohody se nelze domnívat, že uděluje leteckým dopravcům:

a) Maroka právo vzít na území jakéhokoliv členského státu ES na palubu cestujících, zavazadla, náklad nebo poštu přepravované za úhradu a směřující do jiného místa na území tohoto členského státu ES;

b) Společenství právo vzít na území Maroka na palubu cestujících, zavazadla, náklad nebo poštu přepravované za úhradu a směřující do jiného místa na území Maroka.

Článek 3

Oprávnění

Po obdržení žádostí o oprávnění k provozu od leteckého dopravce jedné strany udělí příslušné orgány druhé strany příslušná oprávnění s minimálním procedurálním zpožděním za předpokladu, že:

a) v případě leteckého dopravce Maroka:

- letecký dopravce má hlavní místo své obchodní činnosti a případně své sídlo v Maroku a získal licenci a všechny další příslušné dokumenty v souladu s právními předpisy Maroka;
- Maroko nad leteckým dopravcem vykonává a udržuje faktickou regulativní kontrolu,

a

- letecký dopravce je přímo nebo prostřednictvím většinové účasti vlastněn a zůstává ve vlastnictví Maroka nebo státních příslušníků Maroka a je vždy Marokem nebo jeho státními příslušníky fakticky kontrolován, nebo je přímo nebo prostřednictvím většinové účasti vlastněn a zůstává ve vlastnictví členských států ES nebo státních příslušníků členských států ES a je vždy těmito členskými státy ES nebo jejich státními příslušníky fakticky kontrolován;

b) v případě leteckého dopravce Společenství:

- letecký dopravce má hlavní místo své obchodní činnosti a případně své sídlo na území členského státu ES podle Smlouvy o založení Evropského společenství a získal provozní licenci Společenství,

a

- členský stát ES odpovědný za vydání osvědčení provozovatele letecké dopravy (AOC) leteckému dopravci nad leteckým dopravcem vykonává a udržuje faktickou regulační kontrolu a příslušný letecký úřad je zřetelně označen;
- letecký dopravce je přímo nebo prostřednictvím většinové účasti vlastněn a zůstává ve vlastnictví členských států ES nebo jejich státních příslušníků či jiných států uvedených v příloze V nebo státních příslušníků těchto jiných států;

- c) letecký dopravce je způsobilý plnit podmínky stanovené právními a správními předpisy, které pro provoz mezinárodní letecké dopravy běžně uplatňuje strana, jež posuzuje žádost či žádosti,

a

- d) ustanovení v článku 14 (Bezpečnost letectví) a článku 15 (Ochrana letectví) jsou dodržována a uplatňována.

Článek 4

Zrušení oprávnění

1. Příslušné orgány každé strany mohou zrušit, pozastavit nebo omezit oprávnění k provozu nebo jinak pozastavit či omezit provoz leteckého dopravce druhé strany, pokud:

a) v případě leteckého dopravce Maroka:

- letecký dopravce nemá hlavní místo své obchodní činnosti nebo případně své sídlo v Maroku nebo nezískal provozní licenci a jakékoliv příslušné dokumenty v souladu s platnými právními předpisy Maroka;
- Maroko nad leteckým dopravcem nevykonává ani neudržuje faktickou regulační kontrolu;

nebo

- letecký dopravce není vlastněn ani fakticky kontrolován přímo či prostřednictvím většinové účasti Marokem nebo jeho státními příslušníky či členskými státy ES nebo jejich státními příslušníky;

b) v případě leteckého dopravce Společenství:

- letecký dopravce nemá hlavní místo své obchodní činnosti nebo případně své sídlo na území členského státu ES podle Smlouvy o založení Evropského společenství nebo nezískal provozní licenci Společenství;
- členský stát ES odpovědný za vydání osvědčení provozovatele letecké dopravy (AOC) leteckému dopravci nad leteckým dopravcem nevykonává a neudržuje faktickou regulační kontrolu nebo příslušný letecký úřad není zřetelně označen;

nebo

- letecký dopravce není vlastněn ani fakticky kontrolován přímo nebo prostřednictvím většinové účasti členskými státy ES nebo jejich státními příslušníky či jinými státy uvedenými v příloze V nebo státními příslušníky těchto jiných států;
- c) letecký dopravce nedodržel právní a správní předpisy uvedené v článku 6 (Uplatňování právních předpisů) této dohody;

nebo

- d) nejsou dodržována a uplatňována ustanovení stanovená v článku 14 (Bezpečnost letectví) a článku 15 (Ochrana letectví).

2. Nejsou-li nezbytná okamžitá opatření pro zabránění dalšímu nedodržování odst. 1 písm. c) nebo d), uplatňují se práva stanovená tímto článkem pouze po konzultaci s příslušnými orgány druhé strany.

Článek 5

Investice

Většinové vlastnictví nebo faktická kontrola leteckého dopravce Maroka členským státem ES nebo jeho státními příslušníky nebo leteckého dopravce Společenství Marokem nebo jeho státními příslušníky podléhá předběžnému rozhodnutí smíšeného výboru zřízeného touto dohodou.

Toto rozhodnutí určí podmínky vztahující se na provoz dohodnutých služeb podle této dohody a na služby mezi třetími zeměmi a stranami. Ustanovení čl. 22 odst. 9 této dohody se na tento typ rozhodnutí nevztahují.

Článek 6

Uplatňování právních předpisů

1. Při vstupu na území jedné strany, pobytu na něm či jeho opouštění dodrží letečtí dopravci druhé strany právní a správní předpisy, které platí na tomto území a týkají se vstupu letadla provozovaného v mezinárodní letecké dopravě na území této strany či odletu z něj nebo provozu a navigace letadla.

2. Při vstupu na území jedné strany, pobytu na něm či jeho opouštění cestujících, posádka nebo náklad letadla druhé strany splní, nebo musí být jejich jménem splněny, právní a správní předpisy, které platí na tomto území a týkají se vstupu cestujících, posádky nebo nákladu letadla této strany na území či odletu z něj (včetně předpisů, které se vztahují na vstup, odbavení, přistěhovalectví, pasy, clo a karanténu, nebo v případě pošty včetně poštovních předpisů).

Článek 7

Hospodářská soutěž

Nejsou-li v této dohodě obsažena konkrétnější pravidla, použijí se pro oblast působnosti této dohody ustanovení kapitoly II („Hospodářská soutěž a jiná hospodářská ustanovení“) hlavy IV dohody o přidružení.

Článek 8

Subvence

1. Strany uznávají, že veřejné subvence leteckým dopravcům narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují některé podniky v poskytování služeb letecké dopravy, že ohrožují základní cíle dohody a že nejsou slučitelné se zásadou otevřeného leteckého prostoru.

2. Je-li považováno za nezbytné poskytnout veřejné subvence leteckému dopravci či leteckým dopravcům, kteří působí v rámci této dohody, s cílem dosáhnout legitimního cíle, jsou takové subvence úměrné cíli, transparentní a navrženy tak, aby v proveditelném rozsahu minimalizovaly nepříznivý dopad na letecké dopravce druhé strany. Strana poskytující takovou subvenci neprodleně uvědomí druhou stranu o svém záměru poskytnout subvenci a o jejím souladu s kritérii stanovenými v této dohodě.

3. Domnívá-li se jedna strana, že subvence poskytnutá druhou stranou nebo případně veřejným či vládním subjektem země jiné, než jsou strany, není v souladu s kritérii stanovenými v odstavci 2, může požádat o zasedání smíšeného výboru podle článku 22 s cílem záležitost projednat a reagovat příslušným způsobem na obavy, které jsou považovány za oprávněné.

4. Nelze-li spor vyřešit prostřednictvím smíšeného výboru, ponechají si strany možnost uplatnit svá vlastní opatření proti subvencím.

5. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčeny právní ani správní předpisy stran, které se vztahují na zásadní závazky v oblasti leteckých služeb a veřejných služeb na území stran.

Článek 9

Obchodní příležitosti

1. Letečtí dopravci každé strany mají právo zřídit kanceláře na území druhé strany za účelem podpory a prodeje letecké dopravy a souvisejících činností.

2. V souladu s právními a správními předpisy druhé strany, které se vztahují na vstup, pobyt a zaměstnání, jsou letečtí dopravci každé strany oprávněni přivést a udržovat na území druhé strany řídicí, prodejní, technický, provozní a jiný odborný personál potřebný pro podporu poskytování letecké dopravy.

3. a) Aniž je dotčeno písmeno b), má každý letecký dopravce s ohledem na pozemní odbavování na území druhé strany:

i) právo na vykonávání svého vlastního pozemního odbavování („odbavování vlastními silami“) nebo podle vlastní volby

ii) právo vybrat mezi konkurenčními dodavateli, kteří poskytují úplné či částečné služby pozemního odbavování, je-li těmto dodavatelům povolen přístup na trh na základě právních a správních předpisů každé strany a jsou-li tito dodavatelé přítomni na trhu.

b) U následujících kategorií služeb pozemního odbavování, tj. odbavování zavazadel, manipulace na rampě, manipulace s pohonnými hmotami a oleji, odbavování nákladu a pošty, pokud jde o fyzickou manipulaci s nákladem a poštou mezi letištním terminálem a letadlem, se na práva pod písmenem a) v bodech i) a ii) vztahují pouze zvláštní omezení podle právních a správních předpisů použitelných na území druhé strany. Pokud tato omezení neumožňují pozemní odbavování vlastními silami a neexistuje-li účinná hospodářská soutěž mezi dodavateli, kteří poskytují služby pozemního odbavování, jsou všechny tyto služby rovnoprávně a přiměřeně k dispozici všem leteckým dopravcům; ceny za takové služby nepřekračují jejich celkové náklady, včetně přiměřené návratnosti aktiv po odpisu.

4. Jakýkoliv letecký dopravce každé strany může provádět prodej letecké dopravy na území druhé strany přímo nebo dle svého uvážení prostřednictvím obchodních zástupců nebo jiných zprostředkovatelů jmenovaných leteckým dopravcem. Každý letecký dopravce má právo prodávat tuto dopravu a každý má právo zakoupit tuto dopravu vměně uvedeného území nebo ve volně směnitelných měnách.

5. Každý letecký dopravce má právo na požádání přepočítat a převést místní příjmy z území druhé strany na své domovské území a, s výjimkou případů, které nejsou v souladu se všeobecně uplatňovanými právními a správními předpisy, do země či zemí podle svého výběru. Přepočítání a převod se povolují neprodleně bez omezení či zdanění, která se na ně vztahují, ve směnném kursu platném pro běžné transakce a převody v den, kdy dopravce podá první žádost o převod.

6. Leteckým dopravcům každé strany se povoluje hradit místní náklady, včetně zakoupení paliva, na území druhé strany v místní měně. Letečtí dopravci každé strany mohou dle svého uvážení hradit tyto náklady na území druhé strany ve volně směnitelných měnách podle místního měnového předpisu.

7. Při provozování či nabízení služeb podle dohody může kterýkoliv letecký dopravce strany uzavřít dohody o obchodní spolupráci, jako jsou dohody o vyblokování prostoru nebo ujednání o společném označování linek, s

a) kterýmkoliv leteckým dopravcem či leteckými dopravci stran,

a

b) kterýmkoliv leteckým dopravcem či leteckými dopravci třetí země,

a

c) kterýmkoliv dopravcem v oblasti povrchové, pozemní či námořní dopravy;

za předpokladu, že i) všechny zúčastněné strany těchto ujednání mají příslušné oprávnění a ii) ujednání splňují požadavky, které se týkají bezpečnosti a hospodářské soutěže a běžně se vztahují na tato ujednání. Pokud jde o prodej osobní dopravy zahrnující společné označování linek, kupující je na místě prodeje nebo v každém případě před nástupem do letadla informován o tom, kteří poskytovatelé dopravy budou provozovat každý úsek služby.

8. a) V souvislosti s přepravou cestujících se na poskytovatele povrchové dopravy nevztahují právní ani správní předpisy o letecké dopravě, i když je tato povrchová doprava nabízena leteckým dopravcem pod jeho vlastním jménem. Je na uvážení poskytovatelů povrchové dopravy, zda se rozhodnou uzavřít dohody o spolupráci. Při rozhodování konkrétní záležitosti mohou poskytovatelé pozemní dopravy zvážit mimo jiné zájmy spotřebitelů, technická a hospodářská omezení a omezení týkající se prostoru a kapacity.
- b) Kromě toho a bez ohledu na jakékoliv jiné ustanovení této dohody mohou letečtí dopravci a nepřímí poskytovatelé nákladní dopravy stran bez omezení použít ve spojení s mezinárodní leteckou dopravou jakoukoli povrchovou nákladní dopravu do všech míst na území Maroka a Společenství nebo z nich nebo ve třetích zemích, včetně dopravy na všechna letiště s celnicí nebo z nich, a rovněž případně podle platných právních a správních předpisů, právo či práva přepravovat náklad pod celním dohledem. Pro takový náklad, bez ohledu na to, zda je přepravován povrchovou či leteckou dopravou, je zajištěn přístup k letištnímu celnímu odbavení a celnímu. Letečtí dopravci se mohou rozhodnout, zda budou provozovat svou vlastní povrchovou dopravu, nebo zda ji zabezpečí prostřednictvím ujednání s jinými povrchovými dopravci, včetně povrchových dopravců provozovaných jinými leteckými dopravci a nepřímých poskytovatelů nákladní letecké dopravy. Takové intermodální služby nákladní dopravy mohou být nabízeny za jednu celkovou cenu kombinované letecké a povrchové dopravy za předpokladu, že zasilatelé nejsou klamáni ohledně skutečností týkajících se takové dopravy.
2. Rovněž jsou na základě vzájemnosti osvobozeny od daní, dávek, cel či různých poplatků uvedených v odstavci 1 tohoto článku, s výjimkou poplatků, které vycházejí z nákladů na poskytované služby:
- a) palubní zásoby přivezené na území strany nebo dodané na jejím území a naložené na palubu v přiměřeném množství pro použití v letadle provozovaném v mezinárodní letecké dopravě leteckým dopravcem druhé strany na jeho letu z území, i když jsou tyto zásoby určeny k použití během části letu vykonané nad územím strany, na kterém byly naloženy na palubu;
- b) pozemní vybavení a náhradní díly (včetně motorů) přivezené na území strany za účelem servisu, údržby nebo opravy letadla provozovaného v mezinárodní letecké dopravě leteckým dopravcem druhé strany;
- c) maziva a spotřebitelný technický materiál přivezené na území strany nebo opatřené na jejím území pro použití v letadle provozovaném v mezinárodní letecké dopravě leteckým dopravcem druhé strany, i když jsou tyto zásoby určeny k použití během části letu vykonané nad územím strany, na kterém byly naloženy na palubu,

a

Článek 10

Cla a celní poplatky

1. Po příletu na území jedné strany jsou letadla provozovaná v mezinárodní letecké dopravě leteckými dopravci druhé strany, jejich běžné vybavení, palivo, maziva, spotřební provozní materiál, pozemní vybavení, náhradní díly (včetně motorů), palubní zásoby (obsahující potraviny, nápoje, alkoholické nápoje, tabák a jiné výrobky určené pro prodej nebo k použití cestujícími v omezeném množství po dobu letu, avšak nikoli omezené na tyto věci) a jiné položky určené či používané výhradně pro provoz či údržbu letadla v mezinárodní letecké dopravě, na základě vzájemnosti osvobozena od všech dovozních omezení, daní z majetku, kapitálových poplatků, cla, spotřebních daní a podobných poplatků, které a) ukládají vnitrostátní či místní orgány nebo Společenství a b) které nevycházejí z nákladů na poskytované služby, za předpokladu, že takové vybavení a zásoby zůstávají na palubě letadla.
- d) tiskoviny podle celních právních předpisů každé strany přivezené na území strany nebo opatřené na jejím území a naložené na palubu pro použití v letadle provozovaném v mezinárodní letecké dopravě leteckým dopravcem druhé strany na svém letu z území, i když jsou tyto zásoby určeny k použití během části letu vykonané nad územím strany, na kterém byly naloženy na palubu;
- e) bezpečnostní a ochranná zařízení pro použití na letištích nebo terminálech nákladní letecké dopravy.
3. Tato dohoda neosvobozuje od daní, dávek, cel či poplatků podobných těm, které jsou uvedeny v odstavci 1 palivo dodané stranou leteckým dopravcům na jejím území. Při vstupu na území jedné strany, pobytu na něm či jeho opouštění dodrží letečtí dopravci druhé strany její právní a správní předpisy, které se vztahují na prodej, dodávání a použití leteckých paliv.

4. U vybavení a zásob uvedených v odstavci 1 a 2 tohoto článku je možno vyžadovat, aby byly pod dozorem nebo kontrolou příslušných orgánů.

Článek 13

Statistika

5. Osvobození stanovená tímto článkem se rovněž uplatňují v případech, kdy letečtí dopravci jedné strany uzavřeli s jiným leteckým dopravcem, který obdobně využívá tato osvobození udělená druhou stranou, smlouvu týkající se zapůjčení nebo převodu položek uvedených v odstavci 1 a 2 na území druhé strany.

6. Žádné ustanovení této dohody nebrání žádné straně uložit daně, dávky, cla či poplatky za zboží prodávané za účelem jiným, než je spotřeba cestujícími na palubě na úseku letecké služby mezi dvěma místy na jejím území, na kterých je povolen nástup a výstup.

Článek 11

Poplatky za užívání

1. Strana neuloží leteckým dopravcům druhé strany ani nepovolí, aby jim byly uloženy, poplatky za užívání vyšší než ty, které uložila svým vlastním leteckým dopravcům provozujícím podobné mezinárodní letecké služby.

2. Zvýšené nebo nové poplatky by měly být zavedeny pouze po odpovídající konzultaci mezi příslušnými orgány zodpovědnými za poplatky a leteckými dopravci každé strany. Uživatelé by měli být včas uvědoměni o všech návrzích na změny poplatků za užívání, aby měli možnost vyjádřit své názory před provedením změn. Strany rovněž dle potřeby podpoří výměnu takových informací, které mohou být nezbytné pro přesné zhodnocení přiměřenosti, oprávněnosti a rozvržení poplatků v souladu se zásadami tohoto článku.

Článek 12

Tvorba cen

Ceny za letecké dopravní služby provozované v souladu s touto dohodou se stanoví svobodně a nepodléhají schvalování, ale lze vyžadovat, aby byly předloženy pouze pro informační účely. Ceny účtované za dopravu výhradně uvnitř Společenství podléhají právu Společenství.

Příslušné orgány každé strany dodají příslušným orgánům druhé strany na jejich žádost informace a statistiky týkající se dopravy vykonané leteckými dopravci oprávněnými jednou stranou vykonávat dohodnuté služby směřující na území druhé strany nebo z jejího území, stejným způsobem, jakým oprávnění letečtí dopravci vypracovali a předložili informace a statistiky svým vnitrostátním příslušným orgánům. Všechny dodatečné statistické údaje týkající se dopravy, které příslušné orgány jedné strany mohou vyžadovat od orgánů druhé strany, jsou předmětem jednání ve smíšeném výboru na žádost kterékoliv strany.

HLAVA II

SPOLUPRÁCE V OBLASTI PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Článek 14

Bezpečnost letectví

1. Strany postupují v souladu s ustanoveními právních předpisů Společenství týkajících se bezpečnosti letectví uvedených v příloze VI. A podle níže stanovených podmínek.

2. Strany zajistí, aby letadlo registrované u jedné strany, u něhož existuje podezření, že nesplňuje bezpečnostní normy mezinárodního letectví stanovené úmluvou, a které přistává na letištích otevřených mezinárodní letecké dopravě na území druhé strany, bylo podrobeno inspekcím na ploše provedeným příslušnými orgány druhé strany, na palubě letadla a zvenku za účelem prověření platnosti dokladů letadla a jeho posádky a navenek patrného stavu letadla a jeho vybavení.

3. Každá strana může kdykoliv požádat o konzultace týkající se bezpečnostních norem zavedených druhou stranou.

4. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat jako omezení pravomoci příslušných orgánů strany přijmout všechna vhodná a okamžitá opatření, kdykoliv zjistí, že letadlo, výrobek nebo úkon:

- a) nesplňují minimální požadavky stanovené úmluvou, případně právními předpisy uvedenými v části A přílohy VI,
- b) mohou – na základě inspekce uvedené v odstavci 2 – vyvolat vážné obavy, že letadlo nebo jeho provoz neodpovídá minimálním požadavkům stanoveným úmluvou, případně právními předpisy uvedenými v části A přílohy VI,
- nebo
- c) mohou vyvolat vážné obavy, že minimální požadavky stanovené úmluvou, případně právními předpisy uvedenými v části A přílohy VI, nejsou účinně dodržovány a uplatňovány.

5. Podniknou-li příslušné orgány jedné strany kroky podle odstavce 4, neprodleně uvědomí příslušné orgány druhé strany o těchto krocích a uvedou důvody, které je k těmto krokům vedly.

6. Probíhají-li opatření přijatá v důsledku uplatňování odstavce 4 i nadále, ačkoliv důvod pro jejich provádění pominul, může kterákoliv strana předložit záležitost smíšenému výboru.

Článek 15

Ochrana letectví

1. Jelikož je zajištění bezpečnosti civilního letadla, jeho cestujících a posádky základním předpokladem provozu mezinárodních leteckých služeb, strany znovu zdůrazňují své vzájemné závazky při ochraně civilního letectví před protiprávními činy (a obzvláště své závazky podle Chicagské úmluvy, Úmluvy o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla, podepsané v Tokiu dne 14. září 1963, Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel, podepsané v Haagu dne 16. prosince 1970, Úmluvy o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, podepsané v Montrealu dne 23. září 1971, Protokolu o potlačení protiprávních činů násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví, podepsanému v Montrealu 24. února 1988 a Úmluvy o znacení plastických výbušnin za účelem jejich detekce, podepsané v Montrealu dne 1. března 1991, pokud jsou obě smluvní strany stranami těchto úmluv, jakož i všech dalších úmluv a protokolů vztahujících se na bezpečnost civilního letectví, jejichž stranami jsou obě strany).

2. Strany si na požádání vzájemně poskytnou veškerou nezbytnou pomoc s cílem zabránit protiprávnímu zmocnění se civilního letadla a jiným protiprávním činům namířeným proti bezpečnosti letadla, jeho cestujících a posádky, letišť a leteckých navigačních zařízení a zabránit jakékoliv jiné hrozbě ohrožující ochranu civilního letectví.

3. Strany ve svých vzájemných vztazích jednají v souladu s normami pro ochranu letectví a doporučenými postupy stanovenými Mezinárodní organizací pro civilní letectví (ICAO) a uvedenými jako přílohy Chicagské úmluvy, pokud tyto postupy uplatňují, v rozsahu, v jakém se taková ochranná opatření na strany vztahují. Obě strany vyžadují, aby provozovatelé letadla zapsaného v jejich rejstříku, provozovatelé, jejichž hlavní místo jejich obchodní činnosti nebo trvalý pobyt je na území stran, a provozovatelé letišť na území stran jednali v souladu s těmito opatřeními určenými pro ochranu letectví.

4. Všechny strany zajistí, aby na jejich území byla přijata účinná opatření na ochranu letadla, detekční kontrolu cestujících a jejich příručních zavazadel a provádění náležitých kontrol posádky, nákladu (včetně zapsaných zavazadel) a palubních zásob před nástupem do letadla nebo naložením letadla a během těchto úkonů a aby tato opatření byla v případě zvýšení hrozby upravena. Všechny strany souhlasí s tím, že se od jejich leteckých dopravců může vyžadovat, aby dodržovali ustanovení pro ochranu letectví uvedená v odstavci 3 a vyžadovaná druhou stranou pro vstup na její území, jeho opouštění či pobyt na něm. Všechny strany rovněž vyjdou vstříc žádosti druhé strany o přiměřená zvláštní bezpečnostní opatření v případě konkrétní hrozby.

5. Dojde-li k protiprávnímu zmocnění se civilního letadla nebo jiným protiprávním činům namířeným proti bezpečnosti letadla, jeho cestujících a posádky, letišť či leteckých navigačních zařízení nebo vyvstane-li hrozba takové události, pomáhají si strany vzájemně prostřednictvím usnadnění komunikace a jiných odpovídajících opatření, jejichž cílem je rychle a bezpečně tuto událost nebo hrozbu, že k události dojde, ukončit.

6. Má-li strana dostatečné důvody domnívat se, že druhá strana se odchýlila od ustanovení pro ochranu letectví uvedených v tomto článku, může tato strana zažádat o okamžité konzultace s druhou stranou.

7. Aniž je dotčen článek 4 (Zrušení oprávnění) této dohody, nedosažení uspokojivé dohody do patnácti (15) dnů od data této žádosti bude důvodem pro odepření, zrušení, omezení nebo stanovení podmínek provozních nebo technických povolení leteckých dopravců obou stran.

8. V případě okamžité a mimořádné hrozby může strana podniknout prozatímní kroky před vypršením patnácti (15) dnů.

9. Jakékoliv kroky podniknuté v souladu s odstavcem 7 se ukončí poté, co druhá strana splní ustanovení tohoto článku.

Článek 16

Řízení letového provozu

1. Strany postupují v souladu s ustanoveními právních předpisů uvedených v části B přílohy VI podle níže stanovených podmínek.

2. Strany se zavazují k nejvyššímu stupni spolupráce v oblasti řízení letového provozu s cílem rozšířit jednotné evropské nebe na Maroko, a to za účelem zlepšení stávajících bezpečnostních norem a celkové účinnosti všeobecných evropských norem týkajících se letecké dopravy a co nejlepšího využití kapacit a omezení zpoždění na minimum.

3. S cílem usnadnit uplatňování právních předpisů v oblasti jednotného evropského nebe na svých územích:

a) přijme Maroko nezbytná opatření pro přizpůsobení svých institucionálních struktur v oblasti řízení letového provozu jednotnému evropskému nebi, zejména prostřednictvím zřízení příslušných vnitrostátních kontrolních orgánů, které jsou přinejmenším funkčně nezávislé na poskytovatelích letových navigačních služeb,

a

b) Společenství zapojí Maroko do příslušných provozních iniciativ v oblasti služeb letecké navigace, vzdušného prostoru a interoperability, které vychází z jednotného evropského nebe, zejména prostřednictvím brzkého zapojení Maroka při vytváření funkčních bloků vzdušného prostoru nebo prostřednictvím odpovídající koordinace v projektu SESAR.

Článek 17

Životní prostředí

1. Strany postupují v souladu s právními předpisy Společenství týkajícími se letecké dopravy uvedenými v části C přílohy VI.

2. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat jako omezení pravomoci příslušných orgánů strany přijmout všechna odpovídající opatření k prevenci či jinému řešení dopadů na životní prostředí způsobených mezinárodní leteckou dopravou provozovanou podle dohody, pokud jsou taková opatření prováděna bez ohledu na státní příslušnost.

Článek 18

Ochrana spotřebitele

Strany postupují v souladu s právními předpisy Společenství týkajícími se letecké dopravy uvedenými v části D přílohy VI.

Článek 19

Počítačové rezervační systémy

Strany postupují v souladu s právními předpisy Společenství týkajícími se letecké dopravy uvedenými v části E přílohy VI.

Článek 20

Sociální hlediska

Strany postupují v souladu s právními předpisy Společenství týkajícími se letecké dopravy uvedenými v části F přílohy VI.

HLAVA III

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

Článek 21

Výklad a provádění

1. Strany přijmou všechna odpovídající opatření, obecná či konkrétní, s cílem zajistit plnění závazků vyplývajících z této dohody a zdrží se jakýchkoliv opatření, která by ohrozila dosažení cílů této dohody.

2. Každá strana odpovídá na svém vlastním území za řádné provádění této dohody, a zejména nařízení a směrnic týkajících se letecké dopravy uvedených v příloze VI.

3. Každá strana poskytne druhé straně všechny nezbytné informace a veškerou potřebnou pomoc v případě šetření případných protiprávních jednání, které druhá strana vede v rámci svých příslušných pravomocí podle této dohody.

4. Kdykoliv strany jednají v rámci pravomocí udělených touto dohodou v záležitostech, jež jsou v zájmu druhé strany a jež se týkají úřadů nebo podniků druhé strany, jsou plně informovány příslušné orgány druhé strany a je jim dána příležitost vyjádřit se před přijetím konečného rozhodnutí.

Článek 22

Směšený výbor

1. Zřizuje se výbor složený ze zástupců stran (dále jen smíšený výbor), který zodpovídá za správu této dohody a zajistí její řádné provádění. Za tímto účelem předkládá doporučení a přijímá rozhodnutí v případech stanovených touto dohodou.

2. Rozhodnutí smíšeného výboru se přijímají společně a jsou pro strany závazná. Strany je uvedou v platnost v souladu se svými vlastními pravidly.

3. Smíšený výbor se schází dle potřeby a alespoň jednou za rok. Každá strana může požádat o svolání schůze.

4. Strana může rovněž požádat o schůzi smíšeného výboru za účelem vyřešení záležitosti týkající se výkladu nebo uplatňování této dohody. Schůze je zahájena k nejbližšímu možnému datu, ale nejpozději do dvou měsíců od data obdržení žádosti, není-li dohodnuto jinak.

5. Strany si za účelem řádného provádění této dohody vyměňují informace a na žádost kterékoliv strany vedou jednání ve smíšeném výboru.

6. Smíšený výbor přijme na základě rozhodnutí svůj jednací řád.

7. Není-li podle názoru jedné ze stran rozhodnutí smíšeného výboru druhou stranou řádně prováděno, může první strana požádat, aby záležitost projednal smíšený výbor. Pokud smíšený výbor není schopen záležitost vyřešit do dvou měsíců ode dne, kdy mu byla záležitost postoupena, může strana, která podala žádost, přijmout dočasná ochranná opatření podle článku 24.

8. V rozhodnutích smíšeného výboru se uvede datum jejich provedení u jednotlivých stran a všechny další informace, které se mohou týkat hospodářských subjektů.

9. Aniž je dotčen odstavec 2, mohou strany, pokud smíšený výbor neučiní rozhodnutí v postoupené záležitosti do šesti měsíců od data, kdy mu byla postoupena, přijmout příslušná dočasná ochranná opatření podle článku 24.

10. Smíšený výbor přezkoumá otázky týkající se dvoustranných investic s většinovou účastí nebo změny faktické kontroly leteckých dopravců stran.

11. Smíšený výbor rovněž rozvíjí spolupráci prostřednictvím:

a) podpory odborné výměny informací o iniciativách a vývoji v oblasti nových právních či regulačních předpisů, včetně oblasti ochrany, bezpečnosti, životního prostředí, letecké infrastruktury (včetně volných letištních časů) a ochrany spotřebitele;

b) pravidelného přezkoumávání sociálních důsledků dohody při jejím provádění, zejména v oblasti zaměstnanosti, a nacházením vhodných reakcí na obavy, jež se ukázaly být oprávněné;

a

c) zvažování možných oblastí pro další rozvoj dohody, včetně doporučení změn dohody.

Článek 23

Řešení sporů a rozhodčí řízení

1. Každá strana může smíšenému výboru předložit jakýkoliv spor týkající se provádění nebo výkladu této dohody, který nebyl vyřešen v souladu s článkem 22. Pro účely tohoto článku vykonává funkci smíšeného výboru Rada přidružení zřízená v rámci dohody o přidružení.

2. Smíšený výbor může spor vyřešit formou rozhodnutí.

Článek 24

Bezpečnostní opatření

3. Strany přijmou nezbytná opatření za účelem provedení rozhodnutí uvedeného v odstavci 2.

1. Strany přijmou všechna obecná nebo konkrétní opatření potřebná pro plnění závazků vyplývajících z této dohody. Dohlednou na to, aby bylo dosaženo cílů stanovených touto dohodou.

4. Není-li možné vyřešit spor v souladu s odstavcem 2, je spor na žádost kterékoliv strany předložen rozhodčímu soudu složenému ze tří rozhodců v souladu s níže uvedeným postupem:

2. Domnívá-li se jedna ze stran, že druhá strana neplní závazky vyplývající z této dohody, může přijmout odpovídající opatření. Bezpečnostní opatření se, pokud jde o rozsah a trvání, omezí na míru nezbytně nutnou pro nápravu situace či udržení vyváženosti této dohody. Přednostně je třeba vybrat taková opatření, která nejméně naruší fungování této dohody.

a) každá strana jmenuje rozhodce do šedesáti (60) dnů od data, kdy rozhodčí soud obdrží oznámení žádosti o rozhodčí řízení zaslané druhou stranou diplomatickou cestou; třetí rozhodce by měl být jmenován dvěma ostatními rozhodci během dalších šedesáti (60) dnů. Nejmenovala-li jedna ze stran rozhodce v dohodnutém období nebo není-li třetí rozhodce jmenován v dohodnutém období, může každá strana požádat předsedu Rady Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), aby dle potřeby jmenoval jednoho či více rozhodců;

3. Strana, která hodlá přijmout bezpečnostní opatření, uvědomí prostřednictvím smíšeného výboru ostatní strany a poskytne veškeré příslušné informace.

b) třetí rozhodce jmenovaný podle výše uvedeného písmene a) by měl být státním příslušníkem třetího státu a vykonávat funkci předsedy rozhodčího soudu;

4. Strany okamžitě zahájí konzultace ve smíšeném výboru s cílem nalézt vzájemně přijatelné řešení.

c) rozhodčí soud schválí svůj jednací řád,

5. Aniž je dotčen čl. 3 písm. d), čl. 4 písm. d) a články 14 a 15, dotčená strana nesmí přijmout bezpečnostní opatření dříve než po uplynutí jednoho měsíce od data oznámení podle odstavce 3, s výjimkou případů, kdy konzultace podle odstavce 4 byla ukončena před uplynutím stanovené lhůty.

a

6. Dotčená strana smíšenému výboru neprodleně oznámí přijatá opatření a poskytne veškeré příslušné informace.

d) s výhradou konečného rozhodnutí rozhodčího soudu se obě strany dělí rovnoměrně o počáteční náklady rozhodčího řízení.

7. Všechna opatření přijatá v souladu s tímto článkem se pozastaví, jakmile vinná strana splní ustanovení této dohody.

Článek 25

Zeměpisná působnost dohody

5. Všechna prozatímní rozhodnutí či závěrečná rozhodnutí rozhodčího soudu jsou pro strany závazná.

6. Pokud jedna ze stran do třiceti (30) dnů od oznámení rozhodnutí nejedná v souladu s uvedeným rozhodnutím rozhodčího soudu přijatým podle tohoto článku, může druhá strana po dobu trvání tohoto nesouladu vinné straně omezit, pozastavit nebo zrušit práva či výsady, které udělila v rámci této dohody.

Ačkoliv strany uznávají dvoustranný charakter této dohody, jsou si vědomy, že dohoda spadá do oblasti působnosti evropsko-středomořského partnerství uvedeného v barcelonském prohlášení ze dne 28. listopadu 1995. Strany se zavazují vést neustálý dialog s cílem zabezpečit soudržnost této dohody s barcelonským procesem a zejména, s ohledem na možnost vzájemného dohodnutí změn, zohlednit podobné dohody o letecké dopravě.

Článek 26

Vztah k jiným dohodám

1. Ustanovení této dohody nahrazují příslušná ustanovení stávajících dvoustranných dohod mezi Marokem a členskými státy ES. Stávající provozní práva, která vycházejí z uvedených dvoustranných dohod a na které se nevztahuje tato dohoda, mohou však být i nadále vykonávána za předpokladu, že nedochází k diskriminaci členských států ES a jejich státních příslušníků.

2. Pokud se strany stanou stranami vícestranné dohody nebo schválí rozhodnutí přijaté Mezinárodní organizací pro civilní letectví (ICAO) či jinou mezinárodní organizací, které se zabývá otázkami, na něž se vztahuje tato dohoda, jednají v rámci smíšeného výboru s cílem rozhodnout, zda by tato dohoda měla být upravena v zájmu zohlednění tohoto vývoje.

3. Touto dohodou není dotčeno žádné rozhodnutí obou stran provádět případná budoucí doporučení učiněná Mezinárodní organizací pro civilní letectví (ICAO). Strany neuvádějí tuto dohodu ani žádnou její část jako argument proti projednávání alternativních politik v Mezinárodní organizaci pro civilní letectví (ICAO) v jakémkoliv otázce, na niž se vztahuje tato dohoda.

Článek 27

Změny

1. Přeje-li si jedna ze stran změnit ustanovení této dohody, uvědomí smíšený výbor. Dohodnutá změna této dohody vstoupí v platnost po dokončení příslušných vnitřních postupů.

2. Smíšený výbor může na návrh jedné ze stran a v souladu s tímto článkem rozhodnout o změně příloh k této dohodě.

3. S výhradou dodržení zásady nediskriminace a ustanovení této dohody není touto dohodou dotčeno právo každé strany jednostranně přijímat nové právní předpisy nebo upravovat své stávající právní předpisy v oblasti letecké dopravy nebo související oblasti, uvedené v příloze VI, s ohledem na zásadu nediskriminace a v souladu s ustanoveními této dohody.

4. Jakmile jedna ze stran vypracuje nové právní předpisy, informuje druhou stranu a vede s ní důkladné konzultace. Na žádost jedné ze stran lze ve smíšeném výboru provést předběžnou výměnu názorů.

5. Jakmile strana přijme nové právní předpisy nebo změnu svých právních předpisů v oblasti letecké dopravy nebo související oblasti uvedených v příloze VI, informuje druhou stranu nejpozději do třiceti dnů po jejich přijetí. Na žádost kterékoliv strany uspořádá smíšený výbor do šedesáti dnů po podání žádosti výměnu názorů o dopadech těchto nových právních předpisů či změn na řádné fungování této dohody.

6. Smíšený výbor:

a) přijme rozhodnutí, kterým se mění příloha 6 této dohody za účelem začlenění, v případě nutnosti na základě vzájemnosti, příslušných nových právních předpisů či změn do dohody;

b) přijme takové rozhodnutí, aby byly příslušné nové právní předpisy či změny považovány za jsoucí v souladu s touto dohodou;

nebo

c) rozhodne o dalších opatřeních, která mají být přijata v přiměřené lhůtě, s cílem zabezpečit řádné fungování této dohody.

Článek 28

Vypovězení dohody

1. Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou.

2. Každá strana může diplomatickou cestou kdykoliv písemně druhé straně oznámit své rozhodnutí vypovědět tuto dohodu. Toto oznámení se současně zasílá i Mezinárodní organizaci pro civilní letectví (ICAO). Platnost této dohody končí dvanáct měsíců po dni přijetí oznámení druhou stranou, s výjimkou případů, kdy je oznámení o vypovězení staženo před uplynutím uvedeného období.

3. Platnost této dohody se ukončuje nebo pozastavuje, je-li ukončena nebo pozastavena platnost dohody o přidružení.

Článek 29**Registrace u Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) a na sekretariátu OSN**

Tato dohoda a všechny její změny se registrují u Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) a na sekretariátu OSN.

Článek 30**Vstup v platnost a prozatímní uplatňování**

1. Tato dohoda se použije prozatímně ode dne podpisu v souladu s vnitrostátními právními předpisy stran.

2. Tato dohoda vstoupí v platnost jeden měsíc po dni poslední nóty v rámci výměny diplomatických nót mezi stranami, jíž se potvrzuje, že byly ukončeny všechny potřebné postupy pro vstup této dohody v platnost. Pro účely této výměny zašle Marocké království svou diplomatickou nótu určenou Evropskému společenství a jeho členským státům Generálnímu sekretariátu Rady Evropské unie a Generální sekretariát Rady Evropské unie zašle Marockému království diplomatickou nótu Evropského společenství a jeho členských států. Diplomatická nóta Evropského společenství a jeho členských států obsahují sdělení každého členského státu, jímž se potvrzuje, že byly ukončeny všechny nezbytné postupy pro vstup této dohody v platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zástupci, řádně k tomu zmocnění, k této dohodě své podpisy.

V Bruselu dne dvanáctého prosince dva tisíce šest ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a arabském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

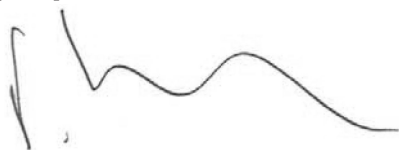
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

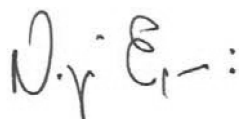
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

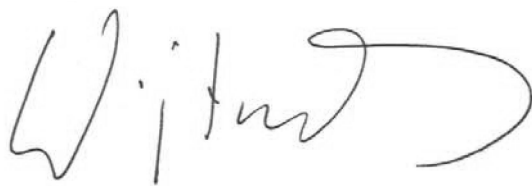
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

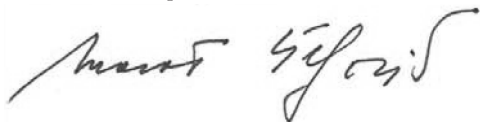
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Miroslav Štefko'.

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Eero Castrén'.

För Konungariket Sverige

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Berndt Petersen'.

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Peter Hain'.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Por el Reino de Marruecos
Za Marocké království
For Kongeriget Marokko
Für das Königreich Marokko
Maroko Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο του Μαρόκου
For the Kingdom of Morocco
Pour le Royaume du Maroc
Per il Regno del Marocco
Marokas Karalistes vārdā
Maroko Karalystės vardu
A Marokkói Királyság részéről
Għar-Renju tal-Marokk
Voor het Koninkrijk Marokko
W imieniu Królestwa Marokańskiego
Pelo Reino de Marrocos
Za Marocké kráľovstvo
Za Kraljevino Maroko
Marokon kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

PŘÍLOHA I

DOHODNUTÉ SLUŽBY A URČENÉ TRASY

1. Tato příloha podléhá přechodným ustanovením obsaženým v příloze IV této dohody.
2. Každá strana udělí leteckým dopravcům druhé strany práva provozovat letecké služby na těchto trasách:
 - a) pro letecké dopravce Společenství:

místa ve Společenství – jedno či více míst v Maroku – místa za jeho územím,
 - b) pro letecké dopravce Maroka:

místa v Maroku – jedno či více míst ve Společenství,
3. Letečtí dopravci Maroka jsou oprávněni vykonávat provozní práva uvedená v článku 2 této dohody mezi více než jedním místem nacházejícím se na území Společenství za předpokladu, že tyto služby začínají či končí na území Maroka.

Letečtí dopravci Společenství jsou oprávněni vykonávat provozní práva uvedená v článku 2 této dohody mezi Marokem a místy za jeho územím za předpokladu, že tyto služby začínají či končí na území Společenství a že se ve vztahu ke službám osobní dopravy tato místa nacházejí v zemích evropské politiky sousedství.

Letečtí dopravci Společenství jsou oprávněni u služeb do Maroka a z něj obsluhovat více než jedno místo v rámci stejné služby a vykonávat právo přerušení cesty mezi těmito místy.

Země evropské politiky sousedství jsou: Alžírsko, Arménie, Palestinská samospráva, Ázerbájdžán, Bělorusko, Egypt, Gruzie, Izrael, Jordánsko, Libanon, Libye, Moldavsko, Maroko, Sýrie, Tunisko a Ukrajina. Místa nacházející se v zemích politiky sousedství lze rovněž využít jako mezilehlá místa.
4. Určené trasy mohou být využívány v obou směrech. Každé místo určených tras, mezilehlé i za ním, lze u některých či všech služeb dle uvážení každého podniku letecké dopravy vynechat za předpokladu, že služba začíná či končí na území Maroka v případě leteckých dopravců Maroka nebo na území členského státu ES v případě leteckých dopravců Společenství.
5. Každá strana umožní každému leteckému dopravci určit frekvenci a nabízenou kapacitu mezinárodní letecké dopravy na základě zvážení obchodní situace na trhu. V souladu s tímto právem neomezí žádná strana jednostranně objem dopravy, frekvenci či pravidelnost služeb nebo typ či typy letadel provozované leteckými dopravci druhé strany, s výjimkou celních, technických, provozních či ekologických důvodů nebo důvodů týkajících se ochrany zdraví.
6. Kterýkoliv letecký dopravce může vykonávat mezinárodní leteckou dopravu bez jakýchkoliv omezení týkajících se změny provozovaného typu letadla ve všech místech určených tras.
7. Nájem letadla s posádkou marockým leteckým dopravcem, přičemž letadlo patří leteckému dopravci třetí země, nebo leteckým dopravcem Společenství, přičemž letadlo patří leteckému dopravci třetí země, která není uvedena v příloze V, za účelem užívání práv předpokládaných touto dohodou, musí zůstat výjimkou či sloužit k uspokojení dočasných potřeb. Nájem letadla s posádkou se nejdříve předloží k souhlasu orgánu, který vydal oprávnění uvedenému pronajímajícímu leteckému dopravci, a příslušnému orgánu druhé strany.

PŘÍLOHA II

DVOUSTRANNÉ DOHODY MEZI MAROKEM A ČLENSKÝMI STÁTY ES

Tato dohoda nahrazuje v souladu s čl. 26 příslušná ustanovení následujících dvoustranných dohod o letecké dopravě mezi Marokem a členskými státy ES:

- Dohoda mezi vládou Belgického království a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, uzavřená v Rabatu dne 20. ledna 1958;

doplněná výměnou nót ze dne 20. ledna 1958;

naposledy pozměněná memorandem o porozumění, uzavřeným v Rabatu dne 11. června 2002;

- Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Marokem o letecké dopravě, uzavřená v Rabatu dne 8. května 1961, k níž Česká republika vydala prohlášení o nástupnictví;

- Dohoda mezi vládou Dánského království a vládou Marockého království o leteckých službách, uzavřená v Rabatu dne 14. listopadu 1977;

doplněná výměnou nót ze dne 14. listopadu 1977;

- Dohoda mezi Spolkovou republikou Německo a Marockým královstvím o letecké dopravě, uzavřená v Bonnu dne 12. října 1961;

- Dohoda mezi vládou Řecké republiky a vládou Marockého království o letecké dopravě, uzavřená v Rabatu dne 10. května 1999;

ve znění memoranda o porozumění, uzavřeného v Aténách dne 6. října 1998;

- Dohoda mezi vládou Španělska a vládou Marockého království o letecké dopravě, uzavřená v Madridu dne 7. července 1970;

naposledy doplněná výměnou dopisů ze dne 12. srpna 2003 a 25. srpna 2003;

- Dohoda mezi vládou Francouzské republiky a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, uzavřená v Rabatu dne 25. října 1957;

— ve znění výměny dopisů ze dne 22. března 1961;

— ve znění schváleného zápisu z jednání ze dne 2. a 5. prosince 1968;

— ve znění memoranda o konzultacích ze dne 17. až 18. května 1976;

— ve znění memoranda o konzultacích ze dne 15. března 1977;

naposledy pozměněná memorandem o konzultacích ze dne 22. až 23. března 1984 a výměnou dopisů ze dne 14. března 1984;

- Dohoda mezi vládou Italské republiky a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, uzavřená v Římě dne 8. července 1967;

ve znění memoranda o porozumění, uzavřeného v Římě dne 13. července 2000;

naposledy pozměněná výměnou nót ze dne 17. října 2001 a 3. ledna 2002;

- Dohoda mezi vládou Lotyšské republiky a vládou Marockého království o letecké dopravě, uzavřená ve Varšavě dne 19. května 1999;

- Dohoda mezi vládou Lucemburského velkovévodství a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, uzavřená v Bonnu dne 5. července 1961;

- Dohoda mezi Maďarskou lidovou republikou a Marockým královstvím o letecké dopravě, uzavřená v Rabatu dne 21. března 1967;

- Dohoda mezi vládou Republiky Malta a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, uzavřená v Rabatu dne 26. května 1983;
 - Dohoda mezi vládou Jeho Veličenstva královny Nizozemska a vládou Jeho Veličenstva krále Maroka o letecké dopravě, uzavřená v Rabatu dne 20. května 1959;
 - Dohoda mezi spolkovou vládou Rakouska a vládou Marockého království o letecké dopravě, uzavřená v Rabatu dne 27. února 2002;
 - Dohoda mezi vládou Polské lidové republiky a vládou Marockého království o letecké dopravě, uzavřená ve Rabatu dne 29. listopadu 1969;
 - Dohoda mezi Portugalskem a vládou Marockého království o letecké dopravě, uzavřená v Rabatu dne 3. dubna 1958;
doplněná protokolem, uzavřeným v Lisabonu dne 19. prosince 1975;
naposledy doplněná protokolem, uzavřeným v Lisabonu dne 17. listopadu 2003;
 - Dohoda mezi vládou Švédského království a vládou Marockého království o letecké dopravě, uzavřená v Rabatu dne 14. listopadu 1977;
doplněná výměnou nót ze dne 14. listopadu 1977;
 - Dohoda mezi vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a vládou Marockého království o leteckých službách, uzavřená v Londýně dne 22. října 1965;
ve znění výměny nót ze dne 10. a 14. října 1968;
ve znění protokolu, uzavřeného v Londýně dne 14. března 1997;
naposledy pozměněná protokolem, uzavřeným v Rabatu dne 17. října 1997;
 - Dohody o leteckých službách a jiná ujednání parafovaná nebo podepsaná mezi Marockým královstvím a členskými státy Evropského společenství, které ke dni podpisu této dohody ještě nevstoupily v platnost a nejsou prozatímně uplatňovány
 - Dohoda mezi vládou Nizozemského království a vládou Marockého království o leteckých službách, připojená ve formě přílohy 1 k memorandu o porozumění, uzavřená v Haagu dne 20. června 2001.
-

PŘÍLOHA III

POSTUPY PRO OPRAVNĚNÍ K PROVOZU A TECHNICKÁ POVOLENÍ: PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

1. Evropské společenství

Německo:

Spolkový úřad pro letectví (LBA)

Spolkové ministerstvo dopravy, výstavby a rozvoje měst

Rakousko:

Úřad pro civilní letectví

Spolkové ministerstvo dopravy, inovací a technologií

Belgie:

Generální ředitelství letecké dopravy

Federální úřad pro mobilitu a dopravu

Kypr:

Odbor civilního letectví

Ministerstvo spojů a prací

Dánsko:

Úřad pro civilní letectví

Španělsko:

Generální ředitelství civilního letectví

Ministerstvo rozvoje

Estonsko:

Úřad pro civilní letectví

Finsko:

Úřad pro civilní letectví

Francie:

Generální ředitelství civilního letectví (DGAC)

Řecko:

Řecký úřad pro civilní letectví

Ministerstvo dopravy a spojů

Maďarsko:

Generální ředitelství civilního letectví

Ministerstvo hospodářství a dopravy

Irsko:

Generální ředitelství civilního letectví

Ministerstvo dopravy

Itálie:

Národní úřad pro civilní letectví (ENAC)

Lotyšsko:

Úřad pro civilní letectví

Ministerstvo dopravy

Litva:

Úřad pro civilní letectví

Lucembursko:

Ředitelství civilního letectví

Malta:

Odbor civilního letectví

Nizozemsko:

Ministerstvo dopravy, veřejných prací a vodního hospodářství: Generální ředitelství civilního letectví a přepravy nákladů

Inspekce dopravy a vodního hospodářství

Polsko:

Úřad pro civilní letectví

Portugalsko:

Národní úřad pro civilní letectví (INAC)

Ministerstvo infrastruktury, plánování a územní správy

Česká republika:

Odbor civilního letectví

Ministerstvo dopravy Úřad pro civilní letectví

Spojené království:

Ředitelství letecké dopravy

Ministerstvo dopravy (DfT)

Slovenská republika:

Odbor civilního letectví

Ministerstvo dopravy, pošt a telekomunikací

Slovinsko:

Ředitelství civilního letectví

Ministerstvo dopravy

Švédsko:

Úřad pro civilní letectví

2. Marocké království

Ředitelství civilního letectví

Ministerstvo infrastruktury a dopravy

PŘÍLOHA IV

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

1. Provádění a uplatňování všech ustanovení právních předpisů Společenství týkajících se letecké dopravy uvedených v příloze VI marockou stranou podléhá posouzení prováděným Společenstvím, které by měl schválit smíšený výbor. Toto rozhodnutí smíšeného výboru by mělo být přijato nejpozději dva roky po vstupu dohody v platnost.
 2. Až do okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v bodu 1 nezahrnují dohodnuté služby a určené trasy v příloze I právo leteckých dopravců Společenství provést přepravu z Maroka do míst za jeho územím a naopak a právo marockých leteckých dopravců provést přepravu z místa ve Společenství do jiného místa Společenství a naopak. Všechna přepravní práva páté svobody udělená jednou z dvoustranných smluv mezi Marokem a členskými státy ES uvedených v příloze II mohou být ovšem i nadále vykonávána, nedochází-li k diskriminaci na základě národnosti.
-

PŘÍLOHA V

SEZNAM JINÝCH STÁTŮ, NA KTERÉ SE ODKAZUJE V ČLÁNKU 3 A 4 TÉTO DOHODY

1. Islandská republika (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru)
 2. Lichtenštejnské knížectví (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru)
 3. Norské království (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru)
 4. Švýcarská konfederace (v rámci Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě)
-

PŘÍLOHA VI

PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE CIVILNÍHO LETECTVÍ

„Použitelná ustanovení“ následujících aktů se použijí v souladu s dohodou, není-li stanoveno jinak v této příloze či v příloze IV o přechodných ustanoveních. V případě potřeby jsou níže uvedeny zvláštní úpravy pro jednotlivé akty:

A. BEZPEČNOST LETECTVÍ

Poznámka: Přesné podmínky, pokud jde o účast Maroka jako pozorovatele v Evropské agentuře pro bezpečnost letectví (EASA), budou muset být projednány později.

č. 3922/91

Nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 ze dne 16. prosince 1991 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví

ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 2176/96 ze dne 13. listopadu 1996, kterým se s ohledem na technický a vědecký pokrok mění nařízení Rady (EHS) č. 3922/91
- nařízení Komise (ES) č. 1069/1999 ze dne 25. května 1999, kterým se s ohledem na technický a vědecký pokrok upravuje nařízení Rady (EHS) č. 3922/91
- nařízení Komise (ES) č. 2871/2000 ze dne 28. prosince 2000, kterým se s ohledem na vědecký a technický pokrok upravuje nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1592/2002 ze dne 15. července 2002 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví

Použitelná ustanovení: články 1 až 10, 12 až 13 s výjimkou čl. 4 odst. 1 a čl. 8 odst. 2 druhé věty, přílohy I, II a III

Pokud jde o použití článku 12, slova „členské státy“ se nahrazují slovy „členské státy ES“.

č. 94/56

Směrnice Rady (ES) č. 94/56/ES ze dne 21. listopadu 1994, kterou se zavádějí základní zásady pro vyšetřování nehod a nahodilých událostí v civilním letectví

Použitelná ustanovení: články 1 až 12

č. 1592/2002

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1592/2002 ze dne 15. července 2002 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví

ve znění:

- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1643/2003 ze dne 22. července 2003, kterým se mění nařízení (ES) č. 1592/2002
- nařízení Komise (ES) č. 1701/2003 ze dne 24. září 2003, kterým se upravuje článek 6 nařízení (ES) č. 1592/2002

Použitelná ustanovení: články 1 až 57, přílohy I a II

č. 2003/42

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/42 ze dne 13. června 2003 o hlášení událostí v civilním letectví

Použitelná ustanovení: články 1 až 11, přílohy I a II

č. 1702/2003

Nařízení Komise (ES) č. 1702/2003 ze dne 24. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací

Použitelná ustanovení: články 1 až 4, příloha

č. 2042/2003

Nařízení Komise (ES) č. 2042/2003 ze dne 20. listopadu 2003 o zachování letové způsobilosti letadel a leteckých výrobků, letadlových částí a zařízení a schvalování organizací a personálu zapojených do těchto úkolů

Použitelná ustanovení: články 1 až 6, přílohy I až IV

č. 104/2004

Nařízení Komise (ES) č. 104/2004 ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví pravidla organizace a složení odvolacího senátu Evropské agentury pro bezpečnost letectví

Použitelná ustanovení: články 1 až 7 a příloha

B. ŘÍZENÍ LETOVÉHO PROVOZU

č. 93/65

Směrnice Rady 93/65/EHS ze dne 19. července 1993 o definici a užívání slučitelných technických a provozních specifikací pro zadávání zakázek na zařízení a systémy řízení letového provozu

ve znění

- směrnice Komise (ES) č. 97/15/ES ze dne 25. března 1997, kterou se přijímají normy Eurocontrol a mění směrnice Rady 93/65/EHS o definici a užívání slučitelných technických specifikací pro zadávání zakázek na zařízení a systémy řízení letového provozu, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2082/2000 ze dne 6. září 2000, kterým se přijímají normy Eurocontrol a mění směrnice 97/15/ES, kterou se přijímají normy Eurocontrol a mění směrnice Rady 93/65/EHS, ve znění nařízení Komise (ES) č. 980/2002 ze dne 4. června 2002, kterým se mění nařízení (ES) č. 2082/2000, kterým se přijímají normy Eurocontrol

Použitelná ustanovení: články 1 až 9, přílohy I a II

Odkaz na směrnici Rady 93/65/EHS se ke dni 20. října 2005 ruší.

č. 2082/2000

Nařízení Komise (ES) č. 2082/2000 ze dne 6. září 2000, kterým se přijímají normy Eurocontrol a mění směrnice 97/15/ES, kterou se přijímají normy Eurocontrol a mění směrnice Rady 93/65/EHS

ve znění

- nařízení Komise (ES) č. 980/2002 ze dne 4. června 2002, kterým se mění nařízení (ES) č. 2082/2000, kterým se přijímají normy Eurocontrol

Použitelná ustanovení: články 1 až 3, přílohy I až III

č. 549/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 549/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe (rámcové nařízení)

Použitelná ustanovení: články 1 až 4, 6 a 9 až 14

č. 550/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 550/2004 ze dne 10. března 2004 o poskytování letových navigačních služeb v jednotném evropském nebi (nařízení o poskytování služeb)

Použitelná ustanovení: články 1 až 19

č. 551/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 551/2004 ze dne 10. března 2004 o organizaci a užívání vzdušného prostoru v jednotném evropském nebi (nařízení o vzdušném prostoru)

Použitelná ustanovení: články 1 až 11

č. 552/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě)

Použitelná ustanovení: články 1 až 12

C. ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

č. 89/629

Směrnice Rady (EHS) č. 89/629 ze dne 4. prosince 1989 o omezení emisí hluku civilních podzvukových proudových letadel

Použitelná ustanovení: články 1 až 8

č. 92/14

Směrnice Rady (EHS) č. 92/14 ze dne 2. března 1992 o omezení provozu letadel uvedených v části II kapitoly 2 svazku 1 přílohy 16 k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví, druhé vydání (1988)

ve znění:

- směrnice Rady (ES) č. 98/20/ES ze dne 30. března 1998, kterou se mění směrnice 92/14/EHS
- směrnice Komise (ES) č. 1999/28 ze dne 21. dubna 1999, kterou se mění příloha směrnice Rady 92/14/EHS
- nařízení Komise (ES) č. 991/2001 ze dne 21. května 2001, kterým se mění příloha směrnice Rady 92/14/EHS

Použitelná ustanovení: články 1 až 11 a příloha

č. 2002/30

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/30/ES ze dne 26. března 2002 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Společenství

Použitelná ustanovení: články 1 až 15, přílohy I a II

č. 2002/49

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí

Použitelná ustanovení: články 1 až 16, přílohy I až IV

D. OCHRANA SPOTŘEBITELE

č. 90/314

Směrnice Rady (EHS) č. 90/314 ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy

Použitelná ustanovení: články 1 až 10

č. 92/59

Směrnice Rady (EHS) č. 92/59 ze dne 29. června 1992 o obecné bezpečnosti výrobků

Použitelná ustanovení: články 1 až 19

č. 93/13

Směrnice Rady (EHS) č. 93/13 ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách

Použitelná ustanovení: články 1 až 10 a příloha

č. 95/46

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů

Použitelná ustanovení: články 1 až 34

č. 2027/97

Nařízení Rady (ES) č. 2027/97 ze dne 9. října 1997 o odpovědnosti leteckého dopravce v případě nehod

ve znění:

— nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 889/2002 ze dne 13. května 2002, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2027/97

Použitelná ustanovení: články 1 až 8

č. 261/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91

Použitelná ustanovení: články 1 až 17

E. POČÍTAČOVÉ REZERVAČNÍ SYSTÉMY

č. 2299/1989

Nařízení Rady (EHS) č. 2299/1989 ze dne 24. července 1989 o kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů

ve znění:

— nařízení Rady (EHS) č. 3089/93 ze dne 29. října 1993, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2299/89 o kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů

— nařízení Rady (ES) č. 323/1999 ze dne 8. února 1999, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2299/89 o kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů

Použitelná ustanovení: články 1 až 22 a příloha

F. SOCIÁLNÍ HLEDISKA

č. 1989/391

Směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci

Použitelná ustanovení: články 1 až 16 a 18 až 19

č. 2003/88

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby

Použitelná ustanovení: články 1 až 19, 21 až 24 a 26 až 29

č. 2000/79

Směrnice Rady 2000/79/ES ze dne 27. listopadu 2000 o Evropské dohodě o organizaci pracovní doby mobilních pracovníků v civilním letectví uzavřené mezi Sdružením evropských leteckých společností (AEA), Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF), Evropským sdružením technických letových posádek (ECA), Evropským sdružením leteckých společností (ERA) a Mezinárodním sdružením leteckých dopravců (IACA)

Použitelná ustanovení: články 1 až 5

G. JINÉ PRÁVNÍ PŘEDPISY

č. 91/670

Směrnice Rady (EHS) č. 91/670 ze dne 16. prosince 1991 o vzájemném uznávání licencí pro výkon funkcí v civilním letectví

Použitelná ustanovení: články 1 až 8 a příloha

(Akty přijaté podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii)

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2006/960/SVV

ze dne 18. prosince 2006

o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 30 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Švédského království,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Jedním z hlavních cílů Evropské unie je zajistit pro své občany vysoký stupeň bezpečnosti v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.
- (2) Tohoto cíle má být dosaženo předcházením trestné činnosti a bojem proti ní na základě užší spolupráce mezi donucovacími orgány členských států při dodržování zásad a pravidel v oblasti lidských práv, základních svobod a právního státu, na nichž je Unie založena a které jsou členským státům společné.
- (3) Výměna operativních a jiných informací o trestných činech a trestné činnosti tvoří základ pro spolupráci při vynucování práva v Unii a sleduje obecný cíl, kterým je zlepšení bezpečnosti občanů Unie.
- (4) Včasný přístup k přesným a aktuálním operativním a jiným informacím je podstatný pro to, aby donucovací orgány mohly úspěšně odhalovat trestné činy nebo trestnou činnost, předcházet jim a vyšetřovat je, zejména v prostoru, kde byla zrušena kontrola vnitřních hranic. Protože jednání pachatelů trestné činnosti probíhá tajně, je nutné je kontrolovat a informace, které se jej týkají, musí být vyměňovány zvlášť rychle.
- (5) Je důležité, aby možnost donucovacích orgánů získat operativní a jiné informace o závažné trestné činnosti a teroristických akcích od jiných členských států byla posuzována horizontálně, a ne z hlediska rozdílů mezi jednotlivými druhy trestných činů nebo podle rozdělení pravomocí mezi donucovacími nebo justičními orgány.
- (6) Účinné a rychlé výměně operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány v současnosti vážně brání formální postupy, správní uspořádání a právní překážky stanovené právními předpisy členských států; tento stav je pro občany Evropské unie nepřijatelný, a proto vyžaduje větší bezpečnost a účinnější prosazování práva při ochraně lidských práv.
- (7) Je nezbytné, aby donucovací orgány mohly požadovat a získávat od jiných členských států operativní a jiné informace v různých stadiích vyšetřování, od stadia shromažďování informací o trestné činnosti po stadium jejího vyšetřování. Systémy členských států se v tomto ohledu liší, avšak toto rámcové rozhodnutí nemá za cíl je měnit. Pokud však jde o určité typy operativních a jiných informací, usiluje toto rámcové rozhodnutí o to, aby určité informace, které jsou pro donucovací orgány nezbytné, byly v rámci Unie rychle vyměňovány.
- (8) Absence společného právního rámce umožňujícího účinnou a rychlou výměnu operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států je nedostatkem, který bude muset být odstraněn; Rada Evropské unie se proto domnívá, že je nezbytné přijmout právně závazný nástroj týkající se zjednodušení výměny operativních a jiných informací. Tímto rámcovým rozhodnutím by neměly být dotčeny stávající nebo budoucí nástroje, které umožňují rozšíření cílů tohoto rámcového rozhodnutí nebo které usnadňují postupy pro výměnu operativních a jiných informací, jako je Úmluva ze dne 18. prosince 1997 o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii ⁽¹⁾.
- (9) Pokud jde o výměnu informací, nedotýká se toto rozhodnutí podstatných zájmů bezpečnosti státu, neohrožuje úspěch probíhajícího vyšetřování nebo bezpečnost osob, ani se nedotýká zvláštních zpravodajských činností v oblasti bezpečnosti státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 23.1.1998, s. 2.

- (10) Je důležité podporovat co nejširší výměnu informací, zejména ve vztahu k trestným činům, které jsou přímo nebo nepřímo spojeny s organizovanou trestnou činností a terorismem, a způsobem, který nesnižuje potřebnou úroveň spolupráce mezi členskými státy podle stávajících ujednání.

- (11) Společný zájem členských států v boji proti trestné činnosti přeshraniční povahy musí vytvořit vhodnou rovnováhu mezi rychlou a účinnou spoluprací při vynucování práva a dohodnutými zásadami a pravidly, kterými se řídí ochrana údajů, základní svobody, lidská práva a osobní svobody.

- (12) V prohlášení o boji proti terorismu přijatém Evropskou radou na zasedání dne 25. března 2004 pověřila Evropská rada Radu, aby posoudila opatření pro zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států.

- (13) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rámcové rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾. Postupy stanovené v uvedené dohodě byly ve vztahu k tomuto rámcovému rozhodnutí dodrženy.

- (14) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto rámcové rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě H rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady 2004/860/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu uvedené dohody jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení ⁽²⁾ a s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady 2004/849/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu uvedené dohody jménem Evropské unie a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení ⁽³⁾,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Cíl a oblast působnosti

1. Účelem tohoto rámcového rozhodnutí je stanovit pravidla, podle kterých si mohou donucovací orgány členských států účinně a rychle vyměňovat stávající operativní a jiné informace pro účely vedení vyšetřování trestné činnosti nebo provádění operativně pátracích činností.

2. Tímto rámcovým rozhodnutím nejsou dotčeny dvoustranné či mnohostranné dohody nebo ujednání mezi členskými státy a třetími zeměmi ani nástroje Evropské unie upravující vzájemnou právní pomoc nebo vzájemné uznávání rozhodnutí v trestních věcech, včetně jakýchkoli podmínek stanovených třetími zeměmi, které se týkají použití poskytnutých informací.

3. Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na veškeré operativní a jiné informace definované v čl. 2 písm. d). Neukládá členským státům povinnost shromažďovat a ukládat operativní a jiné informace za účelem jejich poskytování příslušným donucovacím orgánům jiných členských států.

4. Toto rámcové rozhodnutí neukládá členským státům povinnost poskytovat operativní a jiné informace pro použití jako důkaz v soudním řízení ani neposkytuje právo tyto informace k tomuto účelu užívat. Pokud některý členský stát obdrží operativní nebo jiné informace v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím a přeje si je použít jako důkaz v soudním řízení, musí získat souhlas členského státu, který je poskytl, pokud je to nezbytné podle vnitrostátního práva členského státu, který tyto operativní nebo jiné informace poskytl, za použití platných nástrojů upravujících justiční spolupráci mezi členskými státy. Takový souhlas není vyžadován, pokud dožádaný členský stát již dal souhlas s použitím operativních nebo jiných informací jako důkazu v okamžiku jejich předání.

5. Toto rámcové rozhodnutí neukládá povinnost získávat jakékoli operativní a jiné informace použitím donucovacích opatření definovaných podle vnitrostátního práva ve členském státě, který obdrží žádost o operativní nebo jiné informace.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78.

⁽³⁾ Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 26.

6. Pokud je to povoleno vnitrostátním právem a v souladu s ním, poskytují členské státy operativní nebo jiné informace dříve získané použitím donucovacích opatření.

7. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a zachovávat základní právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a v této souvislosti nejsou dotčeny žádné povinnosti donucovacích orgánů.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

- a) „příslušným donucovacím orgánem“ vnitrostátní policejní, celní nebo jiný orgán, který je podle vnitrostátního práva oprávněn odhalovat trestné činy nebo trestnou činnost, předcházet jim a vyšetřovat je a v souvislosti s tím vykonávat pravomoci a přijímat donucovací opatření. Agentury nebo jednotky zabývající se zejména otázkami bezpečnosti státu nejsou pod pojmem „příslušný donucovací orgán“ zahrnuty. Každý členský stát do 18. prosince 2007 uvede v prohlášení uloženém u generálního sekretariátu Rady, které orgány pojem „příslušný donucovací orgán“ zahrnuje. Toto prohlášení lze kdykoli změnit;
- b) „vyšetřováním trestné činnosti“ stupeň řízení, v němž příslušné donucovací orgány nebo justiční orgány, včetně státních zástupců, přijímají opatření za účelem zjištění a identifikace skutečností, podezřelých osob a okolností ve věci jednoho nebo více konkrétních identifikovaných trestných činů;
- c) „operativně pátrací činnosti“ stupeň řízení, který ještě nedospěl do stadia vyšetřování trestné činnosti a v němž je příslušný donucovací orgán oprávněn podle vnitrostátního práva shromažďovat, zpracovávat a analyzovat informace o trestných činech nebo trestné činnosti za účelem zjištění, zda byly nebo mohou být v budoucnu spáchány konkrétní trestné činy;
- d) „operativními a jinými informacemi“
 - i) informace nebo údaje jakéhokoli druhu, které mají donucovací orgány,

- ii) informace nebo údaje jakéhokoli druhu, které mají orgány veřejné moci nebo soukromé subjekty a které jsou dostupné donucovacím orgánům, aniž by musela být přijata donucovací opatření, v souladu s čl. 1 odst. 5;

- e) „trestnými činy podle čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu ⁽¹⁾“ (dále jen „trestné činy podle čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV“) trestné činy podle vnitrostátního práva, které odpovídají nebo jsou rovnocenné trestným činům podle uvedeného ustanovení.

HLAVA II

VÝMĚNA OPERATIVNÍCH A JINÝCH INFORMACÍ

Článek 3

Poskytování operativních a jiných informací

1. Členské státy zajistí, aby operativní a jiné informace mohly být poskytnuty příslušným donucovacím orgánům jiných členských států v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.
2. Operativní a jiné informace jsou poskytovány na žádost příslušného donucovacího orgánu, který jedná na základě pravomocí, které mu uděluje vnitrostátní právo, a vede vyšetřování trestné činnosti nebo provádí operativně pátrací činnosti.
3. Členské státy zajistí, aby podmínky pro poskytování operativních a jiných informací příslušným donucovacím orgánům jiných členských států nebyly přísnější než podmínky pro poskytování nebo požadování operativních a jiných informací na vnitrostátní úrovni. Členský stát zejména nepodmiňuje souhlasem nebo povolením justičního orgánu výměnu operativních nebo jiných informací mezi jeho příslušným donucovacím orgánem a příslušným donucovacím orgánem jiného členského státu, které může příslušný dožádaný donucovací orgán získat v rámci vnitrostátního postupu bez takového souhlasu nebo povolení.
4. Může-li příslušný dožádaný donucovací orgán získat přístup k požadovaným operativním nebo jiným informacím podle vnitrostátního práva dožádaného členského státu pouze na základě souhlasu nebo povolení justičního orgánu, je povinen požádat příslušný justiční orgán o souhlas nebo povolení k přístupu k požadovaným informacím a k jejich výměně. Příslušný justiční orgán dožádaného členského státu použije pro své rozhodnutí stejná pravidla, aniž je dotčen čl. 10 odst. 1 a 2, jako by se jednalo o výhradně vnitrostátní případ.

5. Pokud byly požadované operativní nebo jiné informace získány od jiného členského státu nebo od třetí země a vztahuje se na ně zásada speciality, mohou být příslušnému donucovacímu orgánu jiného členského státu předány pouze se souhlasem členského státu nebo třetí země, který tyto operativní nebo jiné informace poskytl.

Článek 4

Lhůty pro poskytování operativních a jiných informací

1. Členské státy zajistí, že budou mít zavedeny postupy, které jim umožní ve lhůtě nejvýše 8 hodin odpovědět na naléhavé žádosti o operativní a jiné informace týkající se trestných činů uvedených v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, pokud se požadované operativní nebo jiné informace nacházejí v databázi přímo přístupné donucovacímu orgánu.

2. Nemůže-li příslušný dožádaný donucovací orgán odpovědět ve lhůtě 8 hodin, sdělí důvody prodloužení na formuláři uvedeném v příloze A. Pokud by poskytnutí požadovaných operativních nebo jiných informací ve lhůtě 8 hodin znamenalo pro dožádaný donucovací orgán nepřiměřené zatížení, může jejich poskytnutí odložit. Dožádaný donucovací orgán v tom případě o tomto odkladu uvědomí neprodleně dožadující donucovací orgán a poskytne požadované operativní nebo jiné informace co nejdříve, v každém případě však do tří dnů. Použití tohoto odstavce se přezkoumá do 19. prosince 2009.

3. Členské státy zajistí, aby byla odpověď na jiné než naléhavé případy žádostí o operativní a jiné informace týkající se trestných činů uvedených v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV podána do jednoho týdne, pokud se požadované operativní nebo jiné informace nacházejí v databázi přímo přístupné donucovacímu orgánu. Nemůže-li příslušný dožádaný donucovací orgán odpovědět ve lhůtě jednoho týdne, sdělí důvody prodloužení na formuláři uvedeném v příloze A.

4. Ve všech ostatních případech členské státy zajistí, aby byly požadované informace sděleny příslušnému dožadujícímu donucovacímu orgánu do 14 dnů. Nemůže-li příslušný dožádaný donucovací orgán odpovědět ve lhůtě 14 dnů, sdělí důvody prodloužení na formuláři uvedeném v příloze A.

Článek 5

Žádosti o operativní a jiné informace

1. O operativní a jiné informace lze žádat za účelem odhalování, předcházení nebo vyšetřování trestné činnosti, pokud existuje odůvodněný závěr, že jsou příslušné operativní nebo jiné informace dostupné v jiném členském státě. V žádosti se uvede tento odůvodněný závěr a vysvětlí se účel, pro který jsou operativní a jiné informace požadovány, jakož i souvislost mezi tímto účelem a osobou, které se tyto operativní a jiné informace týkají.

2. Příslušný dožadující donucovací orgán nepožádá o více operativních nebo jiných informací ani nestanoví přísnější lhůty, než je pro účely žádosti nutné.

3. Žádosti o operativní a jiné informace obsahují alespoň informace stanovené v příloze B.

Článek 6

Komunikační kanály a jazyk

1. Výměna operativních a jiných informací podle tohoto rámcového rozhodnutí může být uskutečňována jakýmkoli stávajícím kanálem mezinárodní spolupráce donucovacích orgánů. Pro žádosti o informace a jejich výměnu se používá jazyk užívaný pro využitý kanál. Členské státy rovněž při prohlášení v souladu s čl. 2 písm. a) poskytnou generálnímu sekretariátu Rady podrobné údaje o kontaktech, na které mohou být žádosti zasílány v naléhavých případech. Tyto podrobné údaje mohou být kdykoli změněny. Generální sekretariát Rady sdělí členským státům a Komisi informace o prohlášeních, která obdržel.

2. Operativní a jiné informace jsou v souladu s Úmluvou o zřízení Evropského policejního úřadu (Úmluva o Europolu), založenou na článku K.3 Smlouvy o Evropské unii⁽¹⁾, vyměňovány rovněž s Europolem a v souladu s rozhodnutím Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro justiční spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti⁽²⁾ rovněž s Eurojustem, pokud se tato výměna týká trestného činu nebo trestné činnosti v rámci jejich působnosti.

(1) Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 2. Úmluva naposledy pozměněná protokolem vypracovaným na základě čl. 43 odst. 1 Úmluvy o Europolu (Úř. věst. C 2, 6.1.2004, s. 3).

(2) Úř. věst. L 63, 6.3.2002, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2003/659/SVV (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 44).

Článek 7

Spontánní výměna operativních a jiných informací

1. Aniž je dotčen článek 10, poskytnou příslušné donucovací orgány i bez předchozí žádosti příslušným donucovacím orgánům jiných členských států operativní a jiné informace, pokud dospějí k odůvodněnému závěru, že by tyto informace mohly pomoci při odhalování činů uvedených v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV nebo jejich předcházení nebo vyšetřování. Způsoby této spontánní výměny stanoví vnitrostátní právo státu poskytujícího informace.

2. Poskytování operativních a jiných informací se omezuje na to, co je považováno za podstatné a nezbytné pro úspěšné odhalování dotyčného trestného činu nebo trestné činnosti, jejich předcházení nebo vyšetřování.

Článek 8

Ochrana údajů

1. Každý členský stát zajistí, aby se pravidla stanovená v oblasti ochrany údajů, kterými se řídí používání komunikačních kanálů podle čl. 6 odst. 1, použila rovněž na postup pro výměnu operativních a jiných informací podle tohoto rámcového rozhodnutí.

2. Použití operativních a jiných informací vyměňovaných přímo nebo dvoustranně podle tohoto rámcového rozhodnutí se řídí vnitrostátními právními předpisy o ochraně údajů přijímajícího členského státu, kde tyto informace podléhají stejným pravidlům o ochraně údajů, jako kdyby byly shromážděny v přijímajícím členském státě. Osobní údaje zpracovávané v souvislosti s prováděním tohoto rámcového rozhodnutí jsou chráněny v souladu s Úmluvou Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních údajů a dodatkovým protokolem k této úmluvě ze dne 8. listopadu 2001 o orgánech dozoru a toku údajů přes hranice u těch členských států, které jej ratifikovaly. Zásady doporučení Rady Evropy č. R (87) 15 o používání osobních údajů v policejní oblasti by měly rovněž být vzaty v úvahu, když donucovací orgány nakládají s osobními údaji získanými podle tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Operativní a jiné informace poskytnuté na základě tohoto rámcového rozhodnutí mohou příslušné donucovací orgány členského státu, kterému byly poskytnuty, použít výlučně pro účely, ke kterým byly poskytnuty v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím, nebo k zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti; zpracování pro jiné účely je přípustné pouze s předchozím povolením předávajícího členského státu a řídí se vnitrostátním právem přijímajícího členského státu. Povolení může být uděleno, pokud to dovoluje vnitrostátní právo předávajícího členského státu.

4. Při poskytování operativních a jiných informací v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím může příslušný předávající donucovací orgán podle svého vnitrostátního práva uložit příslušnému přijímajícímu donucovacímu orgánu podmínky pro použití těchto informací. Podmínky mohou být uloženy rovněž pro oznamování výsledků vyšetřování trestné činnosti nebo operativně pátrací činnosti, v jejichž rámci k výměně operativních nebo jiných informací došlo. Tyto podmínky příslušný přijímající donucovací orgán zavazují, s výjimkou zvláštních případů, kdy vnitrostátní právo stanoví odchylky od omezení použití ve prospěch justičních orgánů, zákonodárných orgánů nebo všech jiných nezávislých subjektů, které jsou zřízeny zákonem a pověřeny kontrolou příslušných donucovacích orgánů. V tom případě smějí být operativní a jiné informace použity jen po předchozí konzultaci s předávajícím členským státem, na jehož zájmy a stanoviska je třeba v nejvyšší možné míře vzít ohled. Předávající členský stát může ve zvláštních případech přijímající členský stát požádat, aby podal informace o použití a dalším zpracování předaných operativních a jiných informací.

Článek 9

Utajení

Příslušné donucovací orgány při každé výměně operativních nebo jiných informací náležitě přihlížejí k požadavkům na utajení vyšetřování. Za tímto účelem zaručí příslušné donucovací orgány v souladu se svým vnitrostátním právem utajení všech poskytnutých operativních a jiných informací, které podléhají utajení.

Článek 10

Důvody pro neposkytnutí operativních nebo jiných informací

1. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 3, může příslušný donucovací orgán odmítnout poskytnutí operativních nebo jiných informací, jen pokud lze odůvodněně předpokládat, že by poskytnutí těchto informací

- a) poškodilo podstatné bezpečnostní zájmy dožádaného členského státu,

nebo

- b) ohrozilo úspěch probíhajícího vyšetřování trestné činnosti či operativně pátrací činnosti nebo bezpečnost osob anebo

- c) bylo jednoznačně nepřiměřené nebo nepodstatné z hlediska účelu, pro který o ně bylo žádáno.

2. Pokud se žádost týká trestného činu, za který může být podle práva dožádaného členského státu udělen trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby jednoho roku nebo nižší, může příslušný donucovací orgán poskytnutí požadovaných operativních nebo jiných informací odmítnout.

3. Příslušný donucovací orgán odmítne poskytnutí operativních nebo jiných informací, pokud příslušný justiční orgán nepovolí přístup k požadovaným informacím a jejich výměnu podle čl. 3 odst. 4.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

Provedení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 19. prosince 2006.

2. Členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí. Na základě těchto a jiných informací poskytnutých na žádost členskými státy předloží Komise Radě do 19. prosince 2006 zprávu o uplatňování tohoto rámcového rozhodnutí. Rada do 19. prosince 2006 posoudí, do jaké míry dosáhly členské státy souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

Článek 12

Vztah k jiným nástrojům

1. Ustanovení čl. 39 odst. 1, 2 a 3 a článku 46 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ⁽¹⁾ se nahrazují ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí v tom rozsahu, v jakém se vztahují k výměně operativních a jiných informací pro účely vedení vyšetřování trestné činnosti nebo provádění operativně pátrací činnosti, jak je stanoveno v tomto rámcovém rozhodnutí.

2. Zrušují se rozhodnutí Schengenského výkonného výboru ze dne 16. prosince 1998 o přeshraniční policejní spolupráci při předcházení a odhalování trestné činnosti (SCH/Com-ex (98) 51 rev 3) ⁽²⁾ a rozhodnutí Schengenského výkonného výboru ze dne 28. dubna 1999 o zlepšení policejní spolupráce při předcházení trestným činům a při jejich odhalování (SCH/Com-ex (99) 18) ⁽³⁾.

3. Členské státy mohou nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání platné v době přijetí tohoto rámcového rozhodnutí, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují rozšíření cílů tohoto rámcového rozhodnutí a přispívají ke zjednodušení nebo dalšímu usnadnění postupů pro výměnu operativních a jiných informací spadajících do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí.

4. Členské státy mohou po vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost uzavřít nebo uvést v platnost dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání, pokud tyto dohody nebo ujednání umožní rozšíření cílů tohoto rámcového rozhodnutí a přispějí ke zjednodušení nebo dalšímu usnadnění postupů pro výměnu operativních a jiných informací spadajících do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí.

5. Dohody a ujednání podle odstavců 3 a 4 se nesmějí v žádném případě dotknout vztahů s členskými státy, které nejsou jejich stranami.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19. Úmluva naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1160/2005 (Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 18).

⁽²⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 407.

⁽³⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 421.

6. Do 19. prosince 2006 oznámí členské státy Radě a Komisi stávající dohody a ujednání podle odstavce 3, které si přejí nadále uplatňovat.

Článek 13

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie.

7. Členské státy rovněž oznámí Radě a Komisi každou novou dohodu nebo ujednání podle odstavce 4 do tří měsíců od jejich podpisu, nebo pokud jde o nástroje, které byly podepsány již před přijetím tohoto rámcového rozhodnutí, od jejich vstupu v platnost.

V 18. prosince 2006

*Za Radu
předseda nebo předsedkyně
J.-E. ENESTAM*

PŘÍLOHA A

VÝMĚNA INFORMACÍ PODLE RÁMCOVÉHO ROZHODNUTÍ RADY 2006/960/SVV FORMULÁŘ, KTERÝ POUŽÍJE
DOŽÁDANÝ ČLENSKÝ STÁT V PŘÍPADĚ PŘEDÁNÍ/PRODLENÍ/ODMÍTNUTÍ INFORMACÍ

Tento formulář se použije k předání požadovaných operativních a jiných informací, k informování dožadujícího orgánu o nemožnosti dodržet standardní lhůtu, o nezbytnosti předložit justičnímu orgánu žádost o povolení nebo o odmítnutí předání informací.

Tento formulář může být během řízení použit vícekrát (např. pokud musí být žádost nejdříve předána justičnímu orgánu a později se ukáže, že vyhovění žádosti musí být odmítnuto).

Dožadovaný orgán (název, adresa, telefonní číslo, faxové číslo, e-mail, členský stát):	
Údaje o osobě vyřizující žádost (nepovinné):	
Referenční číslo této odpovědi	
Datum a referenční číslo předchozí odpovědi	
Odpověď tomuto dožadujícímu orgánu	
Datum a čas žádosti	
Referenční číslo žádosti	

Standardní lhůta podle článku 4 rámcového rozhodnutí 2006/960/SVV	
Daný trestný čin spadá pod čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV a požadované operativní nebo jiné informace se nacházejí v databázi přímo přístupné donucovacím orgánům v dožadovaném členském státě	Požadována naléhavost → ☐ 8 hodin
	Naléhavost není požadována → ☐ 1 týden
Ostatní případ:	→ ☐ 14 dnů

Informace předány v souladu s rámcovým rozhodnutím 2006/960/SVV: poskytnuté operativní a jiné informace
1. Použití předaných operativních nebo jiných informací ☐ mohou být použity pouze pro účely, ke kterým byly poskytnuty, nebo k zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti ☐ je povoleno také k jiným účelům za těchto podmínek (nepovinné):
2. Spolehlivost zdroje ☐ Spolehlivý ☐ Většinou spolehlivý ☐ Nespolehlivý ☐ Nelze vyhodnotit
3. Přesnost operativních nebo jiných informací ☐ Spolehlivé ☐ Zjištěné zdrojem ☐ Z doslechu, potvrzené ☐ Z doslechu, nepotvrzené

4. Výsledek vyšetřování trestné činnosti nebo operativně pátrací činnosti, v jejichž rámci se výměna informací uskutečnila, musí být oznámen předávajícímu orgánu

- ☐ Ne
☐ Ano

5. V případě spontánní výměny: důvody pro domněnku, že by dané operativní nebo jiné informace mohly přispět k odhalování trestných činů uvedených v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV nebo jejich předcházení nebo vyšetřování:

PRODLENÍ - Není možné odpovědět ve lhůtě stanovené v článku 4 rámcového rozhodnutí 2006/960/SVV

Operativní nebo jiné informace nelze ve stanovené lhůtě poskytnout z těchto důvodů:

Poskytnuty budou pravděpodobně do:

- ☐ 1 dne ☐ 2 dnů ☐ 3 dnů
☐ týdnů
☐ 1 měsíce

- ☐ Bylo požádáno o povolení justičního orgánu.
 Předpokládá se, že řízení o udělení/odmítnutí povolení bude trvat ... týdnů.

ODMÍTNUTÍ - Operativní nebo jiné informace

- ☐ nemohly být poskytnuty a vyžádány na vnitrostátní úrovni nebo
☐ nemohou být poskytnuty z jednoho nebo více následujících důvodů:

- ☐ A - Důvod spojený se soudním přezkumem, který zabraňuje předání nebo vyžaduje využití vzájemné právní pomoci

- ☐ příslušný justiční orgán nepovolil přístup k operativním nebo jiným informacím a jejich výměnu

- ☐ požadované operativní nebo jiné informace byly předtím získány prostřednictvím donucovacích opatření a jejich poskytnutí není vnitrostátním právem dovoleno

- ☐ operativní nebo jiné informace nejsou v držení

- donucovacích orgánů; nebo
- orgánů veřejné moci nebo soukromých subjektů tak, aby byly dostupné donucovacím orgánům, aniž by musela být přijata donucovací opatření

- ☐ B - Poskytnutí požadovaných operativních nebo jiných informací by poškodilo podstatné bezpečnostní zájmy nebo by ohrozilo úspěch probíhajícího vyšetřování trestné činnosti či operativně pátrací činnosti nebo bezpečnost osob anebo by bylo jednoznačně nepřiměřené nebo nepodstatné z hlediska účelu, pro který o ně bylo žádáno

Jedná-li se o případy A nebo B, uveďte, pokud je považujete za důležité, další informace nebo důvody odmítnutí (nepovinné):

- ☐ D - Dožádaný orgán se rozhodl odmítnout vyhovění žádosti, protože se žádost vztahuje k tomuto trestnému činu (upřesnit povahu trestného činu a jeho právní kvalifikaci)....., za který může být podle práva dožádaného členského státu udělen trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby jednoho roku nebo nižší

- ☐ E - Požadované operativní nebo jiné informace nejsou dostupné

- ☐ F - Požadované operativní nebo jiné informace byly získány od jiného členského státu nebo od třetího státu, vztahuje se na ně zásada speciality a uvedený členský stát nebo třetí země nedala k předání operativních nebo jiných informací souhlas.

PŘÍLOHA B

VÝMĚNA INFORMACÍ PODLE RÁMCOVÉHO ROZHODNUTÍ RADY 2006/960/SVV* FORMULÁŘ ŽÁDOSTI
O OPERATIVNÍ A JINÉ INFORMACE, KTERÝ POUŽÍJE DOŽADUJÍCÍ ČLENSKÝ STÁT

Tento formulář se použije při žádosti o operativní a jiné informace podle rámcového rozhodnutí 2006/960/SVV*.

I - Administrativní informace

Dožadující orgán (název, adresa, telefonní číslo, faxové číslo, e-mail, členský stát):	
Údaje o osobě vyřizující žádost (nepovinné):	
Tomuto členskému státu:	
Datum a čas této žádosti:	
Referenční číslo této žádosti:	

Předchozí žádosti

☐ Toto je první žádost týkající se tohoto případu

☐ Tato žádost následuje po předchozích žádostech týkajících se téhož případu

Předchozí žádost (žádosti)

Odpověď (odpovědi)

	Datum	Referenční číslo (v dožadujícím členském státě)	Datum	Referenční číslo (v dožádaném členském státě)
1.				
2.				
3.				
4.				

Je-li žádost zaslána více orgánům v dožádaném členském státě, upřesněte prosím každý z použitých kanálů:

☐ Národní jednotka
Europolu/Stýčný důstojník
Europolu

☐ Pro informace
☐ Pro provedení

☐ Národní ústředna Interpolu

☐ Pro informace
☐ Pro provedení

☐ Sirene

☐ Pro informace
☐ Pro provedení

☐ Stýčný důstojník

☐ Pro informace
☐ Pro provedení

☐ Jiné (prosím upřesněte):

☐ Pro informace
☐ Pro provedení

Je-li žádost zaslána do jiného členského státu, uveďte prosím takové členské státy a použité kanály (nepovinné)

--

II - Lhůty

Připomenutí: lhůty podle článku 4 rámcového rozhodnutí 2006/960/SVV

A - Daný trestný čin spadá pod čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV

a

požadované operativní nebo jiné informace se nacházejí v databázi přímo přístupné donucovacím orgánu

→ žádost je naléhavá → lhůta: 8 hodin s možností odkladu

→ žádost není naléhavá → lhůta: 1 týden

B - Ostatní případy: lhůta: 14 dnů

☐ **Naléhavost JE požadována**

☐ **Naléhavost NENÍ požadována**

Důvody naléhavosti (např. podezřelí jsou předběžně zadrženi, případ musí být předán soudu před určitým datem):

Požadované operativní nebo jiné informace

Druh trestného činu nebo trestných činů nebo povaha trestné činnosti, jež jsou předmětem vyšetřování

Popis okolností, za kterých byl trestný čin (trestné činy) spáchán (spáchány), včetně doby, místa a míry účasti osoby, které se žádost o operativní nebo jiné informace týká, na trestném činu (trestných činech):

Povaha trestného činu (trestných činů)

A – Použití čl. 4 odst. 1 a 3 rámcového rozhodnutí 2006/960/SVV

☐ A.1. Za trestný čin lze v dožadujícím členském státě uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tři roky

A

A.2. Jedná se o jeden (či více) z následujících trestných činů:

☐ účast na zločinném spolčení	☐ legalizace výnosů z trestné činnosti
☐ terorismus	☐ padělání peněz včetně eura
☐ obchod s lidmi	☐ počítačová trestná činnost
☐ pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie	☐ trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně
☐ nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami	nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů
☐ nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami	a ohroženými druhy a odrůdami rostlin
☐ korupce	☐ napomáhání při nedovoleném překročení státní
☐ podvody včetně podvodů poškozujících finanční zájmy	hranice a při nedovoleném pobytu
Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26.	☐ vražda, těžká újma na zdraví
července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských	☐ nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi
společenství	☐ únos, omezování osobní svobody a brání rukojmí
☐ organizovaná nebo ozbrojená loupež	☐ rasismus a xenofobie
☐ nedovolený obchod s kulturními statky, včetně	☐ nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními
starožitností a uměleckých děl,	materiály
☐ podvodná jednání	☐ obchod s odcizenými vozidly
☐ vydírání a vymáhání peněz za ochranu	☐ znásilnění
☐ padělání a pirátsví výrobků	☐ žhářství
☐ padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami	☐ trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci
☐ padělání platebních prostředků	Mezinárodního trestního soudu
☐ nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými	☐ únos letadla nebo plavidla
prostředky na podporu růstu	☐ sabotáž

→ Daný trestný čin tedy spadá pod čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu → čl. 4 odst. 1 (naléhavé případy) a čl. 4 odst. 3 (případy, jež nejsou naléhavé) rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV se tedy použije, pokud jde o lhůty, jež mají být při odpovědi na tyto žádosti dodrženy

nebo

- ☐ B - Trestný čin (trestné činy) není zahrnut (nejsou zahrnuty) v části A.
V tom případě je nutný popis trestného činu (trestných činů):

Účel, pro který jsou operativní nebo jiné informace požadovány**Souvislost mezi účelem, pro který jsou operativní nebo jiné informace požadovány, a osobou, které se týkají**

Totožnost (pokud je známa) osoby nebo osob, kterých se především týká vyšetřování trestné činnosti nebo operativní pátrací činnosti, na jejichž základě jsou operativní nebo jiné informace požadovány

Důvody, na jejichž základě se lze domnívat, že se dané operativní nebo jiné informace v dožádaném členském státě nalézají

Omezení použití informací obsažených v této žádosti k jiným účelům, než ke kterým byly poskytnuty, nebo k zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti

- ☐ použití povoleno
☐ použití povoleno, ale neuvádět poskytovatele informací
☐ nepoužívat bez povolení poskytovatele informací
☐ nepoužívat